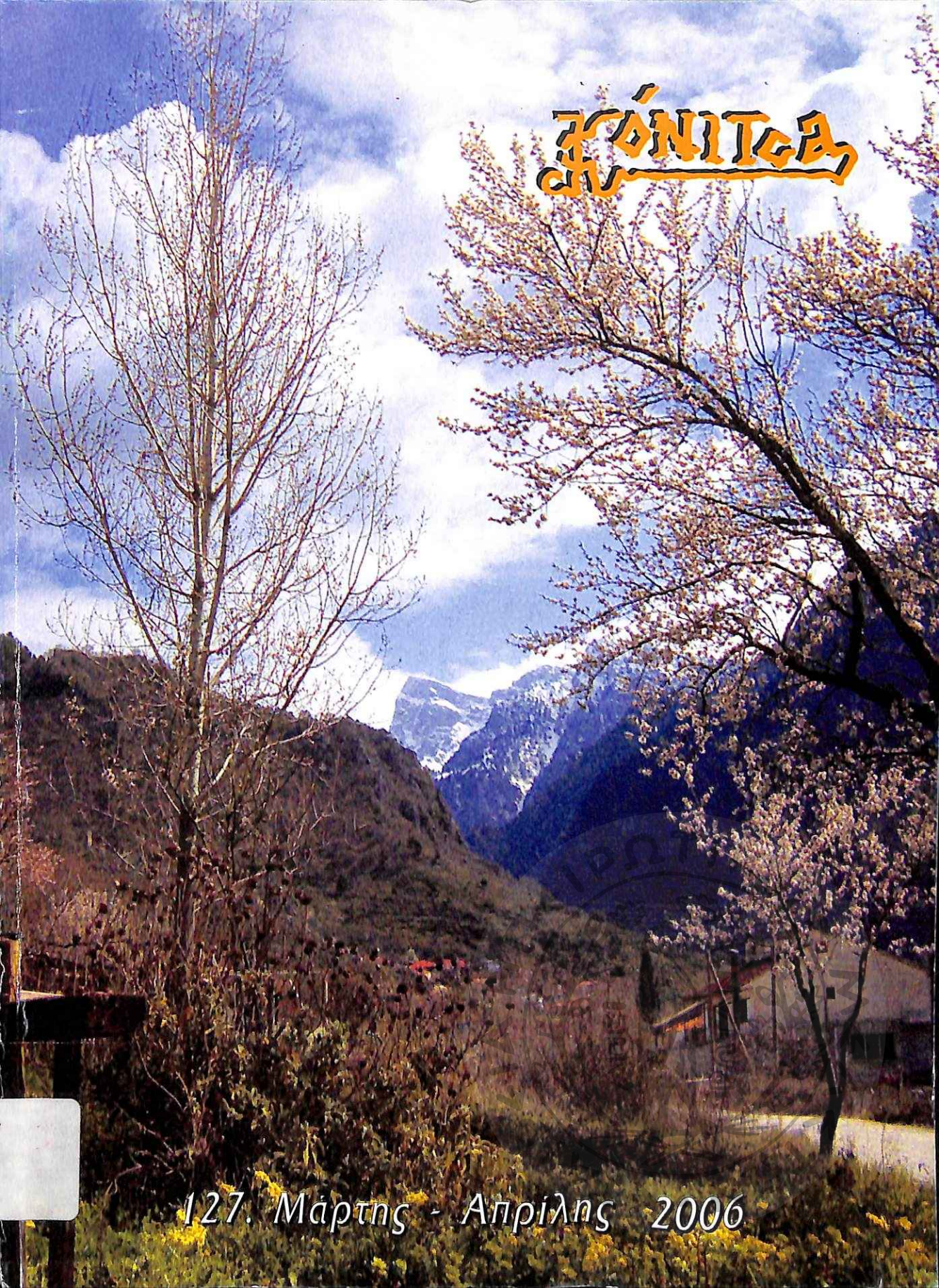
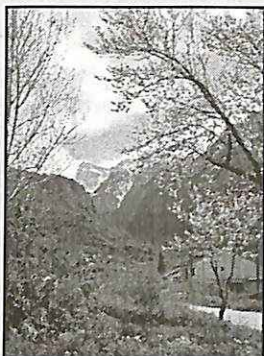

ΚΟΝΙΤΣΑ

127. Μάρτης - Απρίλης 2006

127. Μάρτης - Απρίλης 2006

(Φωτ. εξωφ. Π. Σ.Τ. - Ανοιξη).

Εκδίδεται
από Συντακτική Επιτροπή

Ανδρέου Ηλίας
Ζώτος Θεόφιλος
Τουφίδης Σωτήρης
Τσιάνγκης Ίκαρος

Υπεύθυνος
σύμφωνα με το νόμο:
Σωτήρης Τουφίδης

Κόνιτσα 44.100
Τηλ. 26550 22464 - 22212
Fax: 26550 22464

Ετήσια συνδρομή:
Εσωτερικού 15 Ευρώ,
Εξωτερικού 30 Ευρώ ή 40 Δολ.

Αλληλογραφία - Συνδρομές -
Εμβάσματα
στον υπεύθυνο του περιοδικού
Σ. Τουφίδη

ΚΟΝΙΤΣΑ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΒΟΛΗΣ
ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΚΟΝΙΤΣΑΣ

Περίοδος Τρίτη • Τεύχος 127. Μάρτης - Απρίλης 2006 • Euro 3

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

ΣΕΛ.

81	Συνέντευξη Νομάρχη, κ. Καχριμάνη
86	Από την Ένωση Κονιτσιωτών, Ι.Τ.
87	Το Παζάρι της Κόνιτσας, Ι. Λυμπερόπουλου
93	Αποκαλυπτήρια προτομής Αρχ. Σπ. Βλάχου, Α. Παπαχρήστου
100	Ένωση Κονιτσιωτών
101	Περί ταφής και καύσης νεκρών, Ν. Ρεμπέλη
103	Ειδήσεις ετών 1895-1896, Χ. Γκούτου
106	Αναγνωστοπούλειο, Ι. Λυμπερόπουλου
111	Περί συμμετοχής των Πολιτών Νομικού
115	Από το Κάιρο
117	Ένα έθιμο αναβιώνει, Ε. Βίνου
121	Σοφία Φαρίδη, Σωκ. Ράγγα
123	Η μάγισσα του μεσημεριού, Ειρ. Κίτσιου
127	Πάντα να ανταμώνουμε..., Βαγγ. Παπαχρήστος
130	Ιστορίες με τον Ναστραντίν Χότζα, Σ.Τ.
131	Απόκριες τα παλιά χρόνια, Σπ. Ξεινού
133	Εκπαιδευτικός περίπατος, Ε. Κίτσιου
136	Απόκριες στη Βούρμπιανη, Π.Σ.
137	Βαρβαρότητες..., Ν. Ρεμπέλη
141	Χαρ. Πρωτοσυγκέλλου, Ι. Παπαϊωάννου
144	Πίνακας μαθητών..., Ε. Βλέτση
147	Διπαλίτσα-Δεπαλίτσα-Μολουβδοσκέπαστη, Α. Ριστάνη
149	Επιστολή προς Παυλόπουλο, Κ. Κίτσιου
151	Σχόλια-Ειδήσεις-Κοινωνικά
156	Νεκρολογίες

ΓΡΑΦΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ - ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΘΕΟΔΩΡΙΔΗ

Γαριβάδη 10,
45221 Ιωάννινα
τηλ. 26510 77358

Κόνιτσα

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΝΟΜΑΡΧΗ ΓΙΑ ΤΗΝ "ΚΟΝΙΤΣΑ"

ΕΡ. Κύριε Νομάρχη, επί σειρά ετών υπηρετήσατε ως Δήμαρχος Μετσόβου την τοπική αυτοδιοίκηση Α΄ Βαθμού και τώρα την τοπική αυτοδιοίκηση Β΄ Βαθμού. Πείτε μας με κάθε ειλικρίνεια, η καρδιά σας σε ποια αυτοδιοίκηση ανήκει;

ΑΠ. Τόσο ο πρώτος, όσο και ο δεύτερος βαθμός αυτοδιοίκησης έχουν ένα κοινό χαρακτηριστικό: Είναι κοντά στον πολίτη, οπότε είναι δύσκολο κάποιος να ξεχωρίζει κάποιον και είναι επόμενο να θεωρώ εξίσου σημαντικούς και τους δύο.

ΕΡ. Καθημερινά ζούμε την ερήμωση της υπαίθρου και την συγκέντρωση του πληθυσμού στο λεκανοπέδιο των Ιωαννίνων, ποια είναι η θέση σας σε αυτό το κεφαλαιώδες ζήτημα.

ΑΠ. Η ερήμωση της υπαίθρου είναι μια οδυνηρή πραγματικότητα η οποία απασχολεί, όχι μόνο τη δική μας περιφέρεια αλλά και το σύνολο της χώρας. Ειδικότερα η ακριτική Κόνιτσα που έζησε έντονα γεγονότα (πολέμους, εμφύλιο, μετανάστευση κτλ) έχασε τις ευκαιρίες κατασκευής μεγάλων έργων υποδομών και αξιοποίησης του τοπικού παραγωγικού δυναμικού. Θεωρώ όμως ότι σιγά - σιγά θα υπάρξει α-

ναστροφή της τωρινής κατάστασης και αυτό επιδιώκουμε με τη δημιουργία των αναγκαίων υποδομών που θα βοηθήσουν τον κόσμο να μείνει στον τόπο του και άλλους να επιστρέψουν.

ΕΡ. Από το δημόσιο και ιδιωτικό σας βίο προκύπτει ότι έχετε ιδιαίτερες ευαισθησίες για τον λαϊκό πολιτισμό της Βάρειας Πίνδου του οποίου είστε και γνήσιο τέκνο. Σας λυπεί το γεγονός ότι ο πολιτισμός αυτός σιγά - σιγά εξαφανίζεται μαζί με τους φυσικούς του δημιουργούς;

ΑΠ. Οι νέες συνθήκες, και κυρίως η ισοπέδωση των πάντων, είναι βέβαιο

Ευδοτύου
25-5-2006
24634

ότι επηρέασαν τον λαϊκό πολιτισμό μας. Δυστυχώς δεν μπορούμε να γυρίσουμε πίσω το χρόνο, επαναφέροντας δραστηριότητες που χάθηκαν. Εκείνο που μας μένει είναι αφενός να ενθαρρύνουμε και να στηρίζουμε όσους συνεχίζουν να εργάζονται και να διατηρούν στοιχεία του πολιτισμού και αφετέρου με τις πρωτοβουλίες και τις δράσεις που αναλαμβάνουμε να συντηρήσουμε και να αναδείξουμε μνημεία ιστορίας και πολιτισμού.

ΕΡ. Ο πολιτισμός είναι ένα από τα πλέον αποτελεσματικά όπλα στη μάχη κατά της ισοπέδωσης των πάντων. Έχετε συγκεκριμένες σκέψεις για την άνοδο του πολιτιστικού επιπέδου του νομού μας;

Απ. Η περιοχή της Κόνιτσας έχει πλούσια ιστορική και πολιτιστική παράδοση. Η ανάπλαση, συντήρηση και ανάδειξη των διατηρητέων μνημείων, όπως γεφύρια, μοναστήρια κ.λ.π. αποτελούν βασικό στοιχείο που συμβάλλει στη βελτίωση του πολιτιστικού επιπέδου. Η άνοδος του, κυρίως περνά από τους Δήμους και τους πολιτιστικούς συλλόγους, οι οποίοι σε πρώτο στάδιο πρέπει να φροντίσουν ώστε οι εκδηλώσεις που διοργανώνουν να έχουν τοπικά και παραδοσιακά χαρακτηριστικά, αποφεύγοντας χαμηλού επιπέδου εκδηλώσεις και τυχάρπαστους "εκπολιτιστές".

ΕΡ. Το δεύτερο ειδικό αναπτυξιακό πρόγραμμα για την Επαρχία της Κόνιτσας, το Πρόγραμμα της Βόρειας Πίνδου που είναι προσωπικές σας παρεμβάσεις, αποδεικνύουν το έμπρακτο ενδιαφέρον σας για την περιοχή μας. Μπορείτε να μας πείτε τη φιλοσοφία σας πάνω στην οποία κινηθήκατε;

ΑΠ. Και το πρόγραμμα της Πίνδου και το 2ο της Επαρχίας Κόνιτσας είναι αποτέλεσμα της συνεχούς προσπάθειάς μας για τη βελτίωση των υποδομών στις δύο περιοχές που έμειναν αρκετά πίσω σε σύγκριση με άλλες και οι οποίες συν τοις άλλοις έχουν αναξιοποίητες αναπτυξιακές δυνατότητες. Μπορεί η προσπάθεια να ξεκίνησε από την πλευρά μας, ωστόσο ήταν ευτυχής σύμπτωση η παρουσία στο Υπουργείο Οικονομικών του κ. Χρήστου Φώλια, χωρίς τον οποίο τίποτε από αυτά δεν θα γινόταν. Γι αυτό και θέλω να τον ευχαριστήσω και μέσα από τις στήλες του περιοδικού σας.

ΕΡ. Ενόψει του νέου σπουδαίου αναπτυξιακού έργου στον κάμπο της Κόνιτσας και των γύρω περιοχών, πώς οραματίζεστε το μέλλον της ευρύτερης περιοχής;

ΑΠ. Η Κόνιτσα έχει μπροστά της ένα πολύ αισιόδοξο μέλλον, αρκεί να αξιοποιήσει όλα εκείνα τα στοιχεία με τα οποία την προίκισε η ίδια η φύση

της. Πρέπει εδώ να επισημάνουμε ότι όταν λέμε Κόνιτσα δεν εννοούμε και δεν πρέπει να εννοούμε μόνο την πόλη, αλλά και τα δημοτικά διαμερίσματά της, τα οποία δεν είχαν την ίδια εξέλιξη τα προηγούμενα χρόνια. Το κενό αυτό προσπαθεί να καλύψει η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση, η οποία στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων της, κατασκευάζει τις βασικές υποδομές σε πολλά από αυτά.

ΕΡ. Από ποιους τομείς πιστεύετε ότι μπορεί να προέλθει η ανάπτυξη της Επαρχίας;

ΑΠ. Με την αλλαγή του τρόπου άρδευσης του κάμπου προμηνύονται ιδιαίτερα θετικές προοπτικές για τους αγρότες καθώς θα βελτιωθούν οι συνθήκες παραγωγής. Το α' στάδιο της μελέτης έχει ήδη ολοκληρωθεί και θα είναι το πρώτο έργο - προϋπολογισμού 15 εκ. ευρώ - που η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση θα προτείνει προς ένταξη στο Δ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης. Η ανάπτυξη της Κόνιτσας - στην οποία η Νομαρχιακή Αρχή δίνει ιδιαίτερη προσοχή - δεν μπορεί να προέλθει όμως μόνο από τον Αγροτικό τομέα: Υπάρχει ο τουρισμός, υπάρχει η διασυνοριακή συνεργασία. Εκτός από τον αθλητικό και κυνηγετικό τουρισμό, υπάρχουν ακόμη μεγάλα περιθώρια ανάπτυξης του αγροτουρισμού, του ιαματικού τουρισμού καθώς και του

θρησκευτικού τουρισμού με τις αξιόλογες μονές που διαθέτει. Για την τόνωσή του η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση έχει ήδη προωθήσει έργα για τα ιαματικά λουτρά Αμαράντου και Καβασιλών. Επίσης πολλά μπορεί να αποκομίσει η Κόνιτσα από την ανάπτυξη των σχέσεων με την άλλη πλευρά των συνόρων, την Αλβανία. Σ αυτό άλλωστε θα συμβάλει και η ολοκλήρωση της κατασκευής της νέας επαρχιακής οδού προς Μέρτζανη, η οποία δεν είχε προχωρήσει όπως έπρεπε μέσα από το Β' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης.

ΕΡ. Είστε παρών όπου και όταν χρειαστεί και αισθάνεστε αλληλέγγυος με τους δεινοπαθούντες. Πιστεύετε πως η Πολιτεία οφείλει κάτι περισσότερο στους ανθρώπους του μόχθου και της βιοπάλης;

ΑΠ. Αρχή μας ήταν και είναι να είμαστε πάντα κοντά στον πολίτη, ακόμη και του πιο απόμακρου χωριού, κοντά σε όσους προσπαθούν να στήσουν μια παραγωγική μονάδα. Η πόρτα του γραφείου μου είναι άλλωστε ανοικτή για όλους και χωρίς καμία διάκριση. Από κει και πέρα σαφώς και υπάρχουν θέματα τα οποία δεν μπορεί να λύσει η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση ή ακόμη και οι Δήμοι. Για πολλά από αυτά παρεμβαίνουμε προς την Κεντρική εξουσία, και μπορώ να πω ότι έχουμε λύσει αρκετά ως τώρα. Υπάρ-

χουν και άλλα όμως που είναι ζητήματα γενικότερης πολιτικής.

ΕΡ. Η Κόνιτσα διαθέτει πολλές δημόσιες υπηρεσίες, πλην όμως το σύνολο των υπαλλήλων ζούνε στα Ιωάννινα. Δεν έπρεπε να υπάρχει μοριοδότηση ντόπιων νέων για την επάνδρωσή τους;

ΑΠ. Χωρίς συζήτηση, ναι και το έχουμε θέσει κατ' επανάληψη στους υπουργούς και της προηγούμενης και της τωρινής Κυβέρνησης και ελπίζουμε ότι αργά ή γρήγορα αυτό θα επιτευχθεί. Πάντως η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση στις ελάχιστες προσλήψεις που πραγματοποιεί φροντίζει να υπάρχει στη διακήρυξη ο όρος αυτός, όπως έγινε με την πρόσληψη κτηνιάτρου στο Αγροτικό Κτηνιατρείο Κόνιτσας. Ωστόσο για να μείνει ένας υπάλληλος στον τόπο εργασίας απαιτούνται αλλαγή νοοτροπίας και βελτίωση των συνθηκών διαμονής. Θεωρώ δε ότι τοπικοί φορείς και τοπικές κοινωνίες από κοινού πρέπει να πιέσουν για προσλήψεις με κριτήριο το μόνιμο τόπο κατοικίας

ΕΡ. Το εμπορεύσιμο ξύλο υποβάθμισε εν ολίγοις το δασικό μας πλούτο που έθρεψε γενιές δασεργατών. Σήμερα τα βουνά και τα δάση τους διαθέτουν αισθητικό πλούτο για τον οποίο δεν τίθεται θέμα τόσο αξιοποίησης αλλά πολύ περισσότερο τίθεται

θέμα προστασίας του. Παρακαλούμε να μας εκφράσετε τις απόψεις σας στο λεπτό αυτό ζήτημα.

ΑΠ. Η πραγματικότητα δεν απέχει και πολύ από την εικόνα που περιγράψατε. Αυτό οφείλεται εν μέρει στην υπολειπόμενη των δασαρχείων. Η αξιοποίηση και η προστασία του δασικού πλούτου μπορεί να επιτευχθεί μέσω της ορθολογικής εκμετάλλευσής του. Για να γίνει όμως αυτό πρέπει να υπάρχει ένας δασικός συνεταιρισμός ανά χωριό, με κατ' επάγγελμα δασεργάτες και όχι όπως έγινε τα τελευταία χρόνια που επιτράπη η ίδρυση συνεταιρισμών με 7 και 8 άτομα.

ΕΡ. Με την ολοκλήρωση της Εγνατίας Οδού, η Κόνιτσα μένει εκτός των κυρίως οδικών αξόνων. Επ' αυτού υπάρχει κάποια σκέψη;

ΑΠ. Οι κεντρικοί οδικοί άξονες σχεδιάζονται εδώ και χρόνια σε κεντρικό επίπεδο. Η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση βελτιώνει ολόκληρο το επαρχιακό οδικό δίκτυο και τους κάθετους οδικούς άξονες που θα παράσχουν οφέλη για την επαρχία Κόνιτσας. Η Ιόνια Οδός είναι ένα έργο που ενδιαφέρει και την Κόνιτσα, αφού σε πρώτο στάδιο αυτή θα καταλήγει στο Καλπάκι. Σε δεύτερο στάδιο ελπίζουμε η οδική αυτή αρτηρία να επεκταθεί τουλάχιστον μέχρι και την Κόνιτσα. Αυτή είναι η επιδίωξή μας, αλλά δεν πρέπει να ξεχνάμε

ότι δεν υπάρχει μελέτη ούτε για το τμήμα Καλπάκι - Ιωάννινα για το οποίο χάθηκε η ευκαιρία ένταξής του στο INTERREG III και τώρα πρέπει να περιμένουμε το Τέταρτο Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης.

ΕΡ. Τι μήνυμα στέλνετε σε όσους μένουν στα χωριά και φυλάνε τις πατρογονικές εστίες και τι μήνυμα στέλνετε στους απανταχού της Ελλάδας Κονισιώτες;

ΑΠ. Από την πλευρά μας κάνουμε αγώνα για να βελτιώσουμε την υπάρχουσα κατάσταση, να καλυτερέψουμε τις συνθήκες, να δημιουργήσουμε νέες προοπτικές απασχόλησης. Είμαστε

κοντά τους σε 24ωρη βάση, από τα πιο απλά θέματα, όπως π.χ. οι αποχιονισμοί, μέχρι και τα πιο σύνθετα όπως τα έργα υποδομών. Οι μόνιμοι κάτοικοι μπορούν να νιώθουν σιγουριά και οι απόδημοι βέβαιοι ότι υπάρχουν ευκαιρίες και δυνατότητες για ανάπτυξη.

ΕΡ. Είστε αισιόδοξος για το μέλλον της Επαρχίας Κόνιτσας και αν ναι, από αντλείτε την αισιοδοξία σας;

ΑΠ. Απόλυτα. Υπάρχουν δυσκολίες, υπάρχουν αναστολές, αλλά το μέλλον αλλάζει: Τα έργα υποδομής και οι νέες επενδύσεις γεννούν ασφαλώς αισιόδοξη προοπτική.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΗ

Αρκετοί συνδρομητές, έχουν 3,4,5... χρόνια να στείλουν τη συνδρομή τους. Με λύπη μας θα αναγκαστούμε να διακόψουμε την αποστολή του περιοδικού.

Λόγω του μεγάλου κόστους στην έκδοση του περιοδικού μας (αύξηση χαρτιού, ταχυδρομικών κ.λ.π.) είμαστε υποχρεωμένοι να αυξήσουμε την ετήσια συνδρομή εσωτερικού σε 15 € και εξωτερικού 30 € ή 40 \$.

Η Συντακτική Επιτροπή

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΝΩΣΗ ΚΟΝΙΤΣΙΩΤΩΝ

Στις 18 του Μάρτη η Ένωση Κονιτσιωτών Ιωαννίνων πραγματοποίησε τον καθιερωμένο για κάθε νέα χρονιά χορό στο κέντρο "Λιθαρίτσια".

Παραβρέθηκαν περί τα 300 άτομα (μέλη και φίλοι) που γλέντησαν με την ψυχή τους, χορεύοντας κυρίως παραδοσιακούς χορούς, αφού το μουσικό συγκρότημα του Κώστα Χαλκιά και Χρήστου Οικονόμου δε χάλασε σε κανέναν το χατίρι.

Την εκδήλωση τίμησαν με την παρουσία τους ο υφυπουργός ΠΕΧΩΔΕ κ. Στ. Κολογιάννης, ο Νομάρχης κ. Αλ. Κακριμάνης, ο βουλευτής κ. Αντ. Φούσας και οι δήμαρχοι Κόνιτσας και Μαστοροχωρίων κ. Πρ. Χατζηεφραιμίδης και Σδούκος Κοσμάς.

Ο πρόεδρος της Ένωσης Φώτης Ντίνος, μετά τη σύντομη προσφώνηση-καλωσόρισμα, κάλεσε στην πίστα το χορευτικό νέων, οι οποίοι με χάρη και λεβεντιά ζωντάνεψαν χορούς της περιοχής (Κόνιτσας).

Τα χορευτικά - παιδιών, νέων, μεγάλων αποτελούν ένα από παράδειγμα της σοβαρής προσπάθειας που καταβάλλει το Διοικητικό Συμβούλιο για να κρατήσει την πα-

ράδοση ζωντανή και δημιουργική.

Στα μέλη του Δ.Σ. αξίζουν θερμά συχαρητήρια γιατί, παρά τις τόσες αντιξοότητες - έλλειψη ενδιαφέροντος από πολλούς, περιορισμένα οικονομικά - προχωρούν μπροστά με κέφι και δημιουργικότητα.

Η βραδιά, με την παρουσία στην εκδήλωση και κάποιων υποψηφίων δημάρχων της περιοχής, είχε και ένα άρωμα εκλογών που όμως περιορίστηκε σε μερικές κατ' ιδίαν συζητήσεις και αόριστες αναφορές.

Στους συνδαιτημόνες το Δ.Σ. έδωσε την ευκαιρία να δοκιμάσουν και την τύχη τους με την πλούσια λαχειοφόρο αγορά, που έδωσε στους οργανωτές και μια οικονομική ανάσα.

Κλείνοντας, να ευχηθούμε και του χρόνου με υγεία ακόμη καλύτερα και με μεγαλύτερη συμμετοχή και με μεγαφωνικές εγκαταστάσεις και ρυθμίσεις που θα λαμβάνουν κάποτε υπόψη τους και τις αντοχές των ακουστικών μας τυμπάνων και αυτό που λέμε ποιότητα μουσικής.

Ι.Τ.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ - ΚΑΛΕΣΜΑ

Θυμηθείτε πάλι μαζί στις 16 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2006. Αυτή την υπόσχεση δώσαμε πριν από τρία χρόνια οι απόφοιτοι του Λυκείου Κόνιτσας του σχολικού έτους 1969-1970. Συγκεντρωθήκαμε τότε 28, τώρα πρέπει να είμαστε περισσότεροι.

Ας αναλάβουμε όλοι δράση για να γίνει η υπόσχεση που δώσαμε γνωστή σε όλους.

Γ. ΛΑΠΠΑ.

ΤΟ ΠΑΖΑΡΙ ΤΗΣ ΚΟΝΙΤΣΑΣ (ΓΙΑ ΤΟ ΞΑΝΑΖΟΝΤΑΝΕΜΑ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΚΟΝΙΤΣΑΣ)

Του Γιάννη Λυμπερόπουλου

Α' Πριν από δυο μήνες περίπου, μια γνωστή και πολύ εκτιμώμενη από τα μέσα Μαζικής Επικοινωνίας ελληνίδα δημοσιογράφος, (Διευθύνει Ταξιδιωτικό Περιοδικό-Παράρτημα της ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ), που η εκπομπή της στην Τηλεόραση έχει μεγάλη θεαματικότητα και ακροαματικότητα, γιατί παρουσιάζει με επιτυχία διάφορα μέρη του κόσμου, και της Ελλάδας (τους ανθρώπους τους, τα αξιόλογα τοπία, μνημεία και κτίρια τους, και (προπαντός) χαρακτηριστικά στοιχεία από τη ζωή της κοινωνίας τους) εύστοχα, παρουσίαζε σ' ένα μεγάλο Ελληνικό Κανάλι, διάφορα χωριά του Ζαγορίου. Προχωρώντας έφτασε στο Πάπιγκο, (για το οποίο κυριολεκτικά μίλησε με μεγάλο θαυμασμό) και από κεί έχοντας δίπλα της για ειδικό σύμβουλο έναν αρχιτέκτονα (;) από τα Γιάννενα, μπήκε και στην Κόνιτσα. Σταμάτησε λίγο στο Γιοφύρι, είπε λίγα πράγματα για το χτίσιμό του, κι από κει ανέβηκε στα ερείπια του Τζαμιού· Σουλτάν Σουλεϊμάν, για το οποίο επίσης είπε κάποιες γενικότητες, (δεν στάθηκε στην Ιστορία της Κόνιτσας και το λόγο για τον οποίο ο μεγαλύτερος Σουλτάνος της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας έχτισε αυτό το τζαμί), και πρόσθεσε (ανακριβώς), ότι στην Πάνω Κόνιτσα ζούσαν κάποιοι Αλβανοί (; ; ;) μπέηδες. Έτσι έφυγε λέγοντας ότι "η Κόνιτσα δεν έχει τίποτ' άλλο, ενδιαφέρον" (Η φράση δεν ήταν αυτή, ήταν όμως αυτό το νόημα. Και επί πλέον η εν γένει κίνηση των χειρών και του προσώπου της ήταν αποκαρδιωτική).

Πίστευα πώς αν έκανε τον κόπο να πάει μέχρι το Δημαρχείο της Κόνιτσας, (η ίδια ή ο σύμβουλος της) θα μπορούσε και η ενημέρωσή της να ήταν πληρέστερη (όπως αξίζει άλλωστε στο προσωπικό της προφίλ και τη σοβαρότητά της, που πολύ εκτιμάμε) μόνο με την ωραία έκδοση του Δήμου ΙΣΤΟΡΙΑ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΚΟΝΙΤΣΑΣ, καθώς και το Ο ΑΛΗΠΑΣΑΣ και ΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΕΣ ΤΟΥ ΚΑΤΑΒΟΛΕΣ θα μπορούσε να πληροφορηθεί.

α) Ότι η μεγάλη δόξα και ακμή της Κόνιτσας (που στα χρόνια του Πύρρου ήταν το στρατόπεδο castra Pyrrhi) ως οικονομικού και πνευματικού κέντρου της γύρω περιοχής (την έλεγαν Μέγα των Μπεκτασιδών της Δυτικής Ελλάδας) ήταν τα χρόνια του Σουλτάν Σουλεϊμάν (1520-1566).

β) ότι το κύριο χαρακτηριστικό των μπέηδων της Πάνω Κόνιτσας ήταν ότι ήσαν Έλληνες εξισλαμισθέντες, παλιοί άρχοντες του Δεσποτάτου της Ηπείρου, που μι-

λούσαν μόνον ελληνικά, και εντελώς συμπληρωματικά Αρβανίτικα και πως τα Ελληνικά αυτά των Μπέδων της Κόνιτσας υπήρξαν η αιτία που ο Αλή Πασάς (παιδί της ελληνόγλωσσας με βαθύ ελληνικό πολιτισμό Κονιτσιώτισσας Χάμκως) έγινε μέσα στην καρδιά της Αρβανιτιάς (το Τεπελένι), ελληνόγλωσσος, μ'αποτέλεσμα να επιβάλλει αργότερα σ' ολόκληρο το βεζυράτο του σαν επίσημη γλώσσα την ελληνική, χρησιμοποιώντας ως βασικούς βοηθούς του (Υπουργούς του) μόνον Έλληνες, να θεμελιώσει με την (Κονιτσιώτικη-μπεκτασιδική), ανεξιθρησκεία, την παιδεία και την καταπολέμηση του απομονωτισμού (από την Ευρώπη) την μεγάλη ΑΝΘΙΣΗ του νεοελληνικού διαφωτισμού, μέσα στα βαθιά Σκοτάδια της Οθωμανικής αυτοκρατορίας που είναι ο σημαντικότερος σταθμός της Αναγέννησης του Νέου Ελληνικού Πολιτισμού.

γ) Ότι όσο στην Οθωμανική Αυτοκρατορία κυριαρχούσαν οι Γεννίσαροι (κατά πλειοψηφία Μπεκτασίδες), μέχρι το 1826, η δύναμη κοντά στο Σουλτάνο αυτών των Μπέδων της Κόνιτσας ήταν ακατανίκητη.

Και επί πλέον δεν θα είχε αδικηθεί η ίδια η Κόνιτσα απ' αυτήν την προχειρότητα κλπ.

Β' Στις αρχές Φεβρουαρίου η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ στην εβδομαδιαία επιφυλλίδα της ΤΑΞΙΔΙΑ, παρουσιάζει σε εννιά σελίδες φωτογραφίες και κείμενα για την Κόνιτσα (Νίκου Κιούση και Άννας Χρυσοστομίδου) με το γενικό τίτλο "ΚΟΝΙΤΣΑ η αρχόντισσα της Ηπείρου"

Συνοπτικά, θα μπορούσαμε να πούμε ότι η παρουσίαση αυτή της Κόνιτσας ήταν καλύτερη από την προηγούμενη. Και το δημοσίευμα άφησε καλές εντυπώσεις.

Γ' Επίσης το τελευταίο δίστημο το Τρίτο Κανάλι της Θεσσαλονίκης είχε μια πάρα πολύ επιτυχημένη παρουσίαση της (Πάνω) Γλιτωνιάβιστας με το καινούριο εστιατόριο και ξενώνα στο Παλιό Σχολείο και τους συμπαθείς Καινούριους της Κατοίκους (που φυσικά φάνηκαν να μη γνωρίζουν την Ιστορία του τόπου της νέας τους εγκατάστασης, δημιουργώντας έτσι ένα μεγάλο κενό στην όλη παρουσίαση).

Η ίδια Εκπομπή συνέχισε κατεβαίνοντας στον Κάμπο και μίλησε αρκετά για το Μπουραζάνι (Το Ξενοδοχείο, Εστιατόριο, Εκτροφείο Άγριων Ζώων, (Τάσσου). Τις επιχειρήσεις της οικογένειας Παπαγεωργίου (Υφαντικός αργαλειός και βιολογικές καλλιέργειες). Το μαντάνι, λίγο πιο πέρα. Το αξιόλογο ξυλογλυπτικό-Καλλιτεχνικό εργαστήρι του Δημ Χρηστίδη, δίπλα στη Οσανίτσα (Αηδονοχώρι) κλπ.

Δ' Με έντονες εντυπώσεις (καλές και κακές από τα παραπάνω) είμαστε ανα-

γκασμένοι, συνεχίζοντας τα όσα γράψαμε μέχρι σήμερα στο περιοδικό ΚΟΝΙΤΣΑ, για το ΖΩΝΤΑΝΕΜΑ ΤΗΣ ΚΟΝΙΤΣΑΣ και με αφορμή τα παραπάνω, να προχωρήσουμε στην προσπάθεια μας, βαθαινόντας τις σκέψεις μας για την κατάσταση της Επαρχίας.

Στ' Είτε το θέλουμε είτε όχι, ο μαζικός ή ο εναλλακτικός Τουρισμός είναι σήμερα ένας από τους σοβαρότερους παράγοντες ξαναζωντανέματος του Τόπου μας.

Κι ο Τουρισμός αυτός έχει ανάγκη από προϋποθέσεις που όσο περνάει ο καιρός τόσο και γίνονται πιο πολύπλοκες. Βασικά όμως στοιχεία δεν παύουν να είναι η ποιότητα, η υψηλή αισθητική, ο αυστηρός επαγγελματισμός και η δημιουργία ευέλικτων υποδομών στους χώρους των τουριστικών προορισμών

Ειδικά έχουμε ανάγκη από ευέλικτες υποδομές γιατί δεν έχουμε καταλήξει ακόμα στο τι είδους τουρισμός έρχεται στον Τόπο μας. Ο σημερινός Τουρισμός δεν είναι ομοιογενής. Άλλοι κάνουν οικογενειακές διακοπές. Άλλοι ταξιδεύουν για επαγγελματικούς σκοπούς, μερικοί για αναψυχή, κάποιιοι άλλοι κάνουν εκπαιδευτικά ταξίδια, άλλοι θρησκευτικο-προσκυνηματικό τουρισμό, άλλοι για να ρίξουν τρισάγιο σε νεκρούς του πολέμου, άλλοι να στεφανώσουν αγάλματα ηρώων των πολέμων μας, ή προσώπων που έχουν ειδικούς λόγους να θεωρούν σημαντικά (Μέσα σ'αυτά περιλαμβάνεται και το άγαλμα της Φρειδερίκης). Άλλοι πάλι έρχονται για να συμμετάσχουν στα αθλήματα που η Κόνιτσα πρωτοπορεί κλπ κλπ.

Κάποιοι κατατάσσονται στη νέα γεννιά. Άλλοι στην Τρίτη ηλικία. Αναμφίβολα πρόκειται για διαφορετικές ηλικίες και ευρύτερες ομάδες κάθε μια από τις οποίες έχει διαφορετικές απαιτήσεις, γούστα και ανάγκες τις οποίες οι επαγγελματίες του τουρισμού πρέπει να γνωρίζουν πολύ καλά για να αντιμετωπίζουν ανάλογα.

Βασικό στοιχείο στην τουριστική δραστηριότητα ενός τόπου είναι η απόκτηση Τουριστικής συνείδησης από τους κατοίκους του. Και σε τελευταία ανάλυση η τουριστική αλληλεγγύη των άλλων κατοίκων της περιοχής. Η ιδέα μονάχα ότι οι τουρίστες που φτάνουν στον τόπο μας αποτελούν εκτός από το ότι είναι συνάνθρωποι μας αλλά και μια πηγή πλούτου για όλον τον τόπο, μια σωτήρια επέμβαση στην επιβίωση μας, και μακροήμερευση του τόπου μας, πρέπει να μας βάλει να σκεφτούμε υ π α ρ ξ ι α κ ά. Και με φιλότιμο αλληλεγγύης και πατριωτισμού.

Ένα μεγάλο μέρος από τους Τουρίστες που έρχονται βασίζονται σε συστάσεις φίλων και γνωστών γύρω από τις εμπειρίες τους. Και οι εμπειρίες αυτές αποκτώνται

Πρώτα και κύρια, από την πρώτη εντύπωση που σχηματίζει ο Τουρίστας από

τον ίδιο τον οικισμό

Πολοδομία, φύση, καθαριότητα, λειτουργίες, εξυπηρετήσεις (φαγητό, ύπνο, περιπάτους, διασκέδαση, άθληση κλπ), ηχορύπανση, πληροφόρηση κλπ).

Και δεύτερο από τις γειτονίες του τόπου προορισμού, από την καθημερινή επαφή και τις ανθρώπινες (πέραν της επαγγελματικής επαφής) σχέσεις.

Για τη διαμόρφωση όλων αυτών των συνθηκών εκκόλαψης - προώθησης του Τουρισμού υπεύθυνοι είναι βασικά οι άνθρωποι τα περιοχής και η Αυτοδιοίκησή τους. Σε τελευταίο σκαλοπάτι βρίσκονται τα κρατικά όργανα ή αν θέλετε ο συνδυασμός της αυτοδιοίκησης με τα κρατικά όργανα και την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Είναι γεγονός ότι όταν λέει η Δημοσιογράφος που είδαμε παραπάνω ότι "δεν έχει τίποτα η Κόνιτσα το ενδιαφέρον" εννοεί ότι δεν έχει κανένα μνημείο σωζόμενο που να θυμίζει τον ντόπιο-παραδοσιακό πολιτισμό, με όλα τα στοιχεία της πηγαίας έκφρασης. Στο Ζαγόρι... στο Πάπιγκο συντήρησαν τον παλιό τους οικισμό, (το Κιριακό τους κεφάλαιο, γιατί η Κοινωνία τους -που είχε μεγάλο ενδιαφέρον- σχεδόν διαλύθηκε) στην ουσία βέβαια το Κιριακό αυτό κεφάλαιο τον ξανάφτιαξαν. Ότι κτίσμα καινούριο έφτιαξαν ή συντήρησαν φρόντισαν να έχει τον ίδιο ρυθμό, το ίδιο στυλ (αντίγραψαν τα παλιότερα) Ενώ στην Κόνιτσα, που σχεδόν η μισή με τους σεισμούς ανοικοδομήθηκε, ένα ελάχιστο ποσοστό και μόνο τα διατηρητέα κράτησαν το παλιό τους στυλ. Όλα τα άλλα έκαναν αυτό που γίνεται σ' όλες τις καινούριες πόλεις ή συνοικίες της Ελλάδας. Οικοδομές χωρίς χρώμα, χωρίς παράδοση. Μία από τα ίδια. Κι όμως η Κόνιτσα είναι η πατρίδα της "υπό αναζήτησιν" πηγαίας έκφρασης, η πατρίδα των Κουδαρέων, που έχτισαν τ' ασπίδια, αυτών που δημιούργησαν το Ηπειρώτικο στυλ. Σ' αυτούς που κατά το 90% οφείλεται όλο το μνημειακό στοιχείο των περιοχών αυτών (Δεν θέλω να είμαι πολύ απλουστευτικός σ' αυτό το θέμα, διότι η όλη εμφάνιση ενός οικισμού δεν είναι μόνο υπόθεση μαστόρων και πρωτομάστορα). Και παρ' όλα αυτά. Η Κόνιτσα δεν έχει τίποτα το ενδιαφέρον από άποψη κτιριακού κεφαλαίου, τίποτα το μνημειακό.

Αυτό σε ποιόν οφείλεται; Δεν οφείλεται στους κατοίκους της και την Αυτοδιοίκηση;

Χρόνια παλεύουμε να πείσουμε τους Κονιτσιώτες να καταλάβουν ότι αν θέλουμε να παίξουμε το ρόλο μας στη σύγχρονη ζωή, στις απαιτήσεις των καιρών μας, στο σύγχρονο Τουρισμό, πρέπει:

Α) Η ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ να ενδιαφερθεί για την υποχρεωτική καθιέρωση στην ανοικοδόμηση κάποιου ορισμένου στυλ σπιτιών και

Β) Να ξαναφτιάξουμε τουλάχιστον το Παζάρι μας, να δείχνει ότι είναι το Παζά-

ρι της πρωτεύουσας μιας Επαρχίας από όπου ξεκίνησαν οι περίφημοι πετράδες μ' α σ τ ο ρ ο ι . Το σχέδιο Πετρονώτη (με τις αρκάντ- τα τόξα, τις καμάρες, στα σκεπαστά πεζοδρόμια) και όσα άλλα σχετικά με το μέσα Παζάρι (το παλιό ΙΜΑΡΕΤ) έχουν ειπωθεί και γραφεί (ανασύσταση ενός μνημείου του 1500 μΧ), να υλοποιηθούν. Το άγαλμα του Μ. Παπαγιάννη με το σφυρί να ξαναβγεί στη μέση.

Μόνο μια τέτοια αναμόρφωση του Παζαριού, του Κέντρου της πόλης, της εμπορικής, πνευματικής, κοινωνικής καρδιάς της Πόλης, θα μας δώσει τις στοιχειώδεις δυνατότητες να μπορούμε να λέμε στον καθένα και να φωνάζουμε ότι είμαστε Παρόντες στο σημερινό Κόσμο. Η Κόνιτσα έχει απαιτήσεις για μια καλύτερη τύχη.

Είναι άδικο να θαυμάζονται από τους Τουρίστες και να έχουν "τράβηξη" άλλοι οικισμοί για τα έργα των Κονιτσιωτών μαστόρων και η Κόνιτσα (σαν ολόκληρη επαρχία) να κρίνεται ότι δεν έχει κανένα ενδιαφέρον.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ - ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟ

το Χάνι

ΚΛΕΙΔΩΝΙΑ ΚΟΝΙΤΣΑΣ ΤΗΛ.: 26550 24567
FAX: 26550 24568

@ccountant

Λάμπας Μάκης
Λογιστικά - Φοροτεχνικά

Αριστοτέλους 38 • 501 00 ΚΟΖΑΝΗ
Τηλ. 24610 49955 - Fax: 24610 49966 • Κιν.: 6942 411090
e-mail: lappmez@otenet.gr

ΕΡΜΙΟΝΗ Π. ΝΤΕΝΤΟΠΟΥΛΟΥ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Ασκληπιδίου 6-8
1ος όροφος
106 79 Αθήνα

Τηλ.: 210 3633310-11-12
Fax: 210 3637894
Κιν.: 6976 112904

Γεώργιος Ι. Ντάφλης
Πολιτικός Μηχανικός

• ΜΕΛΕΤΕΣ • ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ
• ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΚΑ • ΑΝΤΙΠΑΡΟΧΕΣ
• ΕΠΕΝΔΥΤΙΚΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ

Β. Ηπείρου 58
Τ.Κ. 44 100 Κόνιτσα
site: homepages.pathfinder.gr/dafllis

Τηλ.: 26550 24200
Κινητό: 697 2268128
e-mail: gntaf@tee.gr

ΤΑ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΗΡΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟΤΟΜΗΣ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΣΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΘΗΝΩΝ ΣΠΥΡΙΔΩΝΑ ΒΛΑΧΟΥ ΣΤΗ ΡΟΥΨΙΑ-ΠΩΓΩΝΙΟΥ

Την Κυριακή, 19 Μαρτίου 2006 έγιναν τα αποκαλυπτήρια της προτομής του Μακαριστού Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος ΣΠΥΡΙΔΩΝΑ ΒΛΑΧΟΥ στο χωριό Ρουψιά-Πωγωνίου από το οποίο καταγόταν.

Η τοποθέτηση της προτομής στην κεντρική πλατεία του χωριού έγινε με πρωτοβουλία των δύο αδελφών Συλλόγων Αποφοίτων του Ιεροδιδασκαλείου Βελλάς Αθηνών και Ιωαννίνων με τη συμπλήρωση 50 ετών από την 21η Μαρτίου 1956 κατά την οποία απεδήμησε εις Κύριο ο Μακαριστός ΣΠΥΡΙΔΩΝ και αποτελεί εκδήλωση ΤΙΜΗΣ και ΕΥΓΝΩΜΟΣΥΝΗΣ όλων των Βελλαϊτών προς τον ιδρυτή του Ιεροδιδασκαλείου Βελλάς.

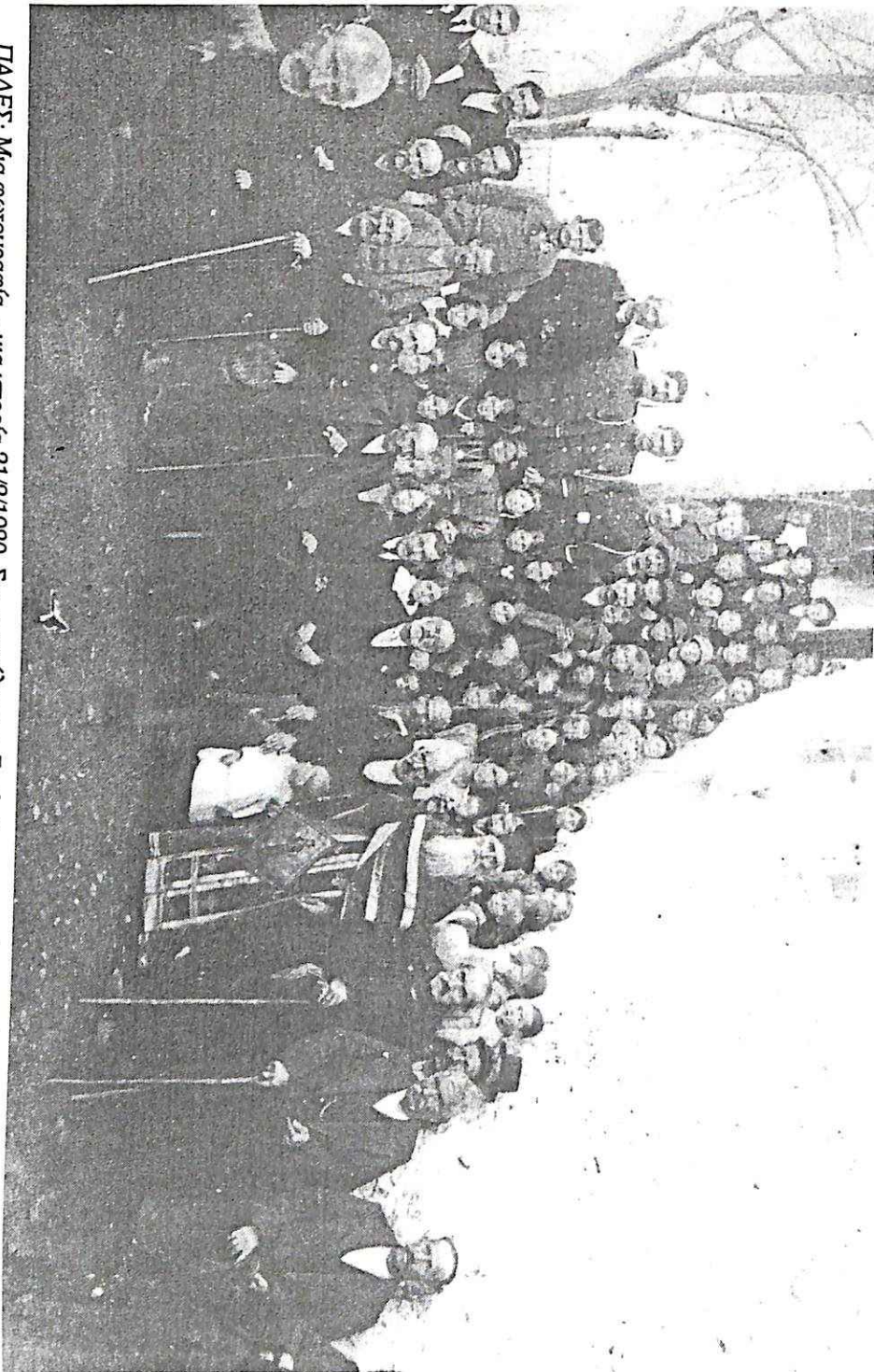
Για την επιτυχία της εκδήλωσης αυτής συνέβαλαν: ο χορηγός κ. Ζώης Βασίλειος, Βελλαΐτης, Σχολάρχης Γενναδείου Σχολής, Άλιμος-Ατικής ο οποίος διέθεσε το ποσό για την κατασκευή της προτομής. Ο χορηγός κ. Γείτονας Ελευθέριος, Βελλαΐτης, Σχολάρχης Εκπαιδευτηρίων Γείτονα, Βάρη-Ατικής, ο οποίος ανέλαβε τα έξοδα μεταφοράς των Βελλαϊτών με πούλμαν από την Αθήνα στη Ρουψιά, ο Γλύπτης κ. Λάμπρου Χρήστος, Βελλαΐτης, που φιλοτέχνησε, το έργο, ο

χορηγός κ. Ντίνης Παναγιώτης, από Γρανιτσοπούλα Ιωαννίνων για τη χορήγηση της μαρμάρινης στήλης και ο Δήμος Άνω Πωγωνίου που διαμόρφωσε το χώρο όπου τοποθετήθηκε η προτομή και ανέλαβε την πραγματοποίηση της δεξίωσης.

Πολλοί είπμησαν με την παρουσία τους την εκδήλωση προς τιμή του μεγάλου Ηπειρώτη Ιεράρχη ο οποίος ωφέλησε με το σπουδαίο εκκλησιαστικό, εθνικό, πνευματικό και κοινωνικό έργο όχι μόνο την Ήπειρο αλλά και όλη την Ελλάδα.

Παρέστησαν: Ο Σεβασμιότατος Μητροπολίτης Κονίτσης κ. Ανδρέας, ο Πανοσιολογιότατος Ηγούμενος της Ιεράς Μονής Μολυβδοσκεπάστου πατήρ Θεόδωρος Διαμάντης, Βελλαΐτης, Ιερείς της Ιεράς Μητροπόλεως Κονίτσης, ο βουλευτής Ιωαννίνων κ. Φούσας, ο Νομάρχης Ιωαννίνων κ. Κακριμάνης και ο Αντινομάρχης κ. Πότσος, ο Διοικητής 8ης Μεραρχίας και ο Διοικητής Τάγματος Κονίτσης. Ο περιφερειακός Αστυνομικός Διευθυντής Ηπείρου και ο Αστυνομικός Διευθυντής Νομού Ιωαννίνων, οι Δήμαρχοι Άνω Πωγωνίου κ. Νίτας, Κόνιτσας και πρόεδρος ΤΕΔΚ κ. Χατζνεφραιμίδης και Καλπακίου κ. Καψάλης, Βελλαΐτης, ο Δ/ντής του Εκκλησιαστικού Λυκείου

ΠΛΑΤΕΣ: Μια φωτογραφία - μια ιστορία 21/2/1920. Στο προαύλιο του Σχολείου στην επίεριο απεικονίζεται των Ιωαννίνων (1913). Με τιμή και ευλάβεια στους παππούδες και γονιούς μας. (Φωτ. Αρχείο: Ιωαν. Μεσσήνης - Λάρισα)

Ο Πρόεδρος του Πανελληνίου Συνδέσμου Αποφοίτων Ιεροδιδασκαλείου Βελλάς κ. Παπαδόπουλος Κλέανδρος απευθύνει χαιρετισμό.

Βελλάς κ. Μπούτσουρας, ο πρώην Δ/ντής του Ιεροδιδασκαλείου Βελλάς κ. Ριζόπουλος, ο Διευθυντής του Ιεροδιδασκαλείου Βελλάς κ. Παπασπύρου και κ. Σίτος, τα Διοικητικά Συμβούλια των δύο Συλλόγων Βελλαϊτών, Αθηνών και Ιωαννίνων, πολλοί Βελλαϊτες από διάφορα μέρη της Ελλάδας και κάτοικοι από το χωριό Ρουσιά, μεταξύ των οποίων και συγγενείς του Σπυρίδωνα, το Δήμο Άνω Πωγωνίου και την επαρχία Κονίτσας.

Η ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΗ ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Το πρωί της Κυριακής, 19-3-2006 τελέσθη Αρχιερατική Θεία Λειτουργία στον Ιερό Ναό της Ρουσιάς με προεξάρχοντα το Σεβασμιότατο Μητροπολίτη Κονίτσης κ. Ανδρέα συμπαραστα-

τούμενο από δέκα Ιερείς και Μοναχούς της Ιεράς Μητροπόλεως Κονίτσης. Πλήθος κόσμου παρακολούθησε με θρησκευτική ευλάβεια τη θεία λειτουργία κατά την οποία έψαλε βυζαντινός χορός υπό τη διεύθυνση του Βελλαϊτη πρωτοψάλτη-χοράρχη κ. Νικόλαου Καραβίδα.

Μετά το θείο κήρυγμα άρχισε η επιμνημόσυνη δέηση υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του Μακαριστού Αρχιεπισκόπου Σπυρίδωνος Βλάχου.

Η ΤΕΛΕΤΗ ΤΩΝ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΗΡΙΩΝ

Η επιμνημόσυνη δέηση συνεχίστηκε και στο χώρο μπροστά από την προτομή του Ιεράρχη. Ακολούθως ο Σεβασμιότατος Μητροπολίτης Κονίτσης κ. Ανδρέας και οι πρόεδροι των δύο

Συλλόγων Βελλαϊτών έκαναν τα αποκαλυπτήρια της προτομής αποσύροντας την ελληνική και βυζαντινή σημαία με το δικέφαλο αετό που κάλυπταν την προτομή.

Όλοι οι παραπάνω με συγκίνηση και υπερηφάνεια χειροκρότησαν αντικρίζοντας την προτομή του Ιεράρχη και έψαλαν τον εθνικό μας ύμνο.

Η προτομή μιας μεγάλης μορφής της Εκκλησίας, της Ηπείρου και του Έθνους στήνεται στον τόπο καταγωγής του για να αποτελεί υπόδειγμα εξαίρετου εκκλησιαστικού και Εθνικού άνδρα.

ΟΙ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ

Σύντομους Χαιρετισμούς απηύθυναν οι εξής:

1. Ο Σεβασμιότατος Μητροπολίτης Κονίτσης κ. Ανδρέας τόνισε ότι ο Μακαριστός Αρχιεπίσκοπος Σπυρίδων θα φωτίζει το δρόμο της ζωής μας και αξίζει να γίνουμε μιμητές των αρετών και των έργων του. Εξήρε την προσφορά του χορηγού κ. Ζών Βασιλείου και ζήτησε να χειροκροτήσουν όλοι την ενέργειά του.

2. Ο Πρόεδρος του Πανελληνίου Συνδέσμου αποφοίτων Ιεροδιδασκαλείου Βελλάς - έδρα Αθήνα - κ. Παπαδόπουλος Κλέανδρος: τόνισε ότι "η τοποθέτηση της προτομής αποτελεί διακαή πόθο όλων των Βελλαϊτών να εκφράσουν τη μεγάλη τιμή και βαθιά ευγνωμοσύνη προς τον ιδρυτή του Ιε-

ροδ. Βελλάς.

Η μορφή του Σπυρίδωνα θα φωτίζει όλους τους μεταγενέστερους στο δρόμο της ορθόδοξης πίστης, της Ελληνικής Παιδείας και Εθνικής προσφοράς που χάραξε ο ίδιος:

Εκ μέρους του Διοικητικού Συμβουλίου και των Μελών του Συλλόγου ευχαριστούμε θερμά:

α. Το χορηγό κ. Ζών Βασιλείο ο οποίος με την ανάληψη του κόστους κατασκευής της προτομής έκανε πραγματικότητα την επιθυμία όλων των Βελλαϊτών.

β. Το Γλύπτη κ. Λάμπρου Χρήστο που φιλοτέχνησε το έργο.

γ. Το χορηγό κ. Γέιωνα Ελευθέριο για την ανάληψη των εξόδων μεταφοράς των Βελλαϊτών από την Αθήνα στη Ρουσιά.

δ. Το χορηγό κ. Ντίνη Παναγιώτη, Ηπειρώτη από τη Γρανιτσοπούλα Ιωαννίνων, ιδιοκτήτη της Εταιρείας GRECO Μάρμαρα ΑΕΒΕ για τη χορήγηση της μαρμάρινης στήλης".

3. Ο Εκπρόσωπος της Ένωσης Αποφοίτων Ιεροδιδασκαλείου Βελλάς - Έδρα Ιωάννινα κ. Τσίπης Απόστολος αναφέρθηκε στην αξία του Ιεροδιδασκαλείου Βελλάς για την Ήπειρο και στην τοποθέτηση της προτομής: "Σήμερα οι πανταχού απόφοιτοι του Ιεροδιδασκαλείου Βελλάς με τα αποκαλυπτήρια της προτομής του μακαριστού Ιεράρχη, στον τόπο καταγωγής του, αποτίομε την ελάχιστη οφειλόμενη τιμή στη μνήμη

του και την ευγνωμοσύνη μας για τη μεγάλη προσφορά του στην Ήπειρο".

4. Ο Δήμαρχος ΑΝΩ ΠΩΓΩΝΙΟΥ κ. Νίκας Αθανάσιος ευχαρίστησε τους δύο Συλλόγους Βελλαϊτών για την κατασκευή της προτομής, τον Καλλιτέχνη κ. Λάμπρου Χρήστο για την άριστη εργασία και το χορηγό κ. Ζών Βασίλειο και κατέληξε τονίζοντας: "Τέτοιες ενέργειες αναδεικνύουν την ιστορία του τόπου μας και μεταφέρεται μέσω αυτών η γνώση της ιστορίας στις νεότερες γενιές".

5. Ο Δάσκαλος κ. Οικονόμου Σωκράτης μιλώντας εκ μέρους των κατοίκων της Ρουσιάς - Πωγωνίου είπε τα εξής: "Είναι για όλους εμάς του Ρουσιώτες και τους κοντοχωριανούς η σημερινή ημέρα μεγάλη και είμαστε χαρούμενοι και συγκινημένοι. Χαρούμενοι γιατί τιμήσατε τη μικρή μας Ρουσιά και συγκινημένοι διότι έπετα από 50 χρόνια από τότε που εξεδήμησε προς Κύριον ο Αρχιεπίσκοπος Σπυρίδων Βλάχος. Εσείς, αγαπητοί Βελλαϊτες, έρχεσθε εδώ και κάνετε τα αποκαλυπτήρια της προτομής του, στη γενέθλια γη του, στο μικρό χωριό της Ρουσιάς".

ΜΗΝΥΜΑΤΑ

Στη συνέχεια αναγνώστηκε Μήνυμα του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και Πάσης Ελλάδος κ. Χριστόδουλου και του Βουλευτή Ιωαννίνων κ. Παντούλα Μιχάλη.

Ακολούθως άρχισε να εκφωνεί το Λό-

γο ο κεντρικός ομιλητής της εκδήλωσης κ. Λάμπρης Ευάγγελος, πρώην πρόεδρος Ένωσης Βελλαϊτών Ιωαννίνων.

Ο λόγος του κ. Λάμπρη Ευαγγέλου κατά την τελετή των αποκαλυπτηρίων της προτομής του μακαρίστου Αρχιεπισκόπου Σπυρίδωνος Βλάχου:

Συμπληρώνονται φέτος πενήντα χρόνια από το θάνατο του αοιδίμου Σπυρίδωνος Βλάχου, του από Ιωαννίνων μακαρίστου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και Πάσης Ελλάδος.

Πενήντα ολόκληρα χρόνια από το τέλος μιας πλούσιας και πολυσχιδούς δράσης ενός μεγάλου ιεράρχη, άξιου τέκνου της Ηπειρωτικής γης, σε εκκλησιαστικό, εθνικό και κοινωνικό επίπεδο.

Ο Σπυρίδων Βλάχος γεννήθηκε στην Χιλή του Πόντου το 1874 από γονείς καταγόμενους από τη Ρουσιά Πωγωνίου. Σπούδασε στη μεγάλη του Γένους Σχολή της Κωνσταντινούπολης και εν συνεχεία στη Θεολογική Σχολή Χάλκης. Από μικρός ακολούθησε το λειτούργημα του κληρικού...

Πολύ γρήγορα η εκκλησία διέγνωσε τις μεγάλες του ικανότητες και τον χειροτονεί Πρεσβύτερο (αρχιμανδρίτη). Τον τοποθετεί ως αρχιερατικό επίτροπο Καβάλας όπου υπηρετεί ως ιεροκήρυκας μέχρι το έτος 1906.

Η μεγάλη δράση του... η ενεργός συμμετοχή του στον απελευθερωτικό Μακεδονικό αγώνα τον οδήγησε στην

εκλογή του ως Μητροπολίτη Βελλάς και Κονίτσης το 1906.

Στην Κόνιτσα ο Μητροπολίτης πλέον Σπυρίδων Βλάχος.. συνεχίζει με μεγάλο ζήλο τη δραστηριότητά του υπέρ της Εκκλησίας και του Έθνους, επιδεικνύει δε ιδιαίτερο ενδιαφέρον υπέρ της Εθνικής Παιδείας.

Ακαταπόνητος επισκέπτεται συνεχώς τα χωριά και τις κωμοπόλεις της περιοχής του. Ακλόνητη πίστη αποτελεί η επί γνησίων χριστιανικών και ελληνικών αρχών βασισμένη Παιδεία των νέων, η ελληνοχριστιανική αγωγή, η μόνη η οποία δύναται να επιφέρει πραγματική μόρφωση στους ανθρώπους και να συμβάλει στην ποθητή ανόρθωση ατόμων και λαών.

Βάσει των ανωτέρω αρχών ιδρύει το 1911 το περίφημο ιεροδιδασκαλείο Βελλάς.

Σπουδαίος υπήρξε ο ρόλος του Βελλάς και Κονίτσης κατά την απελευθέρωση των Ιωαννίνων από τους Τούρκους στις 21 Φεβρουαρίου 1913. Συλλαμβάνεται από τον Τζιαβήτ Πασά της Κόνιτσας και καταδικάζεται σε θάνατο δι' απαγχονισμού. Ελευθερώνεται με παρέμβαση του αρχιστρατήγου Κωνσταντίνου στον Εσάτ Πασά των Ιωαννίνων.

Ο Σπυρίδων Βλάχος συμμετέχει ενεργά στον Βορειοηπειρωτικό αγώνα και με το Γεώργιο Χρηστάκη Ζωγράφο και άλλους πρωταγωνιστές ... ανεκήρυξαν την αυτονομία της Βορείου Η-

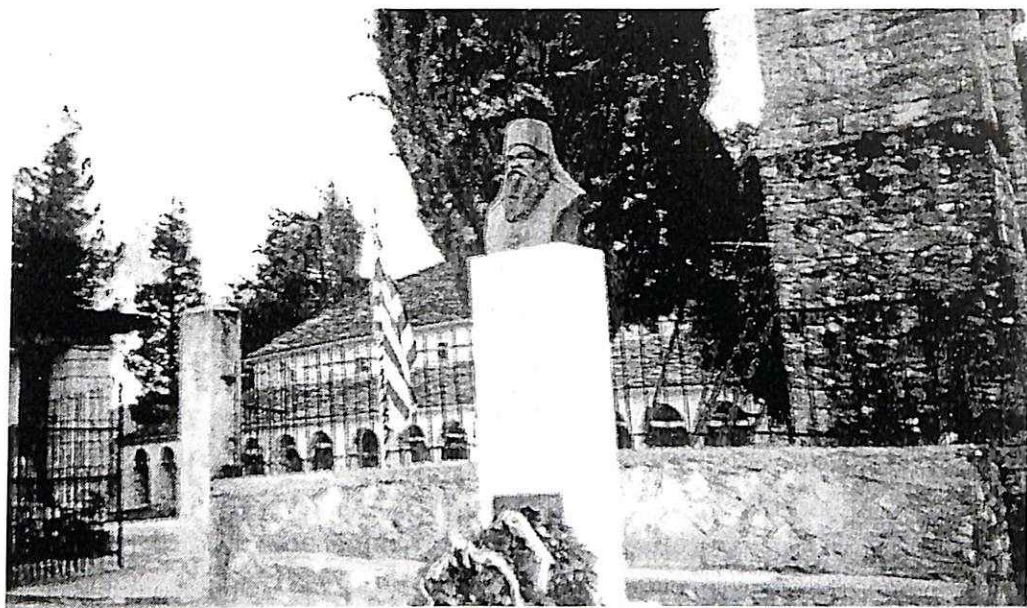
πείρου και υψώνουν στις 17 Φεβρουαρίου 1914 τη σημαία της Αυτόνομης Ηπείρου με το δικέφαλο αετό στη μέση, στο Αργυρόκαστρο.

Διπλωματικές ίσως ατυχίες, συμφέροντα ξένων δυνάμεων ενδεχομένως να συνετέλεσαν στη μη εκπλήρωση των εθνικών πόθων...

Ο Σπυρίδων το 1916 μετατίθεται στη μεγάλη και ιστορική Μητρόπολη Ιωαννίνων... Η δράση του, εθνική, πνευματική, πολιτιστική υπήρξε πλούσια, γόνιμη και καρποφόρα... Κύρια φροντίδα του η παιδεία και η μόρφωση. Αναρίθμητα τα έργα του: Ολοκληρώνεται το Ιεροδιδασκαλείο Βελλάς. Η Ζωσιμαία Παιδαγωγική Ακαδημία, η Νέα Ζωσιμαία, η Καπλάνειος Σχολή είναι δικά του έργα. Τακτοποίησε τα παραμελημένα κληροδοτήματα. Συνεκδίδει το λαμπρό επιστημονικό περιοδικό "ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ".

Η ένδοξη εποποιία του 1940-41 βρίσκει το Σπυρίδωνα πολύτιμο βοηθό του εθνικού μας στρατού. Η μητρόπολή του καθίσταται κέντρο εμφύχωσης και ενίσχυσης του έργου του στρατού... Για την εθνική του δράση καταδικάζεται στο Αργυρόκαστρο από τους Ιταλούς σε θάνατο. Για τον τερματισμό του πολέμου υπογράφει το 1941 αναγκωχή με τους Γερμανούς....

Τον Ιούνιο του 1949 ο Σπυρίδων Βλάχος εκλέγεται από την Ιεραρχία της Εκκλησίας της Ελλάδος Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και Πάσης Ελλάδος...

Η προτομή του Μακαριστού Αρχιεπισκόπου Σπυρίδωνα Βλάχου που στήθηκε στην Κεντρική Πλατεία της Ρουφιάς Πωγωνίου από τους Απόφοιτους του Ιεροδιδασκαλείου Βελλάς με την ευγενική χορηγία του Βελλαΐτη κ. Ζών Βασιλείου, Σχολάρχη Γενναδείου Σχολής.

Η εποχή υπήρξε δύσκολη... Αντιμετώπισε πολλά ζητήματα... Σε εκκλησιαστικό επίπεδο χειρίστηκε με επιτυχία τη σύμβαση μεταξύ Εκκλησίας και Πολιτείας για την Εκκλησιαστική περιουσία, την παράδοση 1000 ανεγερθέντων ή επισκευασθέντων ναών, τη μόρφωση του εφημεριακού κλήρου κλπ. Σε εθνικό επίπεδο σημαντικοί υπήρξαν οι αγώνες υπέρ του Κυπριακού ζητήματος...

Ο Σπυρίδων Βλάχος, μεγάλος Ηπειρώτης Ιεράρχης του οποίου "η όψη και το παράστημα εξέφραζαν τη δύναμη του Γένους και την ιστορία της Εκκλησίας" την 21η Μαΐου 1956... πε-

θαίνει στο Νοσοκομείο Ευαγγελισμού...

Η Ήπειρος χάνει ένα άξιο τέκνο της, ένα φλογερό Πατριώτη, έναν ακούραστο μέχρι θανάτου, τον υπερασπιστή των δικαίων της.

Το Έθνος χάνει έναν υπέροχο αγωνιστή των ιδεωδών της φυλής. Η Κύπρος έναν εμπνευσμένο ηγέτη του απελευθερωτικού αγώνα.

Και η Εκκλησία πενθεί το σεμνό Ιεράρχη, ο οποίος την υπηρέτησε με πάθος και αυταπάρνηση... καθ' όλη τη διάρκεια της πολυκύμαντης ζωής του...

Η ορθή αποτίμηση του τεράστιου έρ-

γου του, οδηγεί στο συμπέρασμα ότι ο αείμνηστος Σπυρίδων Βλάχος δεν υπήρξε μόνο εξάιρετος κληρικός, πρωτίστως υπήρξε μεγάλος πατριώτης και πιστός Ηπειρώτης.

Κυρίες και Κύριοι,

επιτρέψατέ μου να αναφερθώ στο σκοπό της σημερινής εκδήλωσής μας.

Είναι γνωστό σε όλους ότι ο Σπυρίδων Βλάχος αγαπούσε τα "Ηπειρωτικά Χρονικά" και τη "Σχολή του Ιεροδιδασκαλείου Βελλάς". Το μεγάλο αυτό σχολείο σε λίγα χρόνια συμπληρώνει 100 έτη ζωής και λειτουργίας. Μπορεί ο ιδρυτής να έφυγε, το μεγάλο του όμως έργο παραμένει.

Ο σκοπός του ήταν η μόρφωση και η Ελληνοχριστιανική αγωγή των νέων προκειμένου αυτοί στη συνέχεια να μεταλαμπαδεύσουν τις αξίες και τις αρχές του Ελληνικού και Χριστιανικού πνεύματος στους μεταγενέστερους, συμβάλλοντας έτσι στη μορφωτική ανύψωση ατόμων και λαών.

Χιλιάδες Ηπειρωτόπουλα, παιδιά οικογενειών της αγροτικής και εργατικής τάξης, βρήκαν φροντίδα, στέγη, τροφή και προπαντός παιδεία στο ιεροδ/λείο Βελλάς. Εξάιρετοι ιερείς και διδάσκαλοι, καθηγητές, Ιατροί, δικηγόροι, σπουδαίοι επιστήμονες, επιχειρηματίες, ακόμη βουλευτές και υπουργοί οφείλουν την Κοινωνική προσφορά πρωτίστως στην αρωγή, στη γνώση και την παιδεία του μεγάλου αυτού

Σχολείου.

Δικαιολογημένα λοιπόν για εμάς τους Βελλαΐτες ο μακαριστός Αρχιεπίσκοπος Σπυρίδων Βλάχος δεν είναι μόνο ο μεγάλος Εκκλησιαστικός και εθνικός άνδρας, αλλά και ο ευεργέτης μας.

Στη μνήμη μας υπάρχει πάντα η σεβάσμια μορφή του...

Αναπολούμε με ευγνωμοσύνη τις ακούραστες προσπάθειές του...

Η σημερινή ημέρα είναι για όλους ημέρα μνήμης και απονομής τιμής στη μεγάλη μορφή του αειμνήστου Σπυρίδωνα Βλάχου και για τους απόφοιτους του Ιεροδιδασκαλείου Βελλάς είναι και ημέρα ευγνωμοσύνης.

Οι δύο αδελφοί Σύλλογοι των Αποφοίτων του Ιεροδιδασκαλείου Βελλάς, Αθηνών και Ιωαννίνων, αποκαλύπτουμε σήμερα... την προτομή του, έργο του Βελλαΐτη Καλλιτέχνη Χρήστου Λάμπρου που κατασκευάστηκε με την ευγενική χορηγία του επίσης Βελλαΐτη Βασιλείου Ζών στον τόπο της καταγωγής του, τη Ρουφιά-Πωγωνίου, με την ευχή όπως ο θεός αναπαύει αιωνίως τη μεγάλη του ψυχή. ΑΙΩΝΙΑ ΤΟΥ Η ΜΝΗΜΗ".

Ακολούθησε δεξίωση με τη φροντίδα του Δήμου Άνω Πωγωνίου.

ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΥ ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΣ
ΒΕΛΛΑΪΤΗΣ

ΕΝΩΣΗ ΚΟΝΙΤΣΙΩΤΩΝ

Η Ένωση Κονιτσιωτών Ιωαννίνων συνεχίζοντας τη δημιουργική πορεία της και το κοινωνικό της έργο, συμμετείχε για πρώτη φορά στην παρέλαση για την απελευθέρωση της πόλης των Ιωαννίνων στις 21 Φεβρουαρίου.

Αποδέχθηκε κάλεσμα του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού και μετείχε με το χορευτικό της στις 22 Φεβρουαρίου στην εκδήλωση, που διοργάνωσαν οι εθελοντές κοινωνικής πρόνοιας στο Γηροκομείο Ιωαννίνων.

Το δάκρυ, η συγκίνηση, οι αναμνή-

σεις, το πλατύ χαμόγελο στα χαραγμένα από τη ζωή πρόσωπα, το ξύπνημα της νιότης και η συμμετοχή στο χορό των τροφίμων του Γηρομοκομείου ήταν η μεγαλύτερη ικανοποίηση και αμοιβή για την ένωσή μας.

Καλούμε τους συμπατριώτες και συμπατριώτισσές μας να βοηθήσουν στην προσπάθεια που κάνουμε για να φτιάξουμε παραδοσιακές κονιτσιώτικες σπολές για το χορευτικό

Πληροφορίες τηλ. 6944340007

6974790574

ΠΑΠΑΤΡΥΦΩΝ ΛΑΜΠΡΟΣ

Περί ταφής και καύσης των νεκρών στην Αρχαία Ελλάδα

Απο τον ΝΙΚ. Χ. ΡΕΜΠΕΛΗ, Φιλολόγο, πρώην Λυκειάρχη

Πριν από λίγο καιρό ψηφίστηκε νόμος στη Βουλή, με τον οποίο επιτρέπεται η καύση των νεκρών, πράγμα που θορύβησε τους εκκλησιαστικούς κύκλους. Αδικοιολόγητη η ανησυχία τους, γιατί δεν πρόκειται, πιστεύω, να υιοθετηθεί κάτι τέτοιο από τους Έλληνες, που μένουν πιστοί στην καθιερωμένη ταφή των νεκρών. Το καντήλι που καίει, τα λουλούδια που στολίζουν το μνήμα, τα τρισάγια κ.λ. χύνουν βάλαμο παρηγοριάς στους οικείους του αποθανόντος. Επομένως ας μη μιλάμε για καύση νεκρών. Η εικόνα και μόνο προκαλεί φρίκη και αποτροπιασμό. Η επικαιρότητα, όμως, του θέματος, επιτρέπει, νομίζω, να ειπωθούν ολίγα τινά, με κάθε δυνατή συντομία.

* * *

Κοινή ήταν η πεποίθηση των αρχαίων Ελλήνων ότι ο νεκρός πρέπει να ταφεί ή να καεί. Το "άταφον" εθεωρείτο μεγίστη παράλειψη και συμφορά, γιατί η ψυχή δεν μπορούσε να εισέλθει στον Άδη, αλλά περιπλανιόταν, σα φάντασμα, μεταξύ των δύο κόσμων, ζώντων και νεκρών. Έτσι η σκιά (ψυχή) του Πατρόκλου παρουσιάζεται στον ύπνο του Αχιλλέα λέγο-

ντας: "Θάψε με όσο το δυνατό πιο γρήγορα για να περάσω τις πύλες του Άδη. Με εμποδίζουν μακριά οι ψυχές, τα είδωλα των νεκρών και δεν με αφήνουν να ενωθώ με αυτές... αλλά άσκόπα περιπλανιέμαι..." (Ομ. Ιλ. Ψ 71 κ.εξ.). (Από την πίστη αυτή προήλθε και η σημερινή έννοια των φαντασμάτων και βρικολάκων).

Γνωστό είναι ότι η Αντιγόνη, αψηφώντας την εντολή του Κρέοντα να μην ταφεί ο Πολυνείκης, σκόρπισε λίγο χώμα στο άταφο πτώμα του αδελφού της.

Οι Αθηναίοι καυχιόνταν, διότι έθαψαν και τους Πέρσες που σκοτώθηκαν στη μάχη του Μαραθώνα (490 π.Χ.) και ο Μ. Αλέξανδρος έθαψε και τους ηγεμόνες των Περσών, που έπεσαν στη μάχη του Γρανικού (334 π.Χ.).

Σε όλες τις περιπτώσεις η μη ταφή του νεκρού εθεωρείτο βαρύτατο ασέβημα και έγκλημα: τουναντίον, πίστευαν ότι με τον ενταφιασμό του και τις καθιερωμένες χοές, προσφορές κ.λ. η ψυχή του αποθανόντος έβρισκε γαλήνη, ανάπαυση και αγαλλίαση.

Σε πολεμικές περιόδους και λοιμούς οι νεκροί καίονταν και για λόγους πρακτικούς και για να αποφύγουν τυ-

χόν μίasma από το εκτεθειμένο πτώμα, αλλά και γιατί πίστευαν ότι η ψυχή, που αποχωριζόταν με την καύση τελείως από το σώμα, μπορούσε να μπει εύκολα στον Άδη.

(Πρβλ. Ιλ. Α 52, όπου λόγω λοιμού "πυραί νεκύων (= νεκρών) καίοντο θαμειαί (= συχνές, πολλές) στο στρατόπεδο των Αχαιών.

Εξυπακούεται ότι με την επικράτηση του χριστιανισμού το έθιμο της καύσης των νεκρών καταργήθηκε.

Υστερόγραφο: Όσα ανέφερα πιο πάνω, συνειρμικά μου φέρουν στο νου, τα σχετικά με τη μη αποσύνθεση της σορού του ιερομονάχου Βησσαρίωνα, το φέρετρό του οποίου τοποθετήθηκε σ' έναν πλινθόκτιστο χώρο. Η προσέγγιση του θέματος απαιτεί μια κάποια διακριτικότητα. Γεγονός, πάντως, είναι ότι στην περίπτωση αυτή δεν έχουμε ταφή νεκρού στο προαύλιο ούτε εκταφή σύμφωνα με τους ιερούς Κανόνες της Εκκλησίας, αλλά εισαγωγή και εξαγωγή φερέτρου σε πλινθόκτιστη κρύπτη, χωρίς ίχνος υγρασίας, βροχής, σκουληκιών κ.λ., που όλα συντελούν στην αποσύνθεση (λειώσιμο). Η δικαιολογία κάποιου κληρικού ότι δεν έγινε ταφή, λόγω χιονιού, δεν ευσταθεί, λες και δεν θάβονται νεκροί με περισσότερο χιόνι.

Οι κληρικοί και πολύς λαός μιλούν για θαύμα, αν και το άλειωτο σώμα

δεν αποτελεί απόδειξη αγιότητας. Ουδείς αμφιβάλλει για την ευσεβεία του, αλλά ευσεβείς υπάρχουν πολλοί σ' όλο τον κόσμο. Επιστήμονες ιατροδικαστές, που δεν έκαναν νεκροτομή είναι δικαιολογημένα, επιφυλακτικοί και δύσπιστοι. Μερικοί είπαν ("άκουσμα και λάλημα φρικτόν") για μομιοποίηση (ταρίχευση).

Εν πάση περιπτώσει στην Ελλάδα γίνονται πολλά θαύματα. Δακρύζει η εικόνα του Χριστού, ματώνει η Παναγία. Παντού θαύματα από θεϊκή επέμβαση. Με το θαύμα όλα λύνονται, εξηγούνται, ερμηνεύονται. Πίστευε και μη ερεύνα. Η λογική πάει στο περιθώριο.

Ας μη γίνεται, όμως, όπως είπαν πολλοί, εκμετάλλευση των ιερών και οσίων και καπηλεία λειψάνων και της άδοξης πίστης, της αγνής πίστης πονεμένων ανθρώπων, οι οποίοι συρρέουν (και καλά κάνουν) ν' ανάψουν ένα κερί στη χάρη του.

Τελειώνω με μια χαρακτηριστική φράση παρουσιαστή πρωινής εκπομπής, που είπε: "Στη Μονή Αγάθωνος βρέθηκε φλέβα χρυσού. Κουτοί είναι να την αφήσουν;".

Τουλάχιστο, ας μην υποτιμούν τη νοημοσύνη του ευκολόπιστου λαού. Ας μη μας κοροϊδεύουν, εφ' όσον, απ' ό,τι φαίνεται, όλα ήταν προσχεδιασμένα από τότε που πέθανε ο ευσεβής ιερομόναχος.

- Επειδή το εν Κόνιτση ιερόν τέμενος του Σουλτάν Σουλεϊμάν, παθόν εκ της πολυκαιρίας, διετελεί εν ακρηστία, υπεβλήθη πρότασις του γενικού διοικητού προς επισκευήν του ιερού τούτου τεμένου και εξεδόθη ο σχετικός αυτοκρατορικός ιραδές (28.4.1895).

- Την νύκτα της 9ης προς την 10ην Απριλίου εξερράγη πυρκαϊά εν τη σιταποθήκη του εν Κόνιτση τσιφλικίου Μάζιου, ανήκοντος εις τον εκ Γλίνης του Λεσκοβικίου Ισούφ βένν (28.4.1895).

- Καθ' α επληροφωρήθησαν εις το Μοναστήριον της Διπαλίτσας υπήρχεν εις Διπαλισιώτης. Οι συλλεγόμενοι στρατιώται ηθέλησαν να εισέλθουν εις το μοναστήριον δια λεμούρα και νναγκάθη ο Διπαλισιώτης να πυροβολήση και πληγώση ένα εξ αυτών. Τον εκυνήγησαν και μεταβάντες εις Διπαλίτσαν, έμαθον παρά του μουκτάρη την κατοικίαν, την επολιόρησαν και έθεσαν πυρ. Τότε ο Διπαλισιώτης, αφού εξήγαγε την οικογένειάν του από άλλην θύραν επιυροβόλησεν ως έμαθον και εφόνευσεν δύο στρατιώτας και έγινε άφαντος (11.8.1895).

- Κατά την 15 τρέχοντος ετελέσθη.

όπως πάντοτε, η πανήγυρις εν Σαναβώ. Εκ των περίξ χωρίων πολλοί προσκυνηταί προσήλθον και διέμειναν διασκεδάζοντας υπό τους ήχους των οργάνων μέχρι της εσπέρας. Αλλά κατά το έτος τούτο δεν "έπιασεν η Παναγιά" τον γύφτον και οι προσελθόντες εστερήθησαν των προφητειών τας οποίας ο γύφτος προέλεγεν. Ετηρήθη όμως άκρα τάξις, διότι απεστάλη στρατιωτικόν απόσπασμα υπό την αρχηγίαν του μπας τσαούση Τζεμίλ Ατέμ Εφέντη, όστις προς πάντας εφέρετο ευγενώς και εφρόντισε μετ' ακριβείας όπως εξασφαλίση την τάξιν, εις πολλούς δε έδωκε και συνοδούς στρατιώτας όπως διέλθωσι την δημοσίαν οδόν Λεσκοβικίου - Ιωαννίνων, επειδή είχε διαδοθή ότι διήρχοντο άτακτοι εκείθεν (22.9.1895).

- Εις τον κάμπον του Βοϊδοματιού, όπου υπάρχουν χωράφια των χωρίων Αληζώτ-Τσεφλικίου, Αρτσιόστης, Τσαρπλανών κτλ., έπεσεν ακρίς, ήτις κατέστρεψε τα πάντα, μήδε των αμπέλων εξαιρουμένων (22.9.1895).

- Προχθές υπέστη, ενώπιον των καθηγητών της οικείας σχολής, τας εις τα

Ειδήσεις των ετών 1895-1896

Επιμέλεια: Χ. Γκρίνις

Παρακάτω αναδημοσιεύονται 14 βραχύλογες ειδήσεις από την αθηναϊκή εφημερίδα "Φωνή της Ηπείρου" των ετών 1895 και 1896. Οι ειδήσεις αυτές αναφέρονται σε ποικίλα περιστατικά των ετών εκείνων, σχετικά με πρόσωπα και πράγματα της επαρχίας μας. Σήμερα, ακόμη και αν φαίνονται ασήμαντες, βοηθούν στην κατανόηση των συνθηκών ζωής των Κονιτσιωτών κατά την εποχή εκείνη.

πρώτας όπως διέλθωσι την δημοσίαν οδόν Λεσκοβικίου - Ιωαννίνων, επειδή είχε διαδοθή ότι διήρχοντο άτακτοι εκείθεν (22.9.1895).

Προχθές υπέστη, ενώπιον των καθηγητών της οικείας σχολής, τας εις τα

γενικά μαθήματα εξετάσεις αυτού ο φοιτητής της φιλολογίας κ. Αριστοτέλης Πατέρας εκ Κονίτσης ευχόμεθα αυτώ ομοίαν επιτυχίαν και εις τας διδακτορικές εξετάσεις (10.11.1895).

- Απεβίωσεν εν Νεοχωρίω της Ακαρνανίας ο εκ Κονίτσης αρτοποιός Ιωάννης Μ. Σιόκος (15.12.1895).

- Ο ιδιοκτήτης του χωρίου Κεράσσοβον Τακήπ βέης, έχων φίλον τον εκ Σταριτσάνης, ευϋπόληπτον Λάμπρον Θεοδώρου, εκάλεσεν αυτόν εις γεύμα εις Κεράσσοβον, εις το οποίον ευρίσκειτο και άλλοι· εν τη διασκεδάσει ο κ. Λάμπρος Θεοδώρου κάποιον λόγον είπεν· τότε ο Τακήπ καλεί τους χωροφύλακας, τον δένουν και τον φέρουν εις Κόνιτσαν όπως δικασθή ως εξυβρίσας τον προφήτην· Ουδείς ευρέθη να υποστηρίξη τον Θεοδώρου, όστις και επί τη υποθέσει ότι εξήνεγκε φράσιν τινά έδει να μη καταδιωχθή, διότι ευρίσκειτο εν μέθην. Ο δε μόνος αζάς χριστιανός κ. Ιω. Φλώρος, εις ον έκαμαν παραστάσεις διάφοροι ενταύθα, επέμνε περισσότερον των τούρκων όπως καταδικασθή ο ατυχής Θεοδώρου. Συμβουλευόμεν τον κ. Ιω. Φλώρον να μιμηθή το παράδειγμα του εν Ιωαννίνοις κ. Γκανή, δια να ηξεύρωμεν πλέον ότι είνε Τούρκος και όχι χριστιανός, διότι χριστιανός ως αυτός είνε χειρότερος και από τους τούρκους.

Δεν αμφιβάλλομεν όμως ότι ο εισαγγελεύς Ιωαννίνων, λαμβάνων υπ' όψιν τα διάφορα περιστατικά, θα απαλλάξη τον

Λάμπρον Θεοδώρου πάσης κατηγορίας και καταδιώξεως. (21.7.1896).

- Ανά την επαρχίαν Κονίτσης της Ηπείρου, είνε γνωστός ο περίφημος δια τας συκοφαντίας του Νταμπούρας, όστις, υποστηριζόμενος και υπό των αρμοδίων αρχών, πολλούς μέχρι τούδε εσυκοφάντησε και έρριπεν εις τα φυλακάς. Τοιούτον τι έπραξε και εφέτος εις το χωρίον Παλαιοσελί της επαρχίας ταύτης. Δια των οργάνων της εξουσίας καώρθωσε να ενσπείρη εις πάντας τον τρόπον και να παρακληθή εις αυτόν εκκλησιαστικόν κήρυμα, εις το οποίον εγκατέστησε τον υιόν αυτού ως ρωμουνοδοδίασκαλον, ούτινος η κυρία ασχολία ήτο να διδάσκη το όλον δύο πενταετή κοράσια μόνον και να εξακολουθή το συκοφαντικόν του πατρός του έργον. Η κοινότης Παλαιοσελίου ανηνέχθη εις τον μητροπολίτην Κονίτσης, όστις έκαμε παραστάσεις εις τον καϊμακάμην, αίτινες όμως δεν ελήφθησαν υπ' όψιν. Επειδή δε το εκκλησιαστικόν οικήμα εν ω είχεν εγκαθιδρυθή ο ρωμουνοδοδίασκαλος ήτο ετοιμόρροπον, κατεδαφίσθη υπό της κοινότητος ίνα εκ βάθρων ανεγερθή εκ νέου. Ο ρωμουνοδοδίασκαλος όμως, όπως εκδικηθή την κοινότητα, συνέταξεν αναφοράν, ήν υπέβαλεν εις τας οθωμανικάς αρχάς και δι ης κατηγορεί πολλούς των Παλαιοσελίων ως ανάρτας. Η διοίκησις ανεφέρθη κατά τον παρελθόντα Αύγουστον εις την Μεγάλην Βεζιρείαν, ζητούσα οδηγίας. Έκτοτε δεν ενεργήθη τι, αλλ' απεισιωπήθη η υπόθεσις. Παραδόξως, πρό δεκαπέντε ημερών,

συνελήφθη εν Κονίτση ως αρχηγός της ανταρτικής συμμορίας, ήτις κατέστρεψε δήθεν δια πολιτικούς σκοπούς το ρωμουνικόν σχολείον απειλούσα και την ψυχίαν του Κράτους ο των ευϋπολήπτων προκρίτων Λούπας όστις ήχθη δέσμιος εις Ιωάννινα και άγνωστον οποία τύχη αναμένει αυτόν εις τα μπουρδούμια του Αλή πασά όπου ερρίφθη (15.11.1896).

Φ. της 18.10.1896

- Ο κ. Ιωάν. Λούπας, ξενοδόχος εν Κονίτση έπεμψεν εις το χωρίον του Παλαιοσελί τον Βασίλειον Πήληνας. Κατά την επιστροφήν του, ο Πήληνας μεταξύ του χωρίου Πεκλάρι και Κονίτσης, κατεσφάγη υπό των ρεδίφιδων, επί τω λόγω ότι ήτο επαναστάτης, πράγματι δε όπως του αφαιρέσωσιν όσα είχε μεθ' εαυτού χρήματα.

- Εις τα χωρία της Κονίτσης ενέσκηψεν η ακρίς. Τούτου ένεκεν εκλήθη εκ Λαμπόβου ο Παπασπύρος, φέρων τον τίμιον σταυρόν επί του οποίου πράγματι υπάρχει τιμιόξυλο. Αλλά ο Παπασπύρος κατεσφάγη από τους τούρκους εις τα χωρία της Κονίτσης, οίτινες αφήρεσαν το κειμήλιον εκείνο, το τιμιόξυλο, το οποίον και εξηφάνησαν και τούτο δια να εμπαίξωσιν. Ενεργούν εις Κόνιτσαν ανακρίσεις, ίσως δια να στείλωσι στρατόν να σκοτώση και άλλους.

- Το μητροπολιτικόν δικαστήριον της Κονίτσης εις πολύ αξιέπαινον πράξιν προέβη. Ιδού η υπόθεσις. Προ δύο ετών απεβίωσεν εις Κόνιτσαν ο πλούσιος Δημήτριος Γεωργίου Δόσρης.

Ο μακαρίτης αφήκε την μεγάλην περιουσίαν του εις την σύζυγόν του και εις μίαν ανεψιάν της συζύγου του, κόρην του κ. Παναγιώτη Ρούβαλη. Η υπόθεσις θα ελάμβανε προ καιρού τέλος εάν οι αδελφοί Φλώρου Χ. και Ιωάννης δεν ανεμιγνύοντο, λαβόντες το μέρος του Ρούβαλη και προσενήσαντες τόσα σκάνδαλα.

Δεν είνε δε η πρώτη φορά όπου ούτοι αναμιγνύονται εις υποθέσεις και λαμβάνουν τότε το μέρος του ενός τότε του ετέρου, όπως ούτω διαιωνίζονται αι υποθέσεις και καταστρέφονται συμφέροντα ιδιωτικά και της επαρχίας, η οποία θα ήυχετο να απαλλαγή αυτών.

- Το Παζαρόπουλον, η ονομαστή πανήγυρις της Κονίτσης απέτυχεν εντελώς εφέτος. Από αιώνων δεν ενθυμούνται τοιαύτην αποτυχίαν. Οφείλεται δε η αποτυχία εις την μη προσέλευσιν των Σαμαρνιωτών, οίτινες, φοβούμενοι τους διαπραπτομένους φόνους και μη συλληφθούν και αυτοί ως δήθεν αντάρται, δεν ήλθον εις Κόνιτσα.

Και πώς να μη φοβηθούν μεθ' όσα ανωτέρω γράφομεν, με τους φόνους των ρεδίφιδων και τας άλλας διαρπαγάς.

- Η περιβόητος γέφυρα του Παπίγγου, δια την οποίαν εδαπανήθησαν τόσαι χιλιάδες λίραι, πάει και αυτή με τας πρώτας θυέλλας του ποταμού. Κατεστράφη εντελώς και δεν έμεινεν ούτε ίχνος. Ο κάμπος του Βοϊδοματιού εγένισεν από σίδηρα και ξύλα της γέφυρας· ούτω το Παπίγγον αποκλείεται και πάλιν κατά τον χειμώνα.

Λίγο πριν το τέλος της δεκαετίας του 1980, πρότεινα στο Σύνδεσμο Κονιτσιωτών Αθηνών και σε άλλους παράγοντες συμπατριωτών που έδειχναν ενδιαφέρον, ότι για την καλύτερη αξιοποίηση της Αναγνωστοπούλειου Γεωργικής Σχολής Κόνιτσας, (που έμεινε σχεδόν χωρίς καμιά δραστηριότητα, και που κινδύνευε να διαλυθεί σαν οικοδομικό κεφάλαιο, τόσο στα κύρια όσο και στα βοηθητικά κτίσματα της) να ξεκινήσουμε μια προσπάθεια δημιουργίας εκεί Πανεπιστημιακής Σχολής σε συνεργασία με το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων και ως παράτημά του. Αυτό θα ήταν σύμφωνο και με τις διατάξεις της διαθήκης του μακαρίτη Αναγνωστόπουλου, ο οποίος ρητά όρισε ότι η Ελληνική Σχολή θα είναι "ανωτάτη, εφ' όσον θα επιτρέψουν οι περιστάσεις, ει δυνατόν δε το Σχολείον τούτο να είναι παρόμοιον προς τα άριστα Γερμανικά Γυμνάσια, να φοιτώσι δε εις αυτό προς μόρφωσιν εαυτών παίδες άνευ διακρίσεως φυλής, θρησκείας, χρώματος και κοινωνικής τάξεως, να ιδρυθή δε το σχολείον τούτο είτε εν Κόνιτση, είτε εν Ιωαννίνοις, είτε εν άλλη τινι πόλει της Ηπείρου προς δυσμάς των Ιωαννίνων κειμένη"

Όλοι έμειναν σύμφωνοι και ανέθε-

σαν σε μένα να κάνω τις σχετικές επαφές με τον Πρύτανη του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων κ. Γλάρο, με την Επιτροπή Διαχειρίσεως του Κληροδοτήματος

ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΕΙΟ

(ΑΠΟ ΤΗ ΣΥΛΛΟΓΗ ΟΙ ΕΠΙΜΟΤΑΤΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΟΥ)

ΓΙΑΝΝΗ ΛΥΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΥ

στην Βοστώνη, με το Υπουργείο Παιδείας και με όσους άλλους παράγοντες νόμιζα ότι θα βοηθούσαν στην πραγματοποίηση της παραπάνω προοπτικής.

Δεν είναι ανάγκη να τονίσω εδώ τι σήμαινε για την Κόνιτσα, τη ζωή, τον πολιτισμό και την οικονομία της, η ύπαρξη εκεί μιας Πανεπιστημιακής Σχολής.

Έρθα αμέσως σε επαφή με το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων, όπου διαπίστωσα ενθουσιασμό και θερμή υποδοχή της πρότασής μας. Από τις συζητήσεις που είχαμε οι ιδέες που ρίχνονταν ήταν για την ίδρυση μιας Κτηνιατρικής Σχολής, ή Δασοκομικής Σχολής εν όψει και της τεράστιας αγροτικής περιουσίας που έχει η Σχολή, ή μιας Σχολής Βαλκανικών Γλωσσών, κλπ.

Εν όψει και της διαφαινόμενης πολιτικής αλλαγής με την αναμενόμενη Κυβέρνηση Μητσοτάκη, (το έτος 1990) και με δεδομένη την παλιά συναισθηματική σχέση του ίδιου του Μητσοτάκη και της οικογένειάς του με τη Σχολή (Οικογένεια Γεωργιάδη, τελευταίου προ του πολέμου Διευθυντή της Σχολής) ήρθα σε επαφή με ορισμένους εξ

αυτών στους οποίους συνάντησα όχι μόνον ενθουσιασμό αλλά και συγκίνηση. Μού είπαν μάλιστα " Προχωρήστε εσείς και εμείς θάμαστε στο πλευρό σας"

Πέραν αυτών συναντηθήκαμε και με τον τότε Υπουργό Πολιτισμού της Οικουμενικής Κυβέρνησης Γιώργο Μυλωνά, που ήταν από τους πρωτοστατήσαντες στην ίδρυση του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων.

Και συμφωνήσαμε πώς επί τη ευκαιρία του επικείμενου ταξιδιού μου στην Αμερική, και μάλιστα στη Βοστώνη, τέλος του 1990, αρχές του 1991, να πήγαινα μόνος μου στη Διαχειριστική Επιτροπή του Ιδρύματος Μιχαήλ Ανάγνου Σχολαί, που είναι στη Βοστώνη, να τους εξέθετα την πρότασή μας, για να είχαμε μια επίσημη απάντηση από αυτούς. Ετοίμασα δε και μια έκθεση για το όλο θέμα προτείνοντας ότι στην Ελλάδα θα ήταν λειτουργικότερο να αντιπροσωπεύονται από μια Επιτροπή εδρεύουσα στα Γιάννενα, Προεδρευόμενη από τον εκάστοτε Πρύτανη του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων, με μέλη τον εκάστοτε Δήμαρχο Κόνιτσας, τον εκάστοτε Πρόεδρο της Κοινότητας Παπίγκου, και άλλα δύο μέλη που θα επέλεγε η ίδια η διαχειριστική επιτροπή του Ιδρύματος Μιχαήλ Ανάγνου Σχολαί. Το Πρυτανικό Συμβούλιο του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων, όπως έμαθα, ενέκρινε την πρόταση και έστειλε επι τόπου ειδικό καθηγητή του Πανε-

πιστημίου να κάνει έρευνα επί των δυνατοτήτων και των αναγκών του κτιριακού κεφαλαίου αλλά και των άλλων περιουσιακών στοιχείων της Σχολής στην Κόνιτσα. Και να δώσει σε έκθεσή του μια εικόνα ποια είναι σήμερα η κατάσταση της Σχολής.

Στη Βοστώνη που βρέθηκα ύστερα από λίγο καιρό, με το γιό μου Γιώργο Λυμπερόπουλο, τότε assistant στο Πανεπιστήμιο της Βοστώνης, κλείσαμε ραντεβού και πήγαμε στην έδρα της διαχειριστικής Επιτροπής του Ιδρύματος Ανάγνου. Είχαμε την εντύπωση ότι θα βρίσκαμε εκεί, κάποιο σχετικά μικρό γραφείο και βρεθήκαμε πρό ενός ουρανοξύστη δέκα έξι πατωμάτων, στο οποίο ολόκληρο έδρευαν οι Τράστις Γκάρντινερ, που στην ουσία ήταν οι διαχειριστές του MICHAEL ANAGNOS SCHOOLS INCORPORATED.

Στον έκτο όροφο (αν θυμάμαι καλά) του ουρανοξύστη, μας δέχτηκε πολύ θερμά ο Πρόεδρος του Ιδρύματος κύριος Μπραϊάν. Μας είπε ότι χρόνια περίμεναν κάποιον από την Σχολή Αναγνωστοπούλου της Κόνιτσας, για να ιδούν τι επί τέλους γίνεται με αυτήν τη Σχολή. Και ότι και αυτοί βρίσκονταν σε μεγάλο προβληματισμό για την τύχη της και το μέλλον της. Έτσι, όταν του αναπτύξαμε το σχέδιο, για τη δημιουργία παραρτήματος του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων, με όλα τα σχετικά όχι μόνο το δέχτηκε ο άνθρωπος αλλά έμεινε και ενθουσιασμένος, μας διαβε-

βαίωσε μάλιστα ότι είναι απόλυτα σύμφωνος μαζί μας σε όλα. Και να το θεωρώ βέβαιο, ώστε στην Ελλάδα να προχωρήσουν όλες οι άλλες προετοιμασίες κλπ. Μού πρότεινε να γίνω και εγώ μέλος της Επιτροπής Διαχειρίσεως υπό τον Πρύτανη του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων, να του προτείνω δε και κάποιον άλλον της δικής μου εκλογής. Εγώ, αρνήθηκα διαρρηδην την πρότασή του για τον εαυτό μου με τη δικαιολογία ότι η προτεινόμενη Επιτροπή θα εδρεύει στα Γιάννενα, και εγώ ως εκ του επαγγέλματός μου μένω στην Αθήνα όπου και δικηγорώ. Πρέπει να βρούμε κάποιους από τα Γιάννενα ή από Κόνιτσα, Πάπιγκο κλπ. Αυτός όμως επέμεινε με τον ισχυρισμό ότι ακριβώς έναν τέτοιο "ντόκτορα δικηγόρο" έχει ανάγκη η Επιτροπή (Ήταν κι αυτός δικηγόρος). Τελικά αφού είδε ότι εγώ αρνιόμουν να γίνω μέλος της Επιτροπής, είπε πώς θα συνεννοηθεί και με άλλους για να βρουν μια κάποια λύση στο θέμα.

Γύρισα από την Αμερική. Συγκάλεσα όλους τους ενδιαφερόμενους στο σπίτι της αρχαιολόγου Μαρίας Αναγνωστοπούλου τρισέγγονης του Μιχ. Αναγνωστοπούλου, για να τους ανακοινώσω τα ευχάριστα νέα και τις ελπίδες που είχαμε να ζωντανέψουμε με τόση επιτυχία την Αναγνωστοπούλειο Σχολή Κονίτσης.

"Όταν το Πάσχα ήρθα στην Κόνιτσα το ανακοίνωσα και εκεί, με χαρά σ' ό-

λους που νόμιζα ότι ενδιαφέρονταν για το ευχάριστο νέο. Το περίεργο ήταν ότι κάποιος αντιπρόσωπος της Σχολής (συmpατριώτης μας κι αυτός) που του τόπα, όχι μόνον δε χάρηκε, αλλά και μου ανακοίνωσε ότι κάτι ήξερε γιαυτό, και ότι εγώ κακώς έκανα που μπερδεύθηκα σ' αυτή την υπόθεση που "δεν με αφορά". Φυσικά, δε δέχτηκα αυτή τη σκέψη και του είπα ότι αυτό αφορά όλους τους Κονιτσιώτες. Εκείνος είχε αντίρρηση. Και μείναμε εκεί.

Στην Αθήνα δέχτηκα ένα περίεργο τηλεφώνημα από κάποιον άγνωστο ο οποίος ούτε λίγο ούτε πολύ, μου είπε να κάτσω στ' αυγά μου, να μην ξαναανακατευτώ στην υπόθεση της Αναγνωστοπουλείου Σχολής, γιατί θα βρώ το μπελά μου. Γέλασα τόσο εγώ όσο και οι συνεργάτες μου που άκουγαν το τηλεφώνημα (είχαμε συνακρόαση)

Ύστερα από δυό τρεις βδομάδες με πήρε στο τηλέφωνο κάποιος κύριος Μασούρης, Μουσούρης, Μουτούσης...κάπως έτσι, και μου δήλωσε "πομποδώς" τους τίτλους του, προσθέτοντας ότι είναι Πρόεδρος της διαχειριστικής Επιτροπής της Αναγνωστοπουλείου Σχολής. Και ότι το Γραφείο του είναι στην οδό Ιπποκράτους (δεν θυμάμαι τον αροθμό). Από την αρχή το ύφος του δε μου άρεσε και γιαυτό είπα στους συναδέλφους του γραφείου μου ν' ανοίξουν τα τηλεφωνά τους, για να ακούνε και αυτοί. Μου είπε λοιπόν

ο κύριος αυτός, ακριβώς ό,τι μού είπε και ο διαχειριστής στην Κόνιτσα, δηλαδή ότι κακώς έκανα που μπερδεύτηκα στην υπόθεση της Αναγνωστοπουλείου. Ότι κακώς πρότεινα για Επιτροπή άλλη Επιτροπή που να εδρεύει στα Γιάννενα, και να έχει Πρόεδρο τον Πρύτανη του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων. "Ότι αν έπρεπε να προτείνω κάποιον για Πρόεδρο, θάπρεπε να είναι" ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κονίτσης Σεβαστιανός". Και όταν εγώ του απάντησα ότι "Πανεπιστήμιο κάνουμε και όχι ιερατική σχολή. Ιερατική Σχολή υπάρχει στη Βελλά σαράντα χιλιόμετρα μακριά από την Κόνιτσα". Τότε ο ίδιος εξετράπηκε και άρχισε να μου λέει θυμωμένος, ότι δεν περίμενε να ακούσει από έναν κομμουνιστή διαφορετικές κουβέντες, "ότι θα βρώ το μπελά μου, ότι ξέρει αυτός ποιανού τα συμφέροντα εξυπηρετώ και άλλα τέτοια υβριστικά, απειλητικά και ακατανόητα, που αναγκάστηκα να του κλείσω το τηλέφωνο.

Αν και γελάσαμε στο γραφείο μου για την υστερία αυτού του "κυρίου", εντούτοις στενοχωρήθηκα απ' όλα αυτά.

Στο αναμεταξύ όσοι είχαν ασχοληθεί με το θέμα, με παίρνανε τακτικά στο τηλέφωνο ζητώντας μου να μάθουν τι γίνεται. Από τους κύκλους στην Κόνιτσα, πληροφορούμουν ότι κάποιοι, χωρίς να αναφέρουνε την υπόθεση του Πανεπιστημίου ενδιαφέρονταν για το κατά πόσον είμαι μέλος του ΚΚΕ,

και όταν μάθαιναν ότι από το 1945 είχα κόψει κάθε επαφή μαζί του, και δεν έχω καμιά απολύτως σχέση με το ΚΚΕ, θύμωναν και επέμεναν να με θεωρούνε κομμουνιστή.

Έτσι ήρθε το καλοκαίρι και από την Αμερική κατέφθασε ο γιος μου. Από τα πρώτα πράγματα που μου ανακοίνωσε ήταν ότι πρίν από λίγες μέρες τον κάλεσε στο γραφείο του ο κύριος Μπραϊάν, και με ένα τρόπο περίεργο του διάβασε ένα γράμμα από την Ελλάδα, με το οποίο "άνθρωποι επίσημοι από την Κόνιτσα και από την Αθήνα", τον διαβεβαίωναν ότι "ο πατέρας του (δηλ. εγώ), ενεργούσε για λογαριασμό και ως εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος της Ελλάδας." Και ο άνθρωπος (ο κ. Μπραϊάν) είχε βγεί από τα ρούχα του (ξέρετε τι σημαίνει για τους Αμερικάνους κομμουνιστής και που ακούνε το όνομα, σηκώνονται οι τρίχες στο κεφάλι τους). Δεν μπορούσε να φανταστεί ότι ένας τέτοιος κύριος σαν τον πατέρα του θα μπορούσε να ήταν κομμουνιστής. Όμως δεν μπορεί μόνος του να το ξεπεράσει και να κάνει τίποτα με την πρότασή μας, γιαυτό κάλεσε έναν Έλληνα Μποστονέζο, γνωστό αντικομμουνιστή συγγραφέα, τον κύριο Γκέιτς, (Γκατσογιάννη) και του ανέθεσε όλη την υπόθεση της Αναγνωστοπουλείου Σχολής, να βρεί μια λύση, για να φύγει από πάνω του η σκοτούρα και η έγνοια.

Ο γιος μου, διαβεβαίωσε τον κύριο

Μπραϊάν, ότι όλη αυτή η ιστορία του γράμματος από την Ελλάδα, είναι κανονική σκευωρία. Ψεύτικη από την αρχή μέχρι το τέλος. Συκοφαντία. Ο πατέρας του δεν έχει καμμία σχέση με το ΚΚΕ. Τις είδε τι συμφέροντα κρύβονται πίσω από την παλιανθρωπιά αυτή". Επειδή όμως φοβήθηκε και για τον εαυτό του μην έχει κάποιες συνέπειες αυτό το γράμμα, δεν έδωσε συνέχεια.

Πάντως ο κ. Μπραϊάν έδειξε πάρα πολύ λυπημένος που μ' αυτήν την παρέμβαση ματαιώνεται αυτό το ΘΑΥΜΑΣΙΟ σχέδιο να γίνει το Αναγνωστοπούλειο Πανεπιστημιακή Σχολή.

Πέρασαν από τότε τόσα χρόνια, ο κύριος Γκέιτς, έρχεται και φεύγει κάθε τόσο από την Ελλάδα. Έμαθα ότι πρόκειται να πωληθεί η Αναγνωστοπούλει-

ος για να δοθούν υποτροφίες σε Έλληνες σπουδαστές. Όρισε κάποιον αντιπρόσωπό του να βρεί έναν τρόπο αξιοποίησης της περιουσίας της Σχολής. Ούτε μια φορά δεν ενδιαφέρθηκε να δει και μένα, για να δούμε από κοινού, αν μπορεί να αναβιώσει αυτό το Σχέδιο για Πανεπιστημιακή Σχολή. Μήπως κι αυτός φοβάται ότι εγώ είμαι πράκτορας του ΚΚΕ;

Αλλά τι να σου κάνει ένας ξένος Άνθρωπος που έχει και συναισθηματικά προβλήματα απώθησης με την Κόνιτσα, όταν οι ίδιοι οι "επίσημοι συμπατριώτες μας" ελαφριά τη καρδιά και από κακεντρέχεια με "βάφτισαν" πράκτορα του ΚΚΕ, για να στερήσουν από τον τόπο μας ένα από τα πιο εξαίσια όνειρά του!

ΓΙΑΝΝΗΣ ΛΥΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΠΑΝΕΚΔΟΘΗΚΑΝ

Χαρ. Ρεμπέλη

«ΚΟΝΙΤΣΙΩΤΙΚΑ»

(Λαογραφικά-Γλωσσικά-Τοπωνυμικά)

Για την προμήθεια απευθυνθείτε:

- 1) Νικ. Ρεμπέλης, Κόνιτσα,
Τηλ. 26550-23071
- 2) Βιβλ/λεια: Πλουμής- Θ. Ζώτος-
Δ. Γκάσιος, Κόνιτσα
- 3) Περιοδ. "ΚΟΝΙΤΣΑ".

Τιμή 20 €

Κόνιτσα

**Μην ξεχνάτε
τη συνδρομή σας.
Είναι το στήριγμα
του περιοδικού μας.**

Στις 30-3-2006 συνεδρίασε στο κατάστημα του ειρηνοδικείου Κόνιτσας το μονομελές πλημμελειοδικείο Ιωαννίνων. Ως μεταβατικό συνεδριάζει το δικαστήριο αυτό στην Κόνιτσα δυο φορές τον χρόνο, ανά εξάμηνο. Παλιότερα, πριν από την εγκατάλειψη της επάρχιας Κόνιτσας από τον πληθυσμό

της, οι συνεδριάσεις ήταν πυκνότερες. Το δικαστήριο αυτό δικάζει την μικρή (και γι' αυτό καθημερινή) εγκληματικότητα, παραβάσεις που ο νόμος τις απειλεί συνήθως με φυλάκιση μέχρι ενός έτους. Οι προς εκδίκαση υποθέσεις ανέρχονταν σε εβδομήντα μία (71). Στην πλειοψηφία τους οι υποθέσεις αφορούσαν παραβάσεις πολεοδομικές (κατασκευή αυθαίρετων κτισμάτων) και παραβάσεις του κώδικα οδικής κυκλοφορίας (κυρίως οδηγηση δικύκλων από νεαρά άτομα χωρίς άδεια ικανότητας οδηγού (δίπλωμα), παραβάσεις δηλαδή που στρέφονται κατά των κοινωνικών αγαθών, του περιβάλλοντος και της οδικής ασφάλειας. Οι άλλες υποθέσεις αφορούσαν ποικιλία παραβάσεων του ποινικού νόμου, εξυβρίσεις, απειλές, ελαφρές σωματικές βλάβες, φθορές ξένης ιδιοκτησίας, παράνομες υλοτομίες, έκδοση α-

**Η συμμετοχή
των πολιτών
στην αντιμετώπιση
του εγκλήματος
και τα τοπικά
συμβούλια
πρόληψης της
παραβατικότητας**

κάλυπτων επιταγών, αυτοδικίες και μια υπόθεση προμήθεια και κατοχή ναρκωτικής ουσίας για ατομική χρήση. Να παρατηρηθεί εδώ ότι στις δικαστικές αίθουσες φθάνει προς εκδίκαση μικρό ποσοστό της μικρομεσαίας εγκληματικότητας, το μεγαλύτερο ποσοστό μένει ασύλληπτο και αδίκαστο και ότι

παραβάσεων που διαπράττονται και στην περιοχή Κόνιτσας εκδικάζονται στο μονομελές πλημμελειοδικείο Ιωαννίνων στην έδρα του τα Ιωάννινα, όπου συνεδριάζει δυο φορές την εβδομάδα. Από την "ποσότητα" της παραβατικότητας και την "ποιότητά της" μπορούμε να οδηγούμαστε σε χρήσιμα συμπεράσματα για τον πολιτισμό μιας περιοχής, το ηθικομορφωτικό επίπεδο των κατοίκων της, τις επικρατούσες κοινωνικοοικονομικές συνθήκες, τα ασκούμενα επαγγέλματα κλπ. Η παραβατικότητα είναι μέρος της ζωής μας, έστω και αν ποτέ και μέχρι το θάνατό μας δεν επισκεφθούμε αίθουσα δικαστηρίου υπό οιαδήποτε ιδιότητα, επηρεάζει την κάθε ημέρα του καθενός μας και επηρεάζεται από την ζωή του καθενός μας. Ο καθένας μας δημιουργεί με την συμπεριφορά του, τις πράξεις του και τις παραλείψεις

του, εγκληματογόνο ή αντεγκληματικό κλίμα.

Πώς σε μια τοπική κοινωνία μπορεί ο πολίτης να συμμετάσχει σε συλλογικά οργανωμένες αντεγκληματικές δράσεις;

Με πρόσφατο νόμο ρυθμίστηκε σε πιο ολοκληρωμένη βάση το θέμα των Τοπικών Συμβουλίων Πρόληψης της Παραβατικότητας (εφεξής ΤΣΠΠ) και του ρόλου που μπορεί να διαδραματίσει ο πολίτης στην αντιμετώπιση της τοπικής παραβατικότητας, συμβούλια που πρωτοθεσμοποιήθηκαν με νόμο του 1999.

Οι τρεις βασικές ιδέες που διαπερνούν το θεσμό των ΤΣΠΠ είναι:

α) Ότι η αντιμετώπιση του εγκλήματος (ως εγκλήματος νοουμένου κάθε παράβασης του ποινικού νόμου από τα "βαριά" εγκλήματα π.χ ανθρωποκτονία έως τα πιο "ελαφρά" εγκλήματα π.χ οδήγηση αυτοκινήτου χωρίς άδεια οδήγησης) πρέπει να γίνεται προπάντων όχι με την καταστολή, όταν δηλαδή έχει πλέον συμβεί το κακό, αλλά με πρόληψη, και μάλιστα, ακόμη και σε περιοχές με μειωμένη εγκληματικότητα

β) Ότι η πρόληψη του εγκλήματος μπορεί να αφορά την λήψη μέτρων είτε για την εξάλειψη των ευκαιριών που ευνοούν την δράση του εγκληματία (περιστασιακή πρόληψη π.χ τοποθέτηση θωρακισμένης πόρτας στο σπίτι μας), είτε και για την καταπολέμηση

των κοινωνικών παραγόντων που ευνοούν την εξώθηση προς το έγκλημα ορισμένων συμπολιτών μας, κυρίως όσων ανήκουν στις λεγόμενες "ευπαθείς" κοινωνικές ομάδες, όπως αποφυλακισμένοι, ουσιοεξαρτημένοι ή απεξαρτημένοι, αλλοδαποί, άνεργοι, πέννιες, εγκαταλειμμένα παιδιά, νεαρά παραβατικά άτομα, κακοποιημένες γυναίκες (κοινωνική πρόληψη π.χ ηθική και ιατρική στήριξη σε ουσιοεξαρτημένους).

γ) Ότι κύριο ρόλο στην πρόληψη του εγκλήματος μπορεί να διαδραματίσει, πέρα από την επίσημη Πολιτεία και την Τοπική Αυτοδιοίκηση, και ο ίδιος ο πολίτης. Η συμμετοχή αυτή των πολιτών στην πρόληψη του εγκλήματος δεν μπορεί, ασφαλώς να έχει την μορφή της αυτοδικίας ή του "χαφιεδεσμού", αφού τέτοιες συμπεριφορές δεν επιτρέπονται σε μια δημοκρατούμενη κοινωνία. Κυρίως η συμμετοχή αυτή πραγματοποιείται είτε με την λήψη από τον πολίτη ουσιαστικών πρωτοβουλιών και μέτρων, ώστε να αποφεύγει (σε ατομικό επίπεδο) την θυματοποίησή του (π.χ να μην αφήνει την τσάντα του στο κάθισμα του συνοδηγού ή στο πίσω κάθισμα όταν οδηγεί το αυτοκίνητο του ή όταν το έχει "σταθμευμένο") είτε και με την ενεργό εθελοντική δράση του σε συλλογικό επίπεδο για την προώθηση του έργου ενός ΤΣΠΠ. Ενώ δηλαδή η Πολιτεία χαράσσει τις γενικές κατευθύνσεις της

αντεγκληματικής πολιτικής, οι πολίτες σε συνεργασία με την Τοπική Αυτοδιοίκηση, την τοπική αστυνομία και τους κοινωνικούς φορείς, αναλαμβάνουν πρωτοβουλίες για την εφαρμογή πολιτικών σε επιμέρους περιοχές.

Η ιδέα για την σύσταση ΤΣΠΠ και για ενεργό συμμετοχή του πολίτη στην πρόληψη του εγκλήματος είναι σχετικά νέα και εμφανίστηκε στην Ευρώπη την δεκαετία του 80 και έχει ιδρυθεί τελευταία ένα Ευρωπαϊκό Δίκτυο για Πρόληψη του Εγκλήματος που συντονίζει την δράση των κρατών στον τομέα αυτόν και καθιστά ευρύτερα γνωστές τις λεγόμενες "καλές πρακτικές" που εφαρμόζουν διάφορες χώρες για την πρόληψη της παραβατικής συμπεριφοράς. Εάν π.χ μέσα σε ένα σχολείο ή και εκτός σχολείου παρατηρούνται αυξημένα κρούσματα βίας μεταξύ μαθητών το ΤΣΠΠ, πέρα από την συνεργασία που θα έχει με τους εμπλεκόμενους γονείς, μαθητές και εκπαιδευτικούς για την λήψη κάποιων άμεσων μέτρων κατευνασμού των παθών και εποπτείας των χώρων, ει δυνατόν χωρίς παρέμβαση της αστυνομίας και μηνύσεις, θα μπορούσε επιπλέον να ενθαρρύνει την οργάνωση από τους μαθητές εκδηλώσεων (π.χ θεατρική παράσταση) που θα παρουσιάζουν τις επιπτώσεις της βίας.

Πτυχή αυτής της προσπάθειας είναι και αυτή της κοινωνικής διαμεσολάβησης, με την ανάληψη πρωτοβουλιών

από τον Δήμο ώστε οι πολίτες που έχουν προβλήματα γειτονίας μεταξύ τους (π.χ διαπληκτισμοί, αμφισβητήσεις δικαιωμάτων κλπ) να μπορούν να απευθύνονται με συναινετικές διαδικασίες σε κάποιο κοινά αποδεκτό και "δίκαιο" πρόσωπο για επίλυση των διαφορών τους πριν από την προσφυγή τους στα δικαστήρια.

Μεγάλη ευθύνη για την καταπολέμηση της εγκληματικότητας έχει και η Εκκλησία και πολλά μπορεί να προσφέρει όχι μόνο με τον "Λόγο" της αλλά και με την έμπρακτη αγάπη της. Στην γειτονιά του Κολωνού της Αθήνας, άξιος κληρικός με πλειάδα συνεργατών-εθελοντών προσφέρει με την "Κιβωτό" (έτσι ονομάζεται το καθίδρυμα) στέγη, τροφή, μάθηση, ψυχαγωγία, περίθαλψη κλπ σε νέες-νέους (παιδιά των φαναριών, εγκαταλειμμένα παιδιά, παιδιά διαλυμένων οικογενειών, παιδιά φτωχών οικογενειών, παιδιά οικονομικών μεταναστών κλπ) και αποδεδειγμένα επιστημονικά, μειώθηκε η καθημερινή παραβατικότητα, όταν όλα τα δεδομένα της ευρύτερης και υποβαθμισμένης περιοχής (άνεργοι κάτοικοι, πολλοί εγκαταβιούντες οικονομικοί μετανάστες) είναι εγκληματογόνα. Σημαντικότερη πτυχή αυτής της προσπάθειας από πλευράς τοπικής Εκκλησίας είναι και η κοινωνική διαμεσολάβηση των λειτουργών της στις διαφορές των πολιτών (κατ' εξοχή στις οικογενειακές διαφορές) στα

πλαίσια των αρχών της καταλλαγής και της συγχώρεσης.

Τα ΤΣΠΠ ιδρύονται από τις Δημοτικές Αρχές, στο πλαίσιο της κοινωνικής λειτουργίας των δήμων, ικανοποιώντας το δικαίωμα της ασφάλειας των πολιτών, είναι ολιγάριθμα, συγκροτούμενα από πολίτες, ει δυνατόν ειδικούς, που παρέχουν άμισθα και τιμητικά τις υπηρεσίες τους, υπό την διεύθυνση ενός κοινωνικού επιστήμονα, που είναι ο κρίκος του ΤΣΠΠ με το δημοτικό συμβούλιο, τις υπηρεσίες του δήμου, τις αρμόδιες κρατικές υπηρεσίες συλλόγους -φορείς αντεγκληματικής πολιτικής, κατά των ναρκωτικών, του αλκοολισμού, της βίας και της ενδοοικογενειακής, της ξενοφοβίας, του ρατσισμού, του αποκλεισμού, της ανεργίας κλπ). Τα ΤΣΠΠ καταγράφουν την καθημερινή παραβατικότητα και αναπτύσσουν δράσεις για την πρόληψη της (π.χ ο Δήμος Κόνιτσας εκμισθώνει κατάστημα όπου συμφωνείται ότι δεν σερβίρονται οινοπνευματώδη ποτά αλλά μόνο φυσικοί χυμοί και φρούτα, ή εκμισθώνει κατάστημα εστιατόριο και θέτει όρο στο μισθωτήριο συμφωνητι-

κό ότι ο μισθωτής -εστιατορας είναι υποχρεωμένος να πρωτοπροσφέρει σε κάθε επισκέπτη του- "πελάτη" και χωρίς παραγγελία αρκετό και δροσερό νερό, "γνωστού όντος" ότι στην Κόνιτσα τα μισά της καταστήματα προσφέρουν αλκοόλ, κυρίως τσίπουρο (κάποιοι είχαν την φαινή ιδέα να οργανώνουν και γιορτές τσίπουρου), που η καταναλισκόμενη ποσότητα ανέρχεται σε κάποιους τόνους, σημαντικό αποτέλεσμα και σημαντικό αίτιο της ενγένει ποικιλώνυμης καχεξίας (σε ορισμένα χωριά της Κόνιτσας που διατηρούν και "κόσμο" η κατάσταση είναι ακόμη χειρότερη).

Θα πρέπει η καθημερινή παραβατικότητα, ως κοινωνικό φαινόμενο, να απασχολήσει την τοπική κοινωνία μας, τους φορείς της, τις αρχές της, το δημοτικό συμβούλιο στις συνεδριάσεις του, και να αναλάβουμε οργανωμένα πρωτοβουλίες για την πρόληψή της, ως δημοκρατική υποχρέωσή μας, αφού και οι παραβάτες είμαστε μέλη της.

Κόνιτσα 11-6-2006
Ο νομικός

Τον Πατριάρχη Αλεξανδρείας κ.κ. Θεόδωρο τον Β' τίμησε την Κυριακή 29 Ιανουαρίου ο Πανηπειρωτικός Σύλλογος Καΐρου, θέλοντας με την κίνηση αυτή να επι-

σημάνει την προσφορά των Ηπειρωτών στον Αιγυπτιακό Ελληνισμό. Ο ιστορικός Σύλλογος, γιορτάζοντας με όλες τις τιμές τον πολιούχο του, τον φουστανελοφόρο Άγιο Γεώργιο εξ Ιωαννίνων, στον ανακαινισμένο ναό των Αγίων Αναργύρων Σούμπρας αλλά και στην Ελληνική Στέγη Ηλιουπόλεως Καΐρου, αποφάσισε να ανακηρύξει επίτιμο πρόεδρό του, τον Αλεξανδρινό Προκαθήμενο.

Η σκηνή συγκινητική, με έναν ελληνισμό που ακόμη επιμένει να δηλώνει το δυναμικό του παρόν, παλεύοντας να διασώσει ό,τι έχει απομείνει μέχρι και σήμερα. Με ελληνικό και ηπειρωτικό γλέντι, με παραδοσιακούς χορούς από τους μαθητές της Αμπετείου Σχολής, με ιστορικές αναφορές στον Ζάππα, τον Τσοίτσα, τους Ζωσιμάδες, τον Αβέρωφ και τους Ριζάρηδες, τους σημαντικότερους από τους μεγάλους Ηπειρώτες που πρόσφεραν απλόχερα στον Ελληνισμό, όπως τονίστηκε από τους ομιλητές. Τις εκδηλώσεις τίμησε

ΑΠΟ ΤΟ ΚΑΪΡΟ
Επίτιμος πρόεδρος
του Πανηπειρωτικού Συλλόγου
Ο Πατριάρχης Αλεξανδρείας
κ.κ. Θεόδωρος Β'

ο Έλληνας Πρέσβης Παναγιώτης Βλασσόπουλος, η Γενική Πρόξενος Αικατερίνη Γκίνη, ο Αντιπρόεδρος της Ελληνικής Κοινότητας Καΐρου Βασίλης Σαραντινός ο ο-

ποίος ευχήθηκε για πολλά ακόμη χρόνια να προσφέρει ο Σύλλογος τις υπηρεσίες του στον Αιγυπτιακό Ελληνισμό καθώς και πολλά μέλη της Κοινοτικής Επιτροπής, αλλά και πλήθος κόσμος, τους οποίους όλους καλωσόρισαν ο Πρόεδρος του Συλλόγου κ. Απόλλων Βλάχος και ο Γενικός Γραμματέας της Ε.Κ.Κ., και Ταμίας του Πανηπειρωτικού Συλλόγου κ. Γιώργος Καλλιίδης. Από την πλευρά του, το τιμώμενο πρόσωπο της ημέρας, ο Πατριάρχης Αλεξανδρείας, δεν λησμόνησε στον λόγο του ότι στην Ριζάρειο Σχολή της Αθηνάς ήταν που ξεκίνησε την εκπαιδευτική του θεολογική κατάρτιση, στον χώρο δηλαδή που οι Ηπειρώτες Γεώργιος Ριζάρης και Μάνθος Ριζάρης δημιούργησαν. Ενώ, επίσης σημείωσε ότι και στην Οδησό της Ρωσίας που εκείνος ήταν Έξαρχος του Πατριαρχείου, κατοικούσε δίπλα από το σπίτι των Ριζάρηδων. Ο κ. Θεόδωρος επεσήμανε την προσφορά των Ηπειρωτών στην πατρίδα, που με την επιμονή τους κα-

τάφεραν να κάνουν τα γρόσια, γράμματα!... Ο Πατριάρχης Αλεξανδρείας εξέφρασε την ευχή σύντομα να επισκεφτεί τον τόπο όπου οι δύο αυτοί μεγάλοι ευεργέτες μας γεννήθηκαν, το ιστορικό Μονοδένδρι, στα Ζαγοροχώρια. Η συμβολή των Ηπειρωτών στην ανάπτυξη του καίρινου ελληνισμού και κυρίως του ελληνισμού της Αλεξανδρείας της Αιγύπτου, έχει αφήσει ανεξίτηλα τα σημάδια της προσφοράς τους, με διάφορα κληροδοτήματα, που μέχρι σήμερα στηρίζουν την ιστορία της ομογένειας στην Χώρα του Νείλου και ολόκληρο τον κόσμο.

Τις εκδηλώσεις παρακολούθησαν και πολλοί άλλοι επίσημοι, εκτός από εκείνους που προαναφέραμε, όπως: ο Πατριαρχικός Επίτροπος Καΐρου π.

Νικόδημος Πριάγγελος, ο Μητροπολίτης Ερμουπόλεως κ. Νικόλαος, ο Σύμβουλος της Πρεσβείας κ. Ευάγγελος Τσαούσης, ο Ακόλουθος Άμυνας Πλοίαρχος ΠΝ Κώστας Λεβέντης, η Ακόλουθος Τύπου κα Μαρία Καπαγιάννη, οι Κοινοτικοί Επίτροποι κ.κ. Αργυρίου, Διαμαντίδης, Πολίτης και Φλεβοτομάς, η Πρόεδρος της Ελληνικής Κοινότητας Πορτ Σαΐντ κα Σούλα Θεοχάρη, ο Πρόεδρος των Αραβόφωνων κ. Ρομπέρ Χόσνι, η Πρόεδρος της Μαρίας της Αιγύπτιας κα Στέλλα Κυριάκη, ο Πρόεδρος της Ένωσης Αποφοίτων της Αμπετείου Σχολής κ. Βαλλάς, η Διευθύντρια της Αχιλλοπούλειου Σχολής κα Σκούμπη, ο Διευθυντής της Αμπετείου κ. Καλλές και άλλοι επίσημοι.

ΕΝΑ ΕΘΙΜΟ ΑΝΑΒΙΩΝΕΙ

Την Καθαρά Δευτέρα έξι Μάρτη 2006 έγινε κάτι που είχε χρόνια να συμβεί. Μια συντροφιά ρομαντικών συμπολιτών μας νοσταλγών όμορφων παλιών στιγμών της ζωής συνέλαβαν και πραγματοποίησαν με τον καλύτερο δυνατό τρόπο την ιδέα να συναντηθούν οι Κονιτσιώτες στην Αγία Βαρβάρα.

Αυτή η συνάντηση που για χρόνια γινόταν παλιά και ήθελε τους Πάνω και Κάτω Κονιτσιώτες να συμβρίσκονται την Καθαροδευτέρα στην Αγία Βαρβάρα με τα σαρακοσιανά τους και σε μια κάπως πανηγυριώτικη ατμό-

σφαιρα είναι αρκετός καιρός που έπαυσε να γίνεται και ως ένα σημείο αντικαταστάθηκε με χωριστές συναντήσεις στην Πάνω και Κάτω Κόνιτσα όπου και προσφέρεται φασολάδα με τα σχετικά, λαγάνα, χαλβάς κλπ. Όσο όμως και αν τα υποκατάστατα της αρχικής εκδήλωσης καταφέρνουν να συγκεντρώνουν σε μια οπωσδήποτε ευχάριστη ατμόσφαιρα τους κατοίκους, δεν παύει η έλλειψη της διακοινωνιακής συμμετοχής να στερεί αυτό το απόλυτο της επαφής που ζούσαν οι παλαιότεροι. Κι αυτό μαρτυρούν οι μνήμες της Καθαροδευτεριάτικης συνά-

Αγία Βαρβάρα 1962. Οικογένεια Αγ. Μωυσήδ.

ντησης στην Αγία Βαρβάρα, όσων αναπολούν τις τοτινές όμορφες στιγμές που έχουν καταγραφεί με ένταση στο υποσυνείδητο αναμένοντας εκεί τη στιγμή που θα ξανάβρισκαν την έκφρασή τους σε μια επάναφορά του εθίμου. Και αυτή η αναβίωση έγινε. Και έγινε αθόρυβα και σεμνά, να μην τα-ραχθούν τα κρατούντα.

Επισκεφθήκαμε το μέρος εκατό πε-ρίπου άτομα που τύχαμε εκεί μιας από κάθε άποψη ευχάριστης εξυπηρέτησης από τους οργανωτές. Βιώσαμε όχι μό-νο την εκπληκτική φιλοξενία αλλά μαζί νιώσαμε αισθήματα και συναισθήματα που δύσκολα περιγράφονται. Ξεκινώ-ντας από το σπίτι του ο καθένας με την

ομπρέλα παραμάσχαλα και πλάι το α-διάβροχο, να αντιμετωπισθούν η βρο-χή και το κρύο, που έτυχε φέτος να τραβήξουν κάπως παραπάνω από ό,τι συνήθως, οδοιπορήσαμε το στενό αλ-λά βατό δρομάκι, στα κράσπεδα της πόλης κοντά στη δεξαμενή προς την Αγία Βαρβάρα. Από το σημείο εκείνο που αρχίζει το μονοπάτι αρχίζεις και ζεις τη μαγεία μιας διαδρομής που μό-νο με ιερή μυσταγωγία μπορεί να συ-γκριθεί. Η υποβλητικότητα της φύσης είναι μογαδική γι' αυτόν που ανυπο-ψίαστα οδηγείται στα τρίςβαθα των μυ-στικών της, όταν μάλιστα ενισχύεται και από τη θρησκευτική φόρτιση των ημερών λόγω νηστείας, τότε πράγματι

Αγία Βαρβάρα 2006.

αυξάνονται τα θετικά στοιχεία που συ-νηγούνται υπέρ της αναβίωσης του ε-θίμου της συνάντησης στην Αγία Βαρ-βάρα την Καθαροδευτέρα. Ανηφορίζο-ντας το σκιερό, λόγω της πυκνής βλά-στησης, μονοπάτι και φθάνοντας στο εκκλησάκι νιώθεις αδήριτη την ανά-γκη να προσευχηθείς, ν' ανάψεις ένα κεράκι, να ευχαριστήσεις το θεό γιαυ-τό που σου προσφέρει. Ο χώρος από παλιά φιλόξενα διαμορφωμένος σε υ-ποδέχεται αρχοντικά, εννοώ με το θέ-αμα που σου παρουσιάζει και που δεν χορταίνεις να απολαμβάνεις. Τα πυ-κνοδασωμένα πλάγια της ποικιλόμορ-φης Γκαμήλας έτσι μισοκρυμμένα που είναι σε μεταφέρουν σε κόσμους ονειρικούς. Ο απείρου κάλλους πίνα-κας ζωγραφικής της ζωντανής φύσης που απλώνεται μπροστά σου σου δίνει φτερά στη φαντασία μεταφέροντάς σε απ' τον ασημόχρωμο Αώο που ζώνει στοργικά το ζωογόνο κάμπο της Κόνι-τσας μέχρι τα απέναντι βουνά και πά-νω από την ολόλευκη Μερόπη σε ανε-βάσει ανάλαφρα στο μολυβένιο ουρα-νό, πάνω στα σύννεφα που σε δροσί-ζουν απαλά μουσκεύοντάς σε αν συ-νεχίσεις να στέκεσαι απροστάτευτα κά-τωθέ τους. Το σπουργιτοφτερούγισμα σε συνεφέρνει καθώς αυτός ο μισο-φοβισμένος αλήτης της αυλής μας σε πλησιάζει έτοιμος ν' απομακρυνθεί με το ψίχουλο που εξασφαλίζει από τα τρίμματα του χαλβά και της λαγάνας

που σκορπιώνται για το τραπέζι του φτωχού εκπροσώπου του φτερωτού κόσμου. Και όταν συνέρχεσαι και κοι-τάς μέσα σου αυτόματα το βλέμμα πά-ει ψηλά και σφικταγκαλιασμένο με τη σκέψη παρασύρει τη ψυχή να ψιθυρί-σει ευλαβικά ευγνώμονες ευχαριστίες στον Παντοδύναμο γιαυτό που έκανε για σένα. Να σε αξιώνει να θαυμάζεις από εκεί τα μεγαλεία του. Και όταν σκέφτεσαι την παρουσία του μέσ' από το μούγκρισμα του Εγκέλαδου πριν α-πό δέκα περίπου χρόνια πάλι αισθάνε-σαι την ανάγκη να τον ευχαριστήσεις σαν στρέφεις το βλέμμα χαμηλά στην κεραμόσκεπη πλέον Κόνιτσα με τα κα-τακάθαρα σπίτια, τις αυλές, τους κή-πους και την κίνηση στους δρόμους, με τους ανθρώπους όλους σώους και αβλαβείς, και να λες: Ω! Τι όμορφος ο κόσμος σου Θεέ μου". Και όπως ο κα-θένας έτσι κι εσύ, συνεπαρμένος από όλα αυτά, σιωπηλός παρατηρητής με διάθεση ονειροπόλα να θέλεις να ξε-φύγεις από τη μαγεία που σου έχει κα-τακλύσει το είναι και να μην μπορείς. Καθαροδευτέρα, στην Αγία Βαρβάρα. Ένα παλιό απλό έθιμο κάπως ξεχα-σμένο που αναβιώνει, που πρέπει να αναβιώσει. Μία κίνηση που ερεθίζει και συναρπάζει, που γοντεύει τον επι-σκέπτη αυτού του μικρού εξωτερικού χώρου με το ιερό του, το σεμνό εκκλη-σάκι, ένα έθιμο που πρέπει να ξανα-στηθεί. Πλάση θυσία να ξαναζωντανέ-

ψει. Να φέρει εδώ ξανά κοντά τους Πάνω με τους Κάτω Κονιτσιώτες, όπως παλιά.

Και κάτι ακόμα. Δεν χρειάζεται να κουβαλήσεις φαγώσιμα. Για τα σαρακοσιανά έχουν κάνει κουμάντο άλλοι. Είναι οι φιλόφρονες, φιλόξενοι κι ευγενικοί συμπολίτες σου που είτε ως εκπρόσωποι τοπικών Συλλόγων, είτε ως εθελοντές, άτομα της γειτονιάς σου, φίλοι, συγγενείς, γνωστοί, προσφέρονται να σου κάνουν ευχάριστη και επιθυμητή την ανάγκη σου να βρεθείς σε αυτό το μέρος. Δεν είναι μόνο η λαγάνα, ο καλβάς, η ελιά, το τσίπουρο, το κρασί και προ παντός η ζεστή φασουλάδα που σου προσφέρεται. Είναι και το χαμόγελο, η χειραψία, το καλωσόρισμα, η ανθρωπιά που μαζί με τη φιλόξενη διάθεση συνθέτουν ό,τι ευγενέστερο και έξοχα μοναδικό μπορεί να υπάρξει στον πεζό μας κόσμο. Είναι η δυνατότητα που σου δίνεται να βρεθείς κοντά σε συμπολίτες που διαφορετικά θάκανες ίσως καιρούς για να τους δεις, να μιλήσεις, να αστειευτείς, να θυμηθείς, να γελάσεις.

Η ανάγκη της συναναστροφής γίνεται όλο και μεγαλύτερη. Η αποξένωση, ο απομονωτισμός, η διαίρεση μας παγιδεύουν και μας απομακρύνουν. Μπορεί να απολαμβάνουμε τα αγαθά της καταναλωτικής μας κοινωνίας, όμως λίγο-λίγο χάνουμε την ψυχή μας.

Πρέπει να αντισταθούμε. Η απόσταση της Κάτω από την Πάνω Κόνιτσα

είναι πράγματι μεγάλη. Πιο μεγάλη είναι όμως κατά τη γνώμη μου η απόσταση της ψυχής, του νου και της καρδιάς μας και αυτό είναι που θα πρέπει να μας απασχολεί. Η ενεργοποίηση της αλληλοκατανόησης, της ανοχής, της αλληλεγγύης και γενικά του ανθρωπισμού είναι τα μέσα που θα μας επιτρέψουν να καταπολεμήσουμε ό,τι ενδεχομένως μπορεί να μας χωρίζει και να ενθαρρύνουμε ό,τι μπορεί να μας ενώνει. Υποχρέωση έχουμε να συμβάλουμε ο καθένας με τον τρόπο του στην αναβίωση εθίμων σαν αυτό της Καθαροδευτέρας. Η μικρή μας κοινωνία διακρίνεται για την ευσέβεια των κατοίκων της, όπως και για τη φιλοπατρία τους, την αγάπη προς την οικογένεια αλλά και το πάθος για ζωή. Γνωρίζουν να γελάνε όπως και να κλαίνε, να λυπούνται ή να χαίρονται και ανταποκρίνονται στους ήχους της καμπάνας αλλά και του κλαρίνου, και αυτό πρέπει να συνεχιστεί.

Θερμά συγχαρητήρια στους πρωτεργάτες της κίνησης αναβίωσης του εθίμου να συναντιώνται οι Κονιτσιώτες την Καθαροδευτέρα στην Αγία Βαρβάρα. Φέτος με κύρο, αέρα και βροχή περίπου εκατό, του χρόνου περισσότεροι και αν ο καιρός το επιτρέψει... όλοι. Να μπορεί ο καθένας μας να λέει: "Ήμουν κι εγώ εκεί, θυμάσαι; Τότε που μιλούσαμε κι αστειευόμασταν και γελούσαμε... γελούσαμε..."

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΒΙΝΟΣ

Ήταν όμορφη η Σοφία. Πολύ όμορφη. Λεβέντισσα σ' όλα της. Μα πιο πολύ όμορφη και πανέμορφη ήταν στον εσωτερικό της κόσμο. Έλαμπε η εσωτερική ομορφιά της, ο χαρακτήρας της, το ήθος της, η συμπεριφορά της, η τόλμη της, ο πατριωτισμός της, όλος ο αγώνας της για τον λυτρωμό του λαού, για τη λευτεριά της πατρίδας απ' το ναζισμό και το φασισμό.

Τον εσωτερικό κόσμο της Σοφίας Φαρίδη το φώτιζε μια ειλικρίνεια που ήταν καθρέφτης κρυστάλλινος. Μια ανθρωπιά, που δε βρίσκεις λόγια να την εκφράσεις!... Ήταν βαθιά συνειδητοποιημένη κι αλύγιστη λαϊκή αγωνίστρια! Ήταν ολοδοσμένη πατριώτισσα στο μεγάλο ΕΑΜ, στην Εθνική Αντίσταση! Ήταν περήφανη Ελληνίδα, η Κονιτσιώτισσα ηρωίδα!

Το μέγα κάλλος της Σοφίας Φαρίδη αναδύεται από το εσωτερικό της ΕΙΝΑΙ, απ' τα λόγια της τα δεμένα με την ΠΡΑΞΗ. Απ' τη ΣΤΑΣΗ της, τη σφραγισμένη με το ΑΙΜΑ της καρδιάς της. Η Σοφία Φαρίδη ήταν όλη μια φλόγα για τα μεγάλα ιδανικά, μια φλεγόμενη βάτος για την κορυφαία ΘΥΣΙΑ! Και στη δράση της στην Εθνική Αντίσταση και στην εξορία της στην Ικαρία και κρατούμενη στις φυλακές στα Γιάννενα, και μελλοθάνατη, ακτινοβολούσε και δίδασκε με το ήθος της και το παράδειγμά της. Η τόλμη της δε μολογιέται. Το σπύτι της ήταν καρφί στα μάτια των καφιέδων και της ασφάλειας, μα δε λογάριζε κανένα κίνδυνο. Το πατριωτικό αγωνιστικό καθήκον στέκεται πάνω απ' όλα.

Τα φριχτά βασανιστήρια της Σοφίας

ΣΟΦΙΑ ΦΑΡΙΔΗ

Κονιτσιώτισσα Ηρωίδα

της Εθνικής Αντίστασης

ΤΟΥ ΣΩΚΡΑΤΗ ΡΑΓΓΑ

Φαρίδη, τα περήφανα λόγια της στο στρατοδίκη κι η ηρωική απάντηση πριν απ' την εκτέλεση, πέρασαν στα βιβλία και στα ντοκουμέντα της Εθνικής Αντίστασης. Να τι γράφει ο Δημήτρης Κ. Νικολής στο βιβλίο του: "Ιστορική Πορεία του Ελληνικού Έθνους - Η Εθνική Αντίσταση", στις σελίδες 805 και 787:

"Τη Σοφία πριν την εκτελέσουν τη βασάνισαν απάνθρωπα αφού της βγάλανε τα νύχια και της βάλανε στις μασχάλες βραστά αυγά για να μιλήσει. Αλλά η Ελληνίδα αυτή υπέμενε τα πάντα, χωρίς να μιλήσει. Και οι βασανιστές της έμειναν με το στόμα ανοικτό για το θάρρος της γυναίκας αυτής".

"...Όταν ο στρατοδίκης της είπε ότι όλες οι Εαμίτισσες, είναι κομμουνίστριες κι αν είναι κι αυτή, απάντησε":

"Αν όλες οι Εαμίτισσες είναι κομμουνίστριες, όπως λέτε κ. στρατοδίκη, τότε κι εγώ σαν γνήσια Ελληνίδα είμαι κομμουνίστρια".

"Κι όταν την πήγαν στην εκτέλεση και της είπαν να της δέσουν τα μάτια, απάντησε":

"Οι Ελληνίδες δεν πεθαίνουν με κλεισμένα μάτια!"

Τιμή και περηφάνια για τους κοντινούς της, τους αγαπημένους της, τους δικούς της. Τιμή και περηφάνια για τους συναγωνιστές της, τους συντρόφους της

και τους φίλους της. Τιμή και περηφάνια στον ΑΝΘΡΩΠΟ που αναδεικνύει τέτοια μεγάλα σύμβολα, για να φωτίζουν το μαρτυρικό του δρόμο!... Τιμή και περηφάνια στην Κόνιτσα που γεννάει θυγατέρες ηρώισσες!...

- Μάνα μου, καλή μου μάνα, για πες μου, σε παρακαλώ

ΠΟΙΟΣ βασάνισε κι έβγαλε τα νύχια της Κονιτσιώτισσας Σοφίας Φαρίδη, ΠΟΙΟΣ την καταδίκασε σε θάνατο και ΠΟΙΟΣ την εκτέλεσε;

- Ο Νεοφασισμός της Ελλάδας, ΚΟΡΗ ΜΟΥ, μετά τη Γερμανική Κατοχή και τη σκληρωμένη απελευθέρωση απ' τους Ναζιστές Κατακτητές κι απ' τους Εθνοπροδότες και τους Γερμανοτσολιάδες.

- Πατέρα μου, καλέ μου πατέρα, θα μου πεις, σε παρακαλώ,

ΓΙΑΤΙ βασάνισαν φριχτά την Κονιτσιώτισσα Σοφία Φαρίδη,

ΓΙΑΤΙ την καταδίκασαν σε θάνατο και την εκτέλεσαν στα Γιάννενα;

- ΓΙΑΤΙ ήταν πιστή Ελληνίδα, ΓΙΕ ΜΟΥ, πατριώτισσα ολοδοσμένη, λαϊκή αγωνίστρια για την απελευθέρωση της Ελλάδας απ' τους κατακτητές και τους εθνοπροδότες! ΓΙΑΤΙ στάθηκε αλύγιστη ηρωίδα της Εθνικής Αντίστασης του μεγαλείου του έθνους! ΓΙΑΤΙ

αγωνιζόταν ΓΙΕ ΜΟΥ για την Ανώτατη Ανθρώπινη Αρχή Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΝΑ ΜΗΝ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΕΤΑΙ ΑΝΘΡΩΠΟ! Ο λύκος, ΓΙΕ ΜΟΥ, δεν τρώει λύκο κι ας είναι θηρίο! Ο άνθρωπος βασανίζει, εκμεταλλεύεται, σκοτώνει, τρώει άνθρωπο!!!

- Μπτέρα μου, σεβαστή μου μπτέρα, θέλω να μου πεις, ΓΙΑΤΙ η Κονιτσιώτισσα Σοφία Φαρίδη, δε δέχτηκε να της δέσουν τα μάτια πριν από την εκτέλεση;

- ΓΙΑΤΙ ήταν αληθινή αγωνίστρια ΠΑΙΔΙ ΜΟΥ. Οι αγωνιστές ξεπερνούν το φόβο και τη δειλία. Στέκουν όρθιοι και κοιτούν κατάματα και το δῆμιο και το θάνατο! Κείνη την ώρα, πάνω απ' όλα, στέκουν Μ' ΑΝΟΙΧΤΑ ΤΑ ΜΑΤΙΑ, ο αγώνας τους, η τιμή τους, η αξιοπρέπεια, η αληθινή περηφάνια τους, η κορυφαία ΠΡΑΞΗ ΤΗΣ ΘΥΣΙΑΣ! Η ίδια η ηρωίδα ΠΑΙΔΙ ΜΟΥ έδωσε στην ερώτησή σου ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΠΑΝΤΗΣΗ: "Οι Ελληνίδες, είπε, δεν πεθαίνουν με κλεισμένα μάτια"! Δεν είναι οι Ελληνίδες που πεθαίνουν σαν ηρωίδες. Είναι οι ηρωίδες που πεθαίνουν σαν Ελληνίδες!...

Τί θάλεγαν, λοιπόν, οι Κονιτσιώτισσες και οι Κονισιώτες, για μια ΠΡΟΤΟΜΗ της Σοφίας Φαρίδη, της ηρωίδας της Εθνικής μας Αντίστασης, στην Κεντρική Πλατεία της Κόνιτσας;

Τί θάλεγε η Νεολαία της Κόνιτσας; Τί θάλεγε ο Πνευματικός και ο Δημοσιογραφικός κόσμος του τόπου; Τί θάλεγαν οι ντόπιες Εθνικοαντιστασιακές Οργανώσεις; Τί θάλεγαν οι Τοπικές Οργανώσεις των Πολιτικών Κομμάτων;

Τί θάλεγε η Δημαρχία όλης της Επαρχίας; Τί θάλεγε το Δημοτικό Συμβούλιο, για μια συνεννόηση με τους πιο κοντινούς της αλησμόνητης ηρωίδας; Τί θάλεγε ο Δήμαρχος για μια τέτοια ξεχωριστή τιμή στην αγαπημένη μας Κόνιτσα;...

Η μάγισσα του Μεσημεριού

ΚΙΤΣΙΟΥ ΕΙΡΗΝΗ

"Και τι θα γίνει αυτό το φώς
όλο που αναδιπλώνεται και ξεχειλίζει
και κυλάει παντού"

Ν. Βρεττάκος

Την είδα ένα μεσημέρι να καταφθάνει από μακριά, τυλιγμένη σε μεταξένια ομίχλη, που όσο πλησίαζε, έβλεπα καθαρά τα τολμηρά της χρώματα. Ήταν ένα λαμπερό κορίτσι, που όμοιό του δεν είχα ξαναδεί. Κι ήταν φανερό, πως είχε καταπιεί από νωρίς ολόκληρο τον ήλιο και τον είχε τώρα θρονιασμένο για τα καλά στο στομάχι της. Τα πολύχρωμα φορέματά της αποκρυπτογραφούσαν το φώς του.

Καθώς ήμουν παιδί της πόλης, ένα παιδί χαλασμένο, στιγμή δεν άφησα να φανερωθεί η έκπληξή μου και συνέχισα με τα χέρια χωμένα στις λάσπες, να ψάχνω για δολώματα, γύρω απ' τη μικρή δεξαμενή, για το απογευματινό μου ψάρεμα. Αυτή όμως δεν φάνηκε να εμπιστεύεται στιγμή τη φυσικότητά μου, γιατί γνώριζε εκ πείρας, τις εντυπώσεις που προκαλούσε στο πέρασμά της.

Δίπλωσε τις μεγάλες πιέτες της φούστας της, που άνοιγαν στόματα αδηφάγα με κερασένιες γλώσσες σε κάθε της βήμα και κάθισε με μεγάλη προσοχή, μην τυχόν και τσαλακώσει την πλουμιστή ουρά της, στο πέτρινο πεζούλι δίπλα στις καρούτες, εκεί που πρίν λίγο και νωρίς το πρωί οι γυναίκες του χωριού, που είχαν έρθει για νερό, ακούμπησαν τις βαρέλες και τα γκιούμια τους. Ήταν στ' αλήθεια ένα παράξενο παγώνι.

Έβαλε για σκοπό της να μετρά τα σκουλήκια μου και κάθε φορά που άνοιγα το μεταλλικό κουτάκι μου, για να τοποθετήσω ένα απ' αυτά εκεί, αυτή με κοίταζε μ' ένα αινιγματικό χαμόγελο κι άφηνε που και που να διαρρέει απ' το βλέμμα της, μια τόση δα ιδέα ικανοποίησης για τις επιτυχίες μου. Αυτό δεν με ενθάρρυνε, απεναντίας μου προκαλούσε αισθήματα φυγής. Αυτή η ψυχική μου αβεβαιότητα ωστόσο δεν κράτησε για πολύ, γιατί ήμουν αποδειγμένα ένα δυνατό αγόρι και γρήγορα ξεπέρασα τους δισταγμούς μου, ώστε να μπορώ κάθε λίγο και λιγάκι να ρίχνω μια ματιά ίσια πάνω της, όταν σηκώνοντας ελαφρά τα πόδια της έγερνε το σώμα της προς τα πίσω, σαν να σκεφτόταν κάτι εξαιρετικό κι ύστερα το επανέφερε με χάρη στην προηγούμενη στάση του. Αν ήμουν έστω και ελάχιστο φαντασιόπληκτος, θα πίστευα χωρίς κανένα ενδοιασμό, ότι ήταν ένα πλάσμα από έναν άλλο κόσμο κι είχε έρθει εδώ σε

μας, για να διεκπεραιώσει ανειλημμένες υποχρεώσεις εκ των προτέρων, έτσι καθώς σκεφτόταν, με τόσο φανερά ιδιότροπες κινήσεις.

Αυτοί οι τρόποι της, ενίσχυαν κατά πολύ την εκκεντρικότητά της και παραδόξως και το ενδιαφέρον μου γι' αυτήν.

Ξαφνικά της ήρθε η ιδέα να φύγει. Σηκώθηκε και με κινήσεις αργές, τελετουργικές, άρχισε πάλι να φτιάχνει τις πιέτες της φούστας της, σαν πουλί που στρώνει το πολύτιμο φτέρωμά του κι έτσι όπως την κοιτάζα ασυναίσθητα πρόσμενα πως θα δω από στιγμή σε στιγμή ν' ανοίγει απ' τον πισινό της μια πολύχρωμη ουρά, η εξωτική ουρά του παγωνιού.

Ύστερα έφυγε χωρίς μια αποχαιρετιστήρια ματιά και την είδα να διασχίζει το δάσος με τις καστανιές, βουτώντας κυριολεκτικά τα βήματά της ως τον αστράγαλο στο αφράτο καστανόχωμα.

Μετά απ' αυτή την αναπάντεχη συνάντηση, κάθε μεσημέρι την περίμενα να 'ρθει ξανά εκεί. Κι αυτή πιστή σε μια φανταστική συμφωνία μαζί μου, έφθανε τυλιγμένη πάντοτε στη μεταξένια της ομίλη.

Εκείνη την εποχή, όντας άπειρος ακόμα στο ζήτημα της ευτυχίας δεν είχα τη δυνατότητα να εξηγήσω τι ήταν αυτό που με γέμιζε χαρά, τι ήταν αυτό που με έκανε να νιώθω τόσο σφοδρά αισθήματα στην παρουσία της, που έμοιαζαν να είναι βαθύτερα απ' αυτά που ένιωθα όταν άκουγα αγαπημένες μουσικές, ή όταν διψασμένος έπινα δροσιστικούς χυμούς.

Κι αν είχα δίπλα μου τότε, έναν άνθρωπο ευαίσθητο και έμπειρο στις αισθητικές αναλύσεις, θα μου έλεγε σίγουρα, πως αυτή ήταν ένα κορίτσι που είχε βγει μόλις πρίν λίγο, από κάποιον πίνακα του Matisse και θα δικαιολογούσα έτσι με τη σειρά μου την επιθυμία μου, που με παρότρυνε, να διακοσμήσω το δωμάτιο μου και ίσως και τη ζωή μου αργότερα, με την εικόνα μιας τέτοιας γυναίκας.

Το εκκεντρικό της ντύσιμο δεν βασιζόταν σε κανενός είδους μόδα, ούτε του παρελθόντος ούτε του μέλλοντος, ήταν κάτι ιδιότροπο, εντελώς δικό της. Στα φορέματά της, δεν αντικατοπτριζόταν ούτε ίχνος κάποιας ιδέας ή πίστης, κι ας την έκαναν η χαρά της και η ανεμελιά του βαδίσματος της, να μοιάζει μ' εκείνους τους πιστούς του Κρίσνα, που τους έβλεπα να τριγυρνούν στα σοκκάκια της μεγάλης αγοράς, με τα κόκκινα προκλητικά τους ρούχα, και να υμνούν τον κύριό τους, κουνώντας τα ευωδιαστά θυμιατά τους.

Κι ούτε διαλαλούσε, με τον τολμηρό συνδυασμό των χρωμάτων που προτιμούσε, την αντίθεση της στην παρούσα τάξη των πραγμάτων, ούτε δήλωνε την επανάσταση ή την υποδούλωσή της. Ήταν όλα τόσο καθαρά πάνω της, τόσο διαυγή και μαρτυρούσαν χωρίς να το επιδιώκουν ωστόσο, μια μεγάλη γενναιοδωρία, τη

γενναιοδωρία που κατέχει απ' τη φύση του το φώς.

Υποψιαζόμουν, πως το μοναδικό της μέλημα τα πρωινά, δεν ήταν άλλο από το να κάθεται μπροστά στον καθρέφτη της και να στολίζεται, προσθέτοντας όπως ο Σαρντέν χρώμα εκεί που έλειπε και αφαιρώντας από 'κει που περίσσευε, ώπου να βγεί κάτι καλό.

Και δεν φαινόταν να έχει κάτι άλλο στο νου της, πέρα από την παρόρμησή της για δημιουργία.

Ήταν ό,τι πιο φωτεινό υπήρχε εκείνο το καλοκαίρι στο χωριό, όπου και οι δυο περνούσαμε τις διακοπές μας. Γιατί ο τόπος αυτός δεν ήταν τίποτε άλλο, εκτός από ένα βαθύ κύπελο γεμάτο σκιές και σκούρα βελούδινα χρώματα. Κι είναι φυσικό το γεγονός, ότι κανένας ζωγράφος που τρέφει ιδιαίτερη αγάπη για το φως, δεν το επισκέφτηκε ποτέ, για να πραγματοποιήσει σ' αυτό το τοπίο τις φαντασιώσεις και τα οράματά του. Κι αυτό, γιατί το φως του ήλιου που κατόρθωνε να υπερπηδήσει τα εμπόδια του κλειστού ορίζοντα, το απορροφούσαν εντελώς τα παλιά πέτρινα χτίσματα και το πράσινο που κυριαρχούσε παντού.

Με τον καιρό, το ενδιαφέρον μου γι' αυτήν, με συνεπήρε ολοκληρωτικά κι οι στιγμές της μοναξιάς μου, που άλλοτε ήταν πηγή χαράς για μένα, έγιναν τώρα βασανιστικές και δεν ψύχαζα παρά μόνο όταν την έβλεπα. Τα βράδια ξάπλωνα νωρίς και δεν έπαυα να τη σκέφτομαι, τοποθετώντας όλες τις πόζες της, που τις είχα αποστηθίσει, στη σειρά. Στο τέλος διάλεγα αυτή που κατά τη γνώμη μου ταίριαζε περισσότερο στον τύπο και τα συναισθήματά της, την έδεναν σ' όνειρο μου και κοιμόμουν μαζί της ευτυχισμένος ως το πρωί.

Αυτή που ποτέ δεν μου μιλούσε, κάποιο μεσημέρι μου είπε, πως θα μπορούσα με τα δολώματά μου, εύκολα να παγιδεύσω παπαδίτσες και ανδρόνια και πως αυτή η ίδια θα με πήγαινε να τα βρω.

Και τότε, πήγαμε στο δάσος, όπου ψύχαζε η σιωπή, να στήσουμε καρτέρι στα πουλιά.

Με χάρη περισσή έλυσε τα μαλλιά της κι εγώ που τη λάτρευα, είδα να ξεδιπλώνεται μπροστά στα μάτια μου, η οροσειρά της Πίνδου. Οι σκάλες και οι μπουκλές της, απάτητες βουνοκορφές, διάσελα και ρουμάνια. Μικρές στάλες ιδρώτα που πότιζαν τις ρίζες τους παρίσταναν τα ποτάμια, που κυλούσαν σε χαράδρες απρόσιτες κι ευωδιαστά φαράγγια, πότε ήσυχια και πότε αφρισμένα, όλο αντάρα και κακό. Το πέρασμά τους δρόσιζε το ξαναμμένο μου πρόσωπο. Και το γέλιο της, χυμός φρεσκοκομμένου ροδάκινου, μου έφερνε μια γλυκειά ζάλη. Έπιασα τότε κι εγώ μεθυσμένος, να κρεμώ τους καμπατζέδες μου στις πιο ψηλές κορφές και τα κρυφά περάσματα κι όσα ανδρόνια έπιανα, τα έπαιρνα νύχτα στο προσκεφάλι

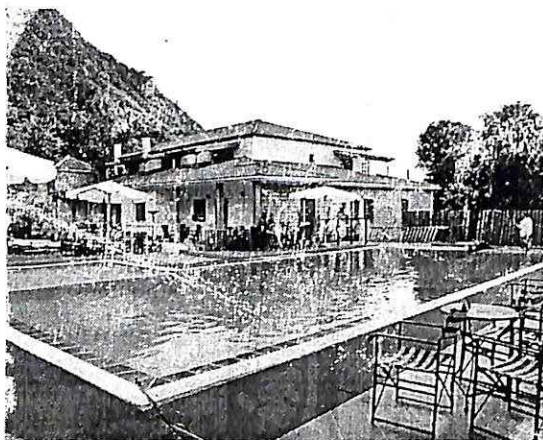
μου να μου κελαϊδούν ως το πρωί. Με το φως του ήλιου, τα άφρηνα να πετάζουν ελεύθερα.

Ξαφνικά μια μέρα, έφυγε η μάγισσά μου, η μάγισσα του μεσημεριού και πάει την έχασα.

Κανένας δεν βρέθηκε να με παρηγορήσει, γιατί οι άνθρωποι εκεί είναι κοινοί και δεν γνωρίζουν. Δεν είναι πλασμένοι για να διακινδυνεύουν και να επινοούν. Έμεινα μόνος να πλέω σε πελάγη δυστυχίας και τα τραγούδια μου ήταν θλιβερά, τραγούδια παθιασμένου βαρκάρη.

Μα, όταν το Φθινόπωρο άρχισε να μπερδεύεται στα πόδια μου, πούχασα πιά κι άρχισα να μαζεύω κι εγώ τα πράγματά μου.

Το ίδιο βράδυ που θα' φευγα, την είδα να' ρχεται από μακριά, σαν σε όνειρο, με το φεγγάρι στην αγκαλιά της. Τα μαλλιά της, θημωνιά από άχυρο, της έκρυσαν το πρόσωπο. Στην κεντημένη της ποδιά κρατούσε καρύδια χλωρά και σουρβα, για να με πάρει, καθώς φαίνεται, με το καλό. Μου ζήτησε την αγάπη που της είχα, αλλά εγώ ήθελα να φύγω, γιατί ήμουν πολύ μικρός ακόμα και δεν είχα άλλη αγάπη φυλαγμένη στην καρδιά μου, πάρεξ της μάνας μου. -

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ «Το Γεφύρι» Με 40 κλίνες, εστιατόριο, μπάρ, θέρμανση, πάρκινγκ, κ.λπ. Στην ειδυλλιακή τοποθεσία της γέφυρας Αώου στη Κόνιτσα
Τηλ. 26550 23780

Πάντα να ανταμώνουμε....

Πριν από τέσσερα χρόνια την 17η Αυγούστου 2002 οι συμμαθητές και οι συμμαθήτριες της ΣΤ' τάξης, του έτους 1976 του εξατάξιου Γυμνασίου Κόνιτσας μαζευτήκαμε για πρώτη φορά μετά την αποφοίτησή μας από το εξατάξιο γυμνάσιο Κόνιτσας στο εξοχικό κέντρο «Πλατανάκια», με την πρωτοβουλία που πήραν και μπράβο τους οι διοργανωτές η Βάσω Φλίνδρη, η Κίτσα Παϊσίου, ο Γιάννης Ρόμπολος και ο Φώτης Ντίνος.

Ζωντάνεψαν αναμνήσεις, αναπολήσαμε και μιλήσαμε για τα περασμένα, θυμηθήκαμε στιγμιότυπα από την σχολική μας ζωή στο γυμνάσιο, τους καθηγητές μας μνημονεύοντας αυτούς που έφυγαν, είπαμε και για τα επόμενα, αφού με κάποιους είχαμε να βρεθούμε είκοσιέξι χρόνια.

Οι καθηγητές μας βέβαια απουσίαζαν αλλά ακούστηκαν οι φωνές τους από τον Μητροκόστα της τάξης μας Νίκο Σίμο.

Η πρώτη εντύπωση όλων μας ήταν ότι μαζευτήκαμε περισσότεροι των αναμενόμενων αφού ήλθαν και από το εξωτερικό η Νέλη, ο Νίκος, ο Χάρης.

Δεν θα συνεχίσω να πω τι νιώσαμε και πως περάσαμε γιατί δεν εκφράζονται όλα με λόγια θα πω μόνο την πλάκα που έγινε όταν προσερχόταν

και ένας καινούργιος στην παρέα και προσπαθούσε να γνωρίσει τους άλλους και να θυμηθεί το όνομά τους.

Για τους συμμαθητές/τριες που απουσίαζαν στο προσκλητήριο αυτό, ενώ γνώριζαν από την πρόσκληση πως υπήρξε απουσιολόγιο και επεκαλέσθηκαν οικογενειακούς λόγους, αλλά και τη σχετική κουβέντα που είχαμε με κάποιους συμμαθητές ένα καλοκαίρι στο πανηγύρι στο χωριό μου το Ελεύθερο, τους αφιερώνω την παρακάτω ιστορία "στο μάθημα της φιλοσοφίας" που μας έλεγε ο Στασινός.

«Ένας καθηγητής φιλοσοφίας εμφανίστηκε στην τάξη του με ένα μεγάλο χάρτινο κουτί. Χωρίς να μιλήσει, πήρε από τη χάρτινη κούτα ένα άδειο γυάλινο βάζο και άρχισε να το γεμίζει με μικρές πέτρες. Οι μαθητές τον κοιτούσαν με απορία. Όταν το βάζο δεν χωρούσε άλλο ρώτησε:

-Είναι γεμάτο το βάζο; Και οι μαθητές απάντησαν. -Ναι είναι γεμάτο.

Αυτός χαμογέλασε και χωρίς να μιλήσει, πήρε από τη χάρτινη κούτα μικρά βότσαλα και άρχισε να γεμίζει το βάζο, το κούνησε λίγο και τα βότσαλα κύλησαν και γέμισαν τα κενά μεταξύ των πετρών. Όταν το βάζο δεν χωρούσε άλλο, ρώτησε:

-Είναι γεμάτο το βάзо; Και οι μαθητές απάντησαν. -Ναι είναι γεμάτο.

Αυτός χαμογέλασε πάλι και χωρίς να μιλήσει, πήρε από τη χάρτινη κούτα ένα σακουλάκι με άμμο και άρχισε να την αδειάζει μέσα στο βάзо. Η άμμος χύθηκε και γέμισε όλα τα κενά μεταξύ των πετρών και των βότσαλων. Όταν το βάзо δεν χωρούσε άλλο, ρώτησε:

-Είναι γεμάτο το βάзо; Οι μαθητές δίστασαν για λίγο, αλλά απάντησαν:

-Ναι είναι γεμάτο. Αυτός χαμογέλασε πάλι και χωρίς να μιλήσει πήρε από τη χάρτινη κούτα δύο μπουκάλια μπύρες και άρχισε να τα αδειάζει μέσα στο βάзо. Τα υγρά γέμισαν όλο το υπόλοιπο κενό του βάζου. Όταν το βάσο δεν χωρούσε άλλο, ρώτησε:

-Είναι γεμάτο το βάσο; Οι μαθητές αυτή τη φορά γέλασαν και είπαν: -Ναι είναι γεμάτο.

-Τώρα, λέει ο καθηγητής, θέλω να θεωρήσετε ότι το βάσο αυτό αντιπροσωπεύει τη ζωή σας.

1. Οι πέτρες είναι τα πιο σημαντικά στη ζωή σας, οικογένεια, ο σύντροφός σας, τα παιδιά σας, η υγεία σας, οι καλοί σας φίλοι. Είναι τόσο σημαντικά που ακόμα και αν όλα τα υπόλοιπα λείψουν, η ζωή σας θα εξακολουθήσει να είναι γεμάτη.

2. Τα βότσαλα είναι τα άλλα πράγματα που έρχονται στη ζωή μας, όπως οι σπουδές, η δουλειά μας, το σπίτι μας, το αυτοκίνητό μας. Αν αυτά τα βάλετε πρώτα στο βάσο δεν θα υπάρ-

χει χώρος για τις πέτρες, τα σημαντικά της ζωής.

3. Η άμμος είναι όλα τα υπόλοιπα τα πολύ μικρά της ζωής. Αν βάλεις πρώτα άμμο στο βάσο, δεν θα υπάρχει χώρος ούτε για τις πέτρες αλλά ούτε για τα βότσαλα. Το βάσο είναι η ζωή σας. Αν ξοδεύετε χρόνο και δύναμη για μικρά πράγματα, δεν θα βρείτε ποτέ χρόνο για τα πιο σημαντικά. Ξεχωρίστε πια είναι τα πιο σημαντικά για την ευτυχία σας. Μιλήστε με τους γονείς σας, παίξτε με τα παιδιά σας, απολαύστε τη/το σύντροφό σας, προσέξτε την υγεία σας, χαρείτε με τους φίλους σας. Πάντα θα υπάρχει χρόνος για γνώση και σπουδές, πάντα θα υπάρχει χρόνος για εργασία, πάντα θα υπάρχει χρόνος για να φτιάξετε το σπίτι σας, το αυτοκίνητό σας. Όμως να φροντίσετε για τις πέτρες πρώτα. Ξεχωρίστε τις προτεραιότητες.

Οι μαθητές είχαν μείνει άφωνοι. Ένας ρώτησε:

-Καλά, η μπύρα τι αντιπροσωπεύει;

Ο καθηγητής γελώντας απαντά:

-Χαίρομαι που ρωτάς. Θα σας πω. Δεν έχει σημασία πόσο γεμάτη είναι η ζωή σας, δεν έχει σημασία πόσο στριμωγμένοι είσθε, γιατί πρέπει να ξέρετε ότι

ΠΑΝΤΑ ΘΑ ΥΠΑΡΧΕΙ ΛΙΓΟΣ ΧΩΡΟΣ ΓΙΑ ΔΥΟ ΜΠΥΡΙΤΣΕΣ».

.....

Εύχομαι σε όλους τους συμμαθητές/τριες καλό Πάσχα, να είστε

όλοι καλά και τις δύο μπυρίτσες που τις αφήσαμε στη μέση όπως και τα ωραία παιδάκια του Αποστόλη στα «πλατανάκια», αφού δεν μας άφηνε η κουβέντα, λέω να τις συνεχίσουμε να τις πιούμε το καλοκαίρι που μας έρχεται και να είμαστε όλοι εκεί, αφού φέτος συμπληρώνουμε 30 χρόνια από την αποφοίτησή μας, να μαζετούμε το Σάββατο 19 Αυγούστου 2006 στα Πλατανάκια την ίδια ώρα 7 το απόγευ-

μα, ο κατάλογος με τα τηλέφωνα που μοιράστηκαν τότε πιστεύω να ισχύουν.

Πολλές ευχές και στη συντονιστική ομάδα του περιοδικού μας «ΚΟΝΙΤΣΑ» είμαστε περήφανοι γιατί έχουμε τέτοιους συντοπίτες που ενδιαφέρονται για τον τόπο μας, το δε περιοδικό το περιμένουμε όπως στα φοιτητικά μας χρόνια την επιταγή από τον πατέρα μας.

Ρίο 31/3/2006

ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΣ

ΠΕΤΡΟΣ ΑΠ. ΠΑΠΑΝΩΤΗΣ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ ΠΑΡ' ΑΡΕΙΩ ΠΑΓΩ

Ομήρου 6, 2ος όροφος
ΑΘΗΝΑ Τ.Κ. 105 64

Τηλ: 210 3242626 - 3225903
Fax: 210 3244988
Κιν.: 6944 676 109

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΚΑΤΣΑΝΟΥ - ΖΕΥΓΟΛΑ

ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΟΣ

ΑΒΕΡΩΦ - ΚΟΝΙΤΣΑ
Τηλ.: 26550 22529

Τηλ. Οικίας: 26510 93622
Κιν.: 6945 182799

Στην Ανατολή αλλά και σε μας είναι γνωστές πολλές μικρές και διδακτικές ιστορίες με τον Ναστραντίν Χότζα, που μεταδίδονται από γενιά σε γενιά.

Αναφέρουμε πιο κάτω μερικές προς "τέρψιν" των αναγνωστών του περιοδικού μας.

- Κάποτε ο Χότζας ταξίδευε πεζός από ένα χωριό σε άλλο. Στο δρόμο κουρασμένος σταμάτησε σε μια πηγή και ξάπλωσε στον ίσκιο μιας καρυδιάς να ξαποστάσει. Βλέποντας δίπλα του μια κολοκυθιά με κολοκύθια και πάνω την καρυδιά γεμάτη καρύδια συλλογίστηκε: "Κοίτα τι αδικία έκανε ο Αλλάχ.

Η μικρή κολοκυθιά έχει πελώρια κολοκύθια και η θεόρατη καρυδιά κάνει τόσο δα καρύδια".

Εκεί που συλλογίζονταν αυτά, φυσάει ένα αεράκι και τσάφ του 'ρχεται μια καρύδια στο κούτελο.

- Ωχ, αναφώνησε ο Χότζας, δίκιο είχε ο Αλλάχ, γιατί αν η καρύδα ήταν στο μέγεθος της κολοκύθας, θα μου 'σπαγε το κεφάλι...

- Μια χειμωνιάτικη νύχτα γινόταν μεγάλη φασαρία έξω από το σπίτι του Χότζα.

Ιστορίες με τον Ναστραντίν Χότζα

- Θα πάω να δω τι γίνεται, λέει στη γυναίκα του.

Κουκουλωμένος με το πάπλωμα βγαίνει στο δρόμο και βλέπει δυο ανθρώπους να

μαλώνουν και να 'ρχονται στα χέρια.

Τρέχει ο Χότζας και μπαίνει στη μέση να τους χωρίσει. Τότε εκείνοι αφήνουν τον καυγά, αρπάζουν το πάπλωμα του Χότζα και εξαφανίζονται.

Ξεπαιασμένος ο Χότζας γυρίζει στο σπίτι όπου η γυναίκα του τον ρωτάει.

- Τί καυγάς ήταν χότζα μου;

- Άστα, γυναίκα, απαντάει ο Χότζας.

Ο καυγάς ήταν για το πάπλωμα.

- Άλλη μια φορά που πήγαινε αργά νύχτα στο σπίτι του, βλέπει έναν διαρρήκτη έξω από ένα μαγαζί να πριονίζει μ' ένα σιδεροπρίονο την κλειδαριά της πόρτας.

Σταματάει και ρωτάει το διαρρήκτη.

- Τί κάνεις αυτού, άνθρωπέ μου;

- Ε, να, παίζω βιολί, απαντάει ο διαρρήκτης.

Τι σόι βιολί παίζεις, αφού δεν ακούγεται τίποτα, λέει ο Χότζας.

Αύριο θ' ακουστεί, μπάρμπα, του απαντάει ο διαρρήκτης και συνέχισε το λιμάρισμα...

Σ.Τ.

Απόκριες τα παλιά χρόνια στο χωριό

Όσα χρόνια κι αν περάσουν δεν μπορώ να ξεχάσω τις απόκριες στο χωριό μου πριν από εξήντα χρόνια και πλέον.

- Το πρωί της Κυριακής των Απόκριων της Τυρινής, η καμπάνα χτυπούσε χαρμόσυνα καλώντας τους πιστούς για την Εκκλησία. Όλοι με τα γιορτινά τους ρούχα προσέρχονταν στην Εκκλησία και με κατάνυξη παρακολουθούσαν τη θεία Λειτουργία. Ο δάσκαλος του χωριού, Ιωάννης Γέγιος -εξαίρετος δάσκαλος- θα έφερνε τα παιδιά του σχολείου με γραμμή στην Εκκλησία να παρακολουθήσουν τη Θεία Λειτουργία. Ένας μαθητής της τρίτης τάξης θα έλεγε το "Πάτερ Ημών", ενώ το "Πιστεύω" θα το έλεγε μαθητής της τετάρτης τάξης ή και της Πέμπτης, ενώ τον Απόστολο ένας της Έκτης τάξης.

- Ο αξιосέβαστος Ιερέας παπα-Χριστόδουλος Πορφυριάδης με την ωραία του φωνή τελούσε τη Θεία Λειτουργία ενώ οι ψαλτάδες Ευάγγελος Ξυνός, ο μετάπειτα Ιερέας του χωριού για 27 χρόνια, καθώς και ο Αναστάσιος Νάτσιος - και οι δυο τους καλλιφωνοί - στο δεξιό ψαλτήρι, ενώ στο αριστερό ψαλτήρι ήταν ο Κωσταντίνος Τζιμπνιάδης.

- Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας, πολλοί κάτοικοι θα μεταλαμβάνανε τη

Θεία Κοινωνία και βγαίνοντας από την Εκκλησία όλοι οι χωριανοί θα αντάλλασαν την ευχή "Καλή Σαρακοστή".

- Μετά το τέλος της Λειτουργίας, αρκετοί θα ντυνόταν μασκαράδες. Από ό,τι θυμάμαι, ο Θύμιος Μάλλιος με τη γυναίκα του, ο πατέρας μου, ο Τάκης Τζιμπνιάδης καθώς και πολλοί άλλοι χωριανοί, ενώ εμείς τα παιδιά θα κάναμε διάφορες παραλλαγές. Οι μεγάλοι φορούσαν ντόμινα, άλλοι φουστανέλλες, άλλοι κάναν το γαμπρό και τη νύφη, καθώς και διάφορα επαγγέλματα.

- Το απόγευμα θα σήναν το χορό στο μεσοχώρι με τους οργανοπαίχτες Κωνσταντίνο Μπέτζιο με το μαγικό βιολί του, τα παιδιά του με το λαούτο και το ντέφι και με το κλαρίνο ήταν ο Πέτρος Αλεξίου από τη Μεσαριά.

- Ο χορός κρατούσε ως αργά το βράδυ. Οι πιο μερακλήδες του χωριού στο χορό ήταν ο Θύμιος Μάλλιος, ο Γεώργιος Γκούτος ή Κοντούλης όπως τον λέγαν στο χωριό, ο Τάκης Τσανάδης, ο Αριστείδης Παπαζήκος, ο Λουκάς Παπαζήκος, ο Γιάννης Παπαδημητρίου, ο πατέρα μους Ξυνός Ευάγγελος κ.ά. Το βράδυ αφού θα τελείωνε ο χορός, θα γίνονταν επισκέψεις από διάφορα γκρούπ μασκαράδων, σχεδόν σε όλα τα σπίτια, για τα χρόνια

πολλά. Την μέρα αυτή όλα τα σπίτια θα είχαν την τυρόπιτα, το μπακλαβά, την αρμιά και το άφθονο ωραίο κρασί που θα κερνούσαν όλους τους επισκέπτες. Σε όλους η προσοχή ήταν η αναγνώριση των επισκεπτών μασκαράδων.

- Θυμάμαι, πρέπει να ήμουν Πέμπτη Τάξη, και σχεδόν είχαν τελειώσει οι επισκέψεις, βλέπουμε στην αυλή του σπιτιού μας φωτιά μεγάλη. Αμέσως το μυαλό μας πήγε μήπως έπιασε η καλύβα φωτιά, γιατί σε αυτή υπήρχαν τριφύλλια, χορτάρια και πολλά κλαδιά. Βγαίνοντας έξω στην αυλή, τι να δούμε, ο Θύμιο Μάλλιος με τη γυναίκα του και ο θεός μου Τακης Τσανάδης, είχαν ανάψει ένα δεμάτι κλαδιά στη μέση της αυλής και πάνω σε μια πυροστιά είχαν ένα ταψί και όπως οι γανωτζίδες ή (καλαντζήδες) προσπαθούσαν να το γανώσουν. Γίνονταν πάρα πολλά τέτοια ευτράπελα τη μέρα αυτή που δεν πρόκειται να ξεχαστούν.

- Το πρωί της άλλης μέρας "Καθαρή Δευτέρα" τα μεγαλύτερα παιδιά θα πετούσαν τον αετό τους, φτιαγμένον από τους ίδιους με σχισμένο καλάμι και χαρτί πολλές φορές από εφημερίδα, όταν δεν βρίσκαν λαδόχαρτο στο μπακάλικο του χωριού. Ο χώρος που θα πετούσαν τον αετό τους ήταν η θέση "Λειβάδια" γιατί εκεί ήταν αλώνια και ανοικτό μέρος, ενώ τα χωράφια ήταν σπαρμένα και αυτή την εποχή γεμάτα νερά και λάσπες από τις πολλές βροχές της άνοιξης και το μόνο μέρος ή-

ταν τα "λειβάδια". Όσο για την αγορά του αετού η Κόνιτσα πρέπει να είχε, άλλα δύσκολα τον αγόραζες γιατί δεν υπήρχε συγκοινωνία και το μόνο μέσον που την έκανε ήταν το μουλάρι, αλλά και χρήματα δεν υπήρχαν και έτσι τον φτιάχναν μόνοι τους.

- Η μέρα αυτή της Καθαρής Δευτέρας, είναι η συνέχεια της γιορτής της Αποκριάς. Εμείς τα παιδιά χαζεύαμε με το πέταγμα του αετού, ενώ οι νοικοκυρές ετοίμαζαν τα φαγητά για το μεσημέρι και άλλοι συνέχιζαν τις επισκέψεις στα συγγενικά σπίτια. Το μεσημέρι όλο το χωριό θα κουβαλούσε τραπέζια από το σπίτι τους στο χαγιάτι της Εκκλησίας, ενώ οι γυναίκες κουβαλούσαν τα εναπομείναντα φαγητά της Αποκριάς, για να φάμε όλοι μαζί εκεί - όπως ήταν το έθιμο - και μετά άρχιζε η νηστεία της Μεγάλης Σαρακοστής του ΠΑΣΧΑ. Μετά το φαγητό ο χορός απαραίτητος και το κέφι μεγάλο ως αργά το βράδυ.

- Το πρωί της Τρίτης περίμεναν τους κατοίκους διάφορες εργασίες της Άνοιξης, όπως ο σπαρμός των υπολοίπων δημητριακών, το όργωμα στους κήπους, καθώς και το σκάψιμο των αμπελιών τα οποία υπήρχαν πολλά στο χωριό μας γιατί με το κρασί και το τσίπουρο ζούσαν οι περισσότεροι στο χωριό, ενώ το 1948 ξηράθηκαν όλα τα αμπέλια από τη φυλλοξέρα.

ΣΠΥΡΟΣ ΕΥ. ΞΕΙΝΟΣ

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΣ ΠΕΡΙΠΑΤΟΣ

ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΤΟΥ ΕΝΙΑΙΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ ΚΟΝΙΤΣΑΣ
ΣΤΗ ΒΟΥΡΜΠΙΑΝΗ ΚΑΙ ΠΥΡΣΟΓΙΑΝΝΗ

ΕΡΑΣΜΙΑ ΚΙΤΣΙΟΥ

Α' Ενιαίου Λυκείου Κόνιτσας

Από καιρό όλα τα παιδιά κάναμε σχέδια για τον περίπατο που οι καθηγητές μας μας είχαν πει ότι θα κάναμε μόλις καλυτέρευε ο καιρός. Ήταν ο καλός Κονιτσιώτης κ. Τζουμέρκας Νικόλαος από την Πουρνιά της επαρχίας Κονίτσης που είχε τη θαυμάσια ιδέα να καταθέσει ένα ποσό επ' ονόματι του Ενιαίου Λυκείου Κόνιτσας ώστε να πραγματοποιούνται εκδρομές "πατριδογνωσίας" σε χωριά της περιοχής μας. Έτσι, με τον ερχομό της Άνοιξης και με τις πρώτες ηλιόλουστες μέρες, έπειτα από πολλές συζητήσεις ορίστηκε η ημερομηνία. Η εκδρομή μας πραγματοποιήθηκε στις 22/3/2006, ημέρα Τετάρτη, και προορισμός ήταν δύο πανέμορφα και ιδιαίτερα γραφικά χωριά περίπου 45 χλμ από την Κόνιτσα, η Βούρμπιανη και η Πυρσόγιαννη, το κέντρο του Δήμου Μαστοροχωρίων. Συγκεντρωθήκαμε στις 8:30' το πρωί και μπήκαμε στα λεωφορεία. Η διαδρομή ήταν πολύ ευχάριστη, το λεωφορείο κυλούσε γρήγορα πάνω στον ίσιο, ασφαλιστοστρωμένο δρόμο μέσα στα επιβλητικά ορεινά τοπία, με τις πανύψηλες κορυφογραμμές των βουνών και χαμηλά τα ήρεμα νερά του Σαραντάπορου να πλαισιώνουν την πορεία μας. Κατά την διάρκεια της διαδρομής

χάζευα τις θαυμάσιες εικόνες της εξοχής που συνόδευαν το ταξίδι μας και καθώς περνούσαμε ολάνθι-

στες εξοχές και βουνά, όπου πάλευε η άνοιξη να νικήσει τον χειμώνα, αναρωτιόμουν πώς μπορούν οι άνθρωποι και ζουν μέσα στις πόλεις, κυριευμένοι από άγχος και κυνηγώντας τον χρόνο. Μα πώς μπορούν και ζουν τόσο μακριά από την γαλήνη, τον καθαρό αέρα, την ηρεμία; Πώς μπορούν να αισθανθούν την ανακούφιση, να νιώσουν κοντά στη φύση, κοντά στο Θεό, κοντά σε κάθε δημιουργημά του, που οι πόλεις το 'καλύπτουν'!

Μετά από περίπου μία ώρα είχαμε φτάσει στην Βούρμπιανη ένα πανέμορφο κεφαλοχώρι σκαρφαλωμένο πάνω στην πλαγιά ενός κατάφυτου βουνού. Το αποτελούσαν λιγοστά αλλά περιποιημένα σπίτια, που φαινόταν σαν προβατάκια μέσα στο καταιπράσινο χρώμα του βουνού. Κατεβήκαμε από το λεωφορείο και περιπλανηθήκαμε στα πλακόστρωτα γραφικά μονοπάτια, θαυμάζοντας για ακόμη μια φορά της ομορφιάς της φύσης. Η Βούρμπιανη είναι ένα χωριό που πρωτοστατεί στα μέσα του 19ου αιώνα με τη λειτουργία του πρώτου Σχολαρχείου - το κτίριο του Γυμνασίου που επισκεφθήκαμε, με την προτομή του άξιου δασκάλου και λόγιου Βουρμπιανίτη, Χαράλαμπου Ρεμπέλη,

να φιλοσοφεί στην έρημη είσοδο του Σχολείου. Στη συνέχεια αφήσαμε πίσω μας το σχολείο για να επισκεφτούμε το ναό της Παναγίας που είχαμε προσπεράσει προσωρινά, για να έχουμε μετά όσο χρόνο θέλουμε να θαυμάσουμε αυτό το αριστούργημα. Μια εκκλησία επιβλητική και εξωτερικά αλλά και εσωτερικά δεν μπορεί να περάσει απαρατήρητη για το ξυλόγλυπτο τέμπλο και τον αγιογραφικό θησαυρό από εικόνες Χιονιαδιτών ζωγράφων. Στην αυλή της εκκλησίας προτομές των διακεκριμένων παιδιών της Βούρμπιανης, όπως του στρατηγού Δημάρατου και του γιατρού Τράντα θυμίζουν την παλιά ακμή του έρημου δυστυχώς τώρα χωριού. Ευτυχώς κάποιοι καλοί Βουρμπιανίτες με πρώτο τον πάρεδρο κ. Γεώργιο Σκούφια, είναι μόλις εγκατεστημένοι στο χωριό και το φροντίζουν.

Αφού προσκυνήσαμε, αφήσαμε τον επιβλητικό ναό της Παναγίας, ευχαριστήσαμε τις ευγενικές οικοδέσποινες του χωριού κ. Βιολέτα Σκούφια και δεσποινίδα Ευδοκία Γαιϊλόγλου και επιβιβάστηκαμε στα λεωφορεία για τη συνέχιση της εκδρομής μας. Επόμενος σταθμός η Πυρσόγιαννη, ένα χωριό ζωντανό ευτυχώς, διάσημο για τους Πυρσόγιαννίτες μαστόρους της πέτρας και το υπό κατασκευή Μουσείο. Η Πυρσόγιαννη είναι η έδρα του νεοσύστατου Δήμου Μαστοροχωρών, έδρα επίσης Αστυνομικού τμήματος

και Συνοριακής Φρουράς.

Μόλις φτάσαμε και κατεβήκαμε, σταματήσαμε λίγο στην πλατεία της Κόκα-Καρύας, όπως μας είπαν το όνομά της. Εκεί μας υποδέχθηκε ο αντιδήμαρχος και πάρεδρος της κοινότητας Κεφαλοχωρίου κ. Σδούκος Δημήτριος, ο οποίος και μας μίλησε με πολύ ενδιαφέρον και αγάπη για το χωριό της Πυρσόγιαννης και το Δήμο Μαστοροχωρών, το παρελθόν και το παρόν του τόπου. Μας μοίρασε ένα καλοτυπωμένο ενημερωτικό έντυπο για τα Μαστοροχώρια, με πλούσιο φωτογραφικό υλικό από όλα τα χωριά της περιοχής, έκδοση του Δήμου και μας συνόδευσε στην επίσκεψη στο κέντρο του χωριού.

Η Πυρσόγιαννη σε εντυπωσιάζει με τα πέτρινα αρχοντικά που ξεπροβάλλουν από παντού. Τα κτίρια που της έδωσαν σιγά-σιγά το σχήμα της είναι πλούσια σε κτητορικές επιγραφές και λιθανάγλυφες παραστάσεις. Κατευθυνθήκαμε όλοι μαζί στο ναό του Αγίου Γεωργίου που εντυπωσιάζει με τη χαρακτηριστική ηπειρωτική αρχιτεκτονική και τον όγκο του. Αφού είδαμε εξωτερικά και εσωτερικά το ναό και προσκυνήσαμε, βγάλαμε μπροστά στο νάρθηκα μια αναμνηστική φωτογραφία, καθηγητές, μαθητές και ο αντιδήμαρχος και ξεναγός μας. Αργότερα είχαμε ελεύθερο χρόνο να περιηγηθούμε και μόνοι μας στο πανέμορφο χωριό. Ανεβήκαμε ως την επάνω εκκλησία του Αγίου Νικολάου και το σταθμό της χωροφυλακής. Όλα τα παιδιά συγκεντρώ-

θήκαμε σε ένα καφενείο της πλατείας, όπου ο ιδιοκτήτης μας υποδέχτηκε με χαρά και προσπαθούσε να μας εξηγήσει με τον καλύτερο τρόπο, βάζοντας τα δυνατά του να μην παραπονεθούμε για τίποτα. Όσον αφορά τους καθηγητές προτίμησαν να απολαύσουν τις νοστιμιές του χωριού στο εστιατόριο του ξενοδοχείου που φιλοξενείται στη σκιά του υπεραιωνόβιου πλατάνου ανηφορίζοντας στο καλντερίμι πάνω από την πλατεία. Περίπου στις 12:30 έπρεπε να είμαστε συγκεντρωμένοι στην πλατεία του χωριού για το ταξίδι της επιστροφής. Την στιγμή που είχαμε αρχίσει να συνηθίζουμε το ρυθμό ζωής εκεί, είχαμε μαγευτεί από τις ομορφιές της φύσης τώρα έπρεπε να αφήσουμε όλα αυτά πίσω μας. Βέβαια δεν μας στεναχωρούσε και τόσο το γεγονός αυτό, γιατί θα επιστρέφαμε στην όμορφη και καταπράσινη κωμόπολή μας και όχι σε ένα τσιμεντένιο δάσος σε μια μονότονη, μονόχρω-

μη, μουντή πόλη. Στο λεωφορείο, καθώς επιστρέφαμε εντυπωσιασμένοι από την ομορφιά των τόπων και των ανθρώπων που συναντήσαμε, συλλογίζομαι πόσο σε αλλάζει, σε γαληνεύει ένα τέτοιος περίπατος. Γι' αυτό άλλωστε και οι άνθρωποι εκεί είναι ήρεμοι και γεμάτοι ζωντάνια, ανεξαρτήτως ηλικίας. Δεν έχουν να ζηλέψουν τίποτα από αυτούς που ζουν στριμωγμένοι στα αστικά κέντρα. Χαμένη καθώς ήμουν στις σκέψεις μου με διέκοψε μια συμμαθήτριά μου Ερασμία Κίτσιου Α' ενιαίου Λυκείου για να μου υπενθυμίσει πως έπρεπε να κατέβω από το λεωφορείο καθώς είχαμε φτάσει στον τόπο αφίξεώς μας. Αυτός ο περίπατος μου έδωσε ακόμη μια αφορμή να αγαπήσω τον τόπο μου γενικότερα και να μην θέλω ποτέ να απομακρυνθώ από αυτόν, και αν αυτό προσωρινά για λόγο σπουδής γίνει κάποτε το σίγουρο είναι πως θα ξαναεπιστρέψω.

ΑΠΟΚΡΙΕΣ ΣΤΗ ΒΟΥΡΜΠΙΑΝΗ

—εχωριστή επιτυχία σημείωσε
—το αποκριάτικο τριήμερο εκ-
—δηλώσεων, που πραγματο-
ποιήθηκε στη Βούρμπιανη στις 4,5 και 6 Μαρτίου 2006, με πρωτοβουλία του Πολιτιστικού της Συλλόγου.

Η πλατεία και οι γύρω χώροι της διακοσμήθηκαν κατάλληλα, ενώ οι καταστηματαρχές προετοιμάστηκαν ώστε να εξυπηρετήσουν τους συγχωριανούς που κατέφθαναν, στην πλειοψηφία τους από τη Θεσσαλονίκη, για να συμμετάσχουν στις πολλά υποσχόμενες εκδηλώσεις.

Τα παιδιά ντυμένα με τις αποκριάτικες φορεσιές, δωρεά του Συλλόγου, περιφέρονταν αδιάκοπα στις γειτονιές, δημιουργώντας χαρούμενη ατμόσφαιρα.

Αποκορύφωμα των εκδηλώσεων το άναμμα της φωτιάς (Χαραμπουτζιούνα) και ο χορός που ακολούθησε.

Τη μουσική επένδυση της γιορτής, επιμελήθηκε ο κ. Γιώργος Τέρτσος, ο οποίος με την επιδεξιότητα που χειρίστηκε το ηχοσύστημα, πλημμύρισε με μελωδία κάθε γωνιά της Βούρμπιανης και παρέσυρε τους συγχωριανούς σε ξέφρενο γλέντι.

Την καθαροδευτέρα κατά τη διάρκεια του νησιόσιμου γεύματος που παρέθεσε ο Σύλλογος, ο πρόεδρος κ. Ιωάννης Γαϊλόγλου, ευχαρίστησε όλους όσους συμμετείχαν στις εκδηλώσεις και ιδιαίτερα την πρόεδρο του Συνδέσμου Θεσσαλονίκης κ. Κατερίνα Δημαράτου, το δημοτικό σύμβουλο Μαστοροχωρίων κ. Απόστολο Σιώτο, τον τοπικό σύμβουλο Δ.Δ. Βούρμπιανης κ. Γιώργο Τέρτση, τους κ. Βασίλη και κ. Λιάνα Τράντα και τον κ. Τάκη Μήγιο, για την κάθε είδους προσφορά τους.

Η ΕΘΝΙΚΗ ΕΠΕΤΕΙΟΣ

Το Σάββατο 25 Μαρτίου 2006 το πρωί, γιορτάστηκε στη Βούρμπιανη η επέτειος του 1821, με πανηγυρική δοξολογία και επιμνημόσυνη δέηση, που τέλεσε ο π. Χαράλαμπος Χατζής στην εκκλησία της Παναγίας και κατάθεση στεφανιών στο Ηρώο, από τον πρόεδρο του Δ.Δ. Βούρμπιανης κ. Γεώργιο Σκούφια και τον πρόεδρο του Πολιτιστικού Συλλόγου κ. Ιωάννη Γαϊλόγλου.

Η σεμνή τελετή έληξε με δεξίωση των συγχωριανών, στον περίβολο της εκκλησίας.

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ
ΒΟΥΡΜΠΙΑΝΗΣ

Βαρβαρότιτες και ανεπίτρεπτη ανεκτικότητα («Εάν ούτοι σωπίσωσι, οι λίθοι κεκραζονται» Λουκ. ιθ, 40)

Απο τον ΝΙΚ. Χ. ΡΕΜΠΕΛΗ, Φιλολόγο, πρώην Λυκειάρχη

Τα τελευταία χρόνια παρατηρού-
νται, τόσο στην Αθήνα, Θεσσαλο-
νίκη, όσο και σε άλλες μεγάλες
πόλεις, απaráδεκτες παρεκτροπές και
αναταραχές από νεαρά άτομα, τα ο-
ποία βρίσκουν ευκαιρίες και διατα-
ράσσουν την ομαλή κοινωνική ζωή
των ανθρώπων. Πολλά είναι τα γενε-
σιουργά αίτια αυτής της κατάστασης
και δεν είναι του παρόντος να τα ανα-
λύσουμε διεξοδικά. Απλή σκιαγραφία
των γεγονότων θα κάνουμε και ο κα-
θένας ας προβληματιστεί και ας συνα-
γάγει τα συμπεράσματά του. Γεγονός,
πάντως είναι πως η κατάσταση δεν ε-
λέγχεται, όσο πρέπει, από τους αρμό-
διους παράγοντες και τα όργανα της
τάξεως, με αποτέλεσμα, αν αφεθούν
να εξελίσσονται έτσι τα πράγματα, να
βρεθούμε μελλοντικά προ δυσάρε-
στων εκπλήξεων και τότε «έσται η ε-
σχάτη πλάνη χείρων της πρώτης».

* * *

Γνωστή η βία στα γήπεδα. Δυστυ-
χώς, έχει παγιωθεί η ιδέα σ' όλους
τους παράγοντες του ποδοσφαίρου ότι
πρέπει, ντε και καλά, να νικήσει η ο-
μάδα τους, με ό,τι αυτό συνεπάγεται.
Σε αντίθετη περίπτωση αρχίζουν τα
παρέκτροπα: φωτιές στις κερκίδες, κα-
ταστροφές καθισμάτων (πλήρως, ελ-

ληνική, λαέ, τα σπασμένα) βόμβες μο-
λότωφ κατά αστυνομικών, ξυλοδαρ-
μοί, πυρπολήσεις αυτοκινήτων, παντός
είδους κανιβαλισμοί κ.λ. κ.λ.

Τελευταία κατέφθασαν από τη Ρω-
σία και εισαγόμενοι κούλιγκαν προς ε-
νίσχυση των ομοφρονούντων φίλων
τους.

Και μη χειρότερα! Και τα εντεταλμέ-
να όργανα της τάξεως απλώς θεώνται,
χωρίς καμιά ουσιώδη επέμβαση, γιατί
τέτοιες εντολές έχουν, να τηρούν δηλ.
παθητική στάση προς αποφυγή πιο έ-
ντονων επεισοδίων.

Αναλογίστηκαν, όμως, σοβαρά οι
αρμόδιοι κυβερνητικοί και αστυνομι-
κοί παράγοντες πού μπορεί να οδηγή-
σει αυτή η απaráδεκτη ασυδοσία στα
γήπεδα; Κάποιες πρόσφατες χλιαρές
δηλώσεις του κ. Ορφανού μάλλον θυ-
μηδία, παρά σοβαρές σκέψεις προκα-
λούν.

Και αναρωτιέται ο απλός πολίτης:
Ποιός ο λόγος οι θωρακισμένοι αστυ-
νομικοί με κράνη, ασπίδες, κλόμπς να
εξευτελίζονται και να ξυλοκοποούνται
από γνωστούς-αγνώστους φανατισμέ-
νους νεαρούς; Γιατί δεν συλλαμβάνο-
νται οι ταραξίες και να πληρώσουν,
τουλάχιστο, τις ζημιές που προξενούν;
Φοβάται η Κυβέρνηση το πολιτικό κό-

στος; Μήπως, όμως, δεν εισπράττει πολλαπλάσιο κόστος από τη στάση που τηρεί;

Όταν ο πολίτης είναι συνεπής στις φορολογικές του υποχρεώσεις, έχει την απαίτηση από το Κράτος να προστατεύει την περιουσία του.

Από την άλλη μεριά οι συχνές ληστείες, κλοπές κ.λ. έχουν γίνει σύνηθες φαινόμενο. Συμμορίες νεαρών με απειλή μαχαιριού εκδιάζουν μικρούς μαθητές. Επιθέσεις και ξυλοδαρμοί. Νωρίς το βράδυ ερηνώνουν οι πλατείες από παιδιά. Δεν τολμάει ο μαθητής να πάει το βράδυ μόνος του στο φροντιστήριο. Άδειασαν οι παιδικές Χαρές. Μάστιγα οι απαγωγές μικρών παιδιών. Αρκετές οι εξαφανίσεις. Για εμπορία σωματικών οργάνων μιλούν. Παντού ελλοχεύει ο κίνδυνος. Προ ημερών ξυλοκοπήθηκε αγρίως φοιτητής, που θέλησε να εμποδίσει την κλοπή κομπιούτερ από γνωστούς-αγνώστους, που εισέβαλαν στο Πολυτεχνείο. Και αναρωτιέται κανείς: Πότε οι σοφοί πρυτάνεις θα μας καθορίσουν την έννοια του πανεπιστημιακού ασύλου; Μπορεί κάποιος εγκληματίας να διαπράξει φόνο στην οδό Πατησίων και ύστερα να μπει στο προαύλιο του Πολυτεχνείου για να αποφύγει τη σύλληψη; Μπας και τρελαθήκαμε σ' αυτό τον τόπο;

Όσοι συλλαμβάνονται (είπα όσοι) οφείλουν να πληρώνουν τις ζημιές που

προκάλεσαν και όχι την άλλη μέρα ν' αφήνονται ελεύθεροι ή να τιμωρούνται με αναστολή. Η αποθράσυνση προέρχεται από την ατιμωρησία τους. Η Πολιτεία, δυστυχώς, δεν λαμβάνει αυστηρά μέτρα, όλες οι Κυβερνήσεις αδιαφορούν, εμπαίζουν όλους και μεταθέτουν τη λήψη αποφάσεων στις ελληνικές Καλένδες, δηλ. ποτέ.

Έλεγε χαρακτηριστικά τις προάλλες σε κανάλι αξιωματικός της Αστυνομίας, πως, αν τους δώσουν εντολές, μπορούν να αποκαταστήσουν την τάξη στα Εξάρχεια μέσα σε 24 ώρες.

Αλλά πολιτική βούληση δεν υπάρχει. Υπάρχει ανοχή και ωχαδερφισμός. Πάντως, η ατιμωρησία όλων των ταραξιών αποτελεί παγερή αδιαφορία και ενθάρρυνση για τη συνέχιση τέτοιων αξιοποιώνων πράξεων. Ας σημειωθεί και τούτο: Αηδισμένος και με πόνο ψυχής είπε για πολλοστή φορά ο Ντέμης Νικολαΐδης: "Ας γίνονται, ας γίνονται τέτοια, μπας και συγκινηθούν οι αρμόδιοι. Αλλά δεν βαριέσαι, τίνος να ιδρώσει το αφτί!

* * *

Κάπως νωθρή, άτολμη και μουδιασμένη φάνηκε η Κυβέρνηση της Ν.Δ. κατά την πρώτη διετία. Αναμφισβήτως, κληρονόμησε πολλά επαχθή προβλήματα από το παρελθόν. Πακτωλός χρημάτων ήρθε στη χώρα μας από τις Ευρώπας. Έγραφε τις προάλλες σχολιαστής αθηναϊκής εφημερίδας: "Ποι-

ός θα μας πει πού δαπανήθηκαν μέχρι το 2005 εξήντα (60) δισεκατομμύρια ευρώ, που εισέρρευσαν στην Ελλάδα από τα ευρωπαϊκά ταμεία Στήριξης; Ποιός και πότε θα μας δώσει γι' αυτά απολογιστικά στοιχεία;"

Είναι ανάγκη στη δεύτερη διετία της θητείας της η Κυβέρνηση να αποφύγει λάθη και αδέξιους χειρισμούς. Να συντονιστεί καλύτερα, μεθοδικά και πιο οργανωμένα, να αφήσει τα "ναι μεν αλλά", να εγκαταλείψει το ρυθμό βηματισμού... "χωλής χελώνας" και να παραγάγει αξιόλογο έργο.

Ο Γ. Παπανδρέου, εβδομάδες τώρα, φέρει και επαναφέρει στην επικαιρότητα το θέμα των υποκλοπών, το οποίο αποτελεί τρωτό σημείο για την Κυβέρνηση και, ιδιαίτερα, για τον Κ. Καραμανλή, τον οποίο επιδιώκει καίρια να πλήξει, ακολουθώντας σ' αυτό την τακτική του πυγμάχου εκείνου, ο οποίος, όταν βλέπει μία αιμορροούσα πληγή κοντά στο μάτι του αντιπάλου του, εκεί χτυπάει ανελέητα για να τον εξουδετερώσει.

Ήδη, το καμπανάκι χτυπάει αντίστροφα. "Οι καιροί ου μενεοί". Στο

χέρι της Κυβέρνησης είναι ή να κερδίσει άνετα τις προσεχείς εκλογές ή να παραδώσει τη σκυτάλη στο ΠΑΣΟΚ για να συνεχίσει το έργο του, το οποίο ανέκοψαν οι ψηφοφόροι στις προηγούμενες εκλογές.

Όλα αυτά και άλλα πολλά "ο έχων ώτα ακούειν, ακουέτω". Και πρώτος απ' όλους "ακουέτω ταύτα και ο Πρωθυπουργός", ο θώκος του οποίου άρχισε ήδη να τρίζει παράξενα. Τελεία και παύλα.

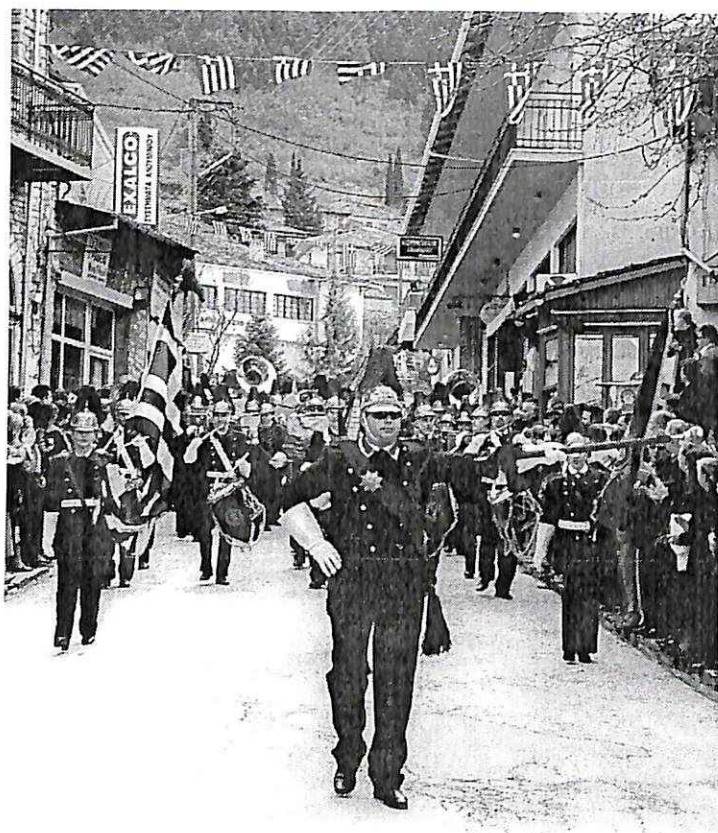
Υστερόγραφο: Πολλές, πάρα πολλές οι ληστείες και μάλιστα αιματηρές. Πάμε απ' το κακό στο χειρότερο. Από την άλλη μεριά, γνωστοί-άγνωστοι κουκουλοφόροι δράπνουνται πάσης ευκαιρίας για να καταστρέψουν, να σπάσουν, να ρημάξουν, να ξυλοκοπήσουν, να πυρπολήσουν. Ας ελπίσουμε ότι ο ρηξικέλευθος νέος Υπουργός Δ. Τάσης κ. Β. Πολύδωρας, που ξέρει με παρρησία να λέει "τα σύκα σύκα και τη σκάφη σκάφη" θα κάνει ό,τι μπορεί για να εμπεδώσει την τάξη και την ασφάλεια στους Έλληνες πολίτες. Οψόμεθα.

ΦΩΤΗΣ ΡΟΥΒΑΛΗΣ
ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΑΙΔΟΚΑΡΔΙΟΛΟΓΟΣ
Ειδικευθείς επί θεμάτων Ν.Υόρκη, ΗΠΑ
στο υπεργραφικό καρδιάς
και στις καρδιακές παθήσεις εμβρυϊκής και παιδικής ηλικίας
Πτυχιούχος AMERICAN BOARD OF PEDIATRIC CARDIOLOGY

ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 69
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Τηλ. 2310 229009
Κιν. 6947 700997

Παρέλαση στην Κόνιτσα 25 Μαρτίου 2006

«ΧΑΡΙΛΑΟΣ ΠΡΩΤΟΣΥΓΚΕΛΛΟΥ Δημοδιδάσκαλος (1907-1994)

ΤΗΣ ΑΝΘΟΥΛΑΣ ΚΟΚΟΒΕ

Υπάρχουν, ευτυχώς, δυναμικοί άνθρωποι, οι οποίοι αγωνίζονται σκληρά και αθόρυβα για ν' απομακρύνουν τη Λήθη, η οποία, αδίστακτη και ανυποχώρητη καθώς είναι, επιδιώκει μ' όλες της τις δυνάμεις να τονίζει τη Μνήμη.

Ένας απ' αυτούς τους δυναμικούς ανθρώπους είναι και η κ. Ανθούλα Πρωτοσυγγέλου-Κοκοβέ γνωστή και αναγνωρισμένη συγγραφέας από τα προηγούμενα έργα της, η οποία, αφού επί αρκετά χρόνια υπομονετικά περίμενε κάποιον από τους αρμοδίους "ν' ανοίξει το στόμα του" και δυνατά να φωνάξει και ανεξίτηλα να γράψει τα ονόματα αυτών που προσέφεραν το αίμα και τη ζωή τους ακόμη για να κινούμεθα εμείς σήμερα ελεύθεροι και πολλά να νταρνταρίζουμε*, αποφάσισε μόνη της και χωρίς χορηγούς να γράψει το βιβλίο τούτο για τον σεβαστό πατέρα της Χαρίλαο Πρωτοσυγγέλλου.

Δεν εφείσθη κόπου και χρημάτων και για πολύν καιρό προσεκτικά ερευνούσε ντουλάπια, συρτάρια, σεντούκια να βρει κιτρινωμένα, μισοκατεστραμμένα από την υγρασία και το χρόνο και μισοφαγωμένα μισοφαγωμένα από τα ποντίκια, γράμματα, έγγραφα, σημειώματα, να τρέχει στις βιβλιοθή-

κες για να διαβάσει εφημερίδες και βιβλία γραμμένα εκείνη την εποχή για να ολοκληρώσει, κατά το δυνατόν, τη βιο-

γραφία του πατέρα της, όπως τόσο σεμνά, συγκινητικά και πολύ σωστά, γράφει στον πρόλογο τούτου του βιβλίου της.

«Καθώς περνούν τα χρόνια και οι μνήμες ξεθωριάζουν, για να μη χαθούν κάποια έγγραφα ή γραπτές μαρτυρίες που έχω από το αρχείο του αειμνήστου πατέρα μου, Χαρίλαου Π. Πρωτοσυγγέλλου, δάσκαλου, εφέδρου αξιωματικού και τραυματία πολέμου, αποφάσισα κάποια από αυτά, όσα γλίσωσαν από τη φωτιά, τους σεισμούς και ποντίκια, να τυπωθούν σ' ένα βιβλίο.

Δεν είναι καθόλου εύκολο να αναφερθείς σε ιστορικά ή άλλα γεγονότα που δεν γνωρίζεις καλά, και ακόμα δυσκολώτερο, ένα παιδί να γράφει για το γονιό του.

Δώδεκα χρόνια μετά το θάνατό του, μνημόσυνο πνευματικό παραδίδω στην κρίση του χρόνου το παρόν βιβλίο.

Είναι χρέος τιμής στις χιλιάδες των Ελλήνων που έχυσαν το αίμα τους για την πατρίδα, αλλά και αναφορά τιμής στους ακρίτες δασκάλους, του στυλοβάτες της υπαίθρου, που για πολλά χρόνια, σε δύσκολους καιρούς μάθαι-

ναν τα χωριατόπουλα γράμματα και ανέβασαν το πνευματικό τους επίπεδο.

Σε μια εποχή αντιπρωϊκή και σε μια κοινωνία ατομισμού και συμφέροντος, να γράψεις για ηρωϊσμούς και κοινωνικές προσφορές, ίσως είναι αποκοτιά.

Τώρα μάλιστα που στις μέρες μας, και πριν που κάποιοι προσπαθούν να ξαναγράψουν τη σύγχρονη ελληνική ιστορία στα μέτρα τους.

Όμως την ιστορία από το 1939-1950 την έγραψαν χιλιάδες Έλληνες με τον ιδρώτα και το αίμα τους και είναι ύβρις η παραχάραξή της.

Ήταν η γενιά της εθνικής και κοινωνικής προσφοράς που με τον αγώνα τους καταφέραν από τα ερείπια ενός δεκάχρονου πολέμου να ανορθώσουν την Ελλάδα.

Για να έρθουν οι νεότεροι να ζήσουν σε μια ελεύθερη πατρίδα και σε καλύτερες συνθήκες ζωής.

Και ένα-ένα τα εφθαρμένα σημειώματα και μία-μία τις αναμνήσεις της, προσεκτικά σαν τα «άγια των αγίων» ταξινόμισε σε κεφάλαια και συναρμολόγησε την ηρωϊκή πορεία της ζωής του γενήτορός της.

- ΠΡΟΛΟΓΟΣ

- ΧΑΡΙΛΑΟΣ ΠΡΩΤΟΣΥΓΚΕΛΛΟΥ

Μια σύντομη βιογραφία.

- ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΕΜΟΥ (1939-1950)

α) Χρόνια πολέμου (1939-1950).

β) Ιστορικά γεγονότα 1940

γ) Γράμμα από το μέτωπο.

δ) Πορεία Γενναίων.

ε) Έκθεση ενθυμήσεων του έπους του Σαράντα

στ) Η Μάχη της Πίνδου-Επιστολές

- ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ - ΚΑΤΟΧΗ

(1941-1945)

α) Ελληνική Αντίσταση-Κατοχή (1941-1945)

β) Έγγραφα

γ) Ασυγχώρητα εθνικά σφάλματα

- Η ΜΑΧΗ ΤΗΣ ΚΟΝΙΤΣΑΣ

(25-12-1947-3-1-1948)

α) Η Μάχη της Κόνιτσας

β) Έγγραφα και κατάλογοι ονομάτων στρατιωτών

γ) ΜΑΥ και ΜΑΔ Κονίτσης του 582 τ.π.

- ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΑ (1927-1962)

α) Διδασκαλικό Συνέδριο

β) Διδασκαλικές Αναμνήσεις

γ) Σχολικά έγγραφα

- ΚΟΙΝΟΤΙΚΑ (1950-1962)

α) Έργα-Έγγραφα - Αποδείξεις

- Γορίτσα (Καλλιθέα) Κόνιτσα

α) Γορίτσα (Καλλιθέα)

β) Τα εγκαίνια μιας εκκλησίας

- ΠΑΠΙΓΚΟ

α) Πάπιγκο η Γενέθλια Γη

- ΓΕΝΕΑΛΟΓΙΚΑ

α) Γενεαλογικά

Είναι, με λίγα λόγια, ένα από πάσης απόψεως τέλειο βιβλίο. Καλογραμμένο, προσεγμένο, καλοτυπωμένο. Ε-

μπλουτισμένο με πάρα πολλές ασπρόμαυρες φωτογραφίες όλων των περιόδων της ζωής του, των προγόνων του, της διδασκαλικής ζωής του της περιπετειώδους στρατιωτικής ζωής του, των μελών της οικογένειάς του, (παιδιών, εγγονών, δισεγγονών).

Η κάθε φωτογραφία μία ολόκληρη ιστορία.

Ο αείμνηστος Χαρίλαος ήταν γαλουχημένος από τους αξιοσέβαστους προγόνους του με τα Ελληνοχριστιανικά νάματα (εγγονός του Πρωτοσυγκέλλου που αναφέρεται στο τραγούδι "Στο Πάπιγκο στο Μαχαλά" εντεύθεν και το επώνυμό του), αγωνίστηκε μ' όλες του τις δυνάμεις "υπέρ βωμών και εστιών".

Ήταν τίμιος εργατικός αποφασιστικός ευγενής.

Τον θυμάμαι όταν έρχονταν στο συμβολαιογραφείο μου στην Κόνιτσα,

πάντοτε μου μιλούσε στον πληθυντικό παρ' ό,τι ήταν κατά 25 χρόνια μεγαλύτερός μου.

Αλλά και ο αείμνηστος πατέρας μου που ήταν εφημέριος στη Γορίτσα (τότε Καλλιθέα) Κονίτσης, κατά τα έτη 1937-1942 και συνεργάστηκε μαζί του, μου έλεγε τα καλύτερα λόγια για τον Χαρίλαο και την οικογένειά του.

Όσοι γνώρισαν τον δάσκαλο κυρ. Χαρίλαο και τον έφεδρο αξιωματικό που στους πολέμους έτρεχε πάντοε μπροστά, αψηφώντας όλους τους κινδύνους και στον καιρό της ειρήνης, το πατρικό του ενδιαφέρον για τους στρατιώτες του, οι συγχωριανοί του από τη γενέτειρά του το Πάπιγκο και την Γορίτσα, όλοι πρέπει να διαβάσουν το βιβλίο τούτο. Θα μάθουν πολλά περισσότερα ακόμα.

ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ

Συγχαρητήρια

Στις πρόσφατες κρίσεις στην Αστυνομία προήχθη εις τον βαθμό του Ταξίαρχου ο αγαθός μας ΔΕΥΤΕΡΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ συγχωριανός μας από το Ασημοχώρι Κόνιτσας και γιος του Γιώργου και της Ζωΐσας Οικονομίτη.

Από καρδιάς του ευχόμεστέ και εις ανώτερα.

Οι νονοί του

Γρηγόριος και Γεωργία Στεργίου

Dr. ΧΡΗΣΤΟΣ ΓΚΟΓΚΟΣ

Οδοντίατρος - Ενδοδοντολόγος
Λέκτορας Οδοντιατρικής Α.Π.Θ.

Ι. Δραγούμη & Εγνατία
(Βαμβάκι 1)
Θεσσαλονίκη

Τηλ.: 2310 265 168
Κιν.: 6977 032 376

ΠΙΝΑΚΑΣ

ΕΜΦΑΝΙΩΝ ΤΟΥΣ ΜΑΘΗΤΑΣ ΤΗΣ Γ' ΤΑΞΕΩΣ ΤΟΥ ΕΞΑΤΑΞΙΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ
ΚΟΝΙΤΣΗΣ ΣΧΟΛΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 1964-65

Λάμπρου Παπακώστας Ντάφλης Ευάγγελος Κων/νου Γεώργιος	Ζήμυρας Νίνης Μάνης Παναγιώτης Νικόλαος Μιχαήλ	Βασιλείου Στεφοπούλου Ευτέρπη Βασιλική
Μούρας Χατζηρούμης Κυρίσης Ιάσων Γεώργιος Κωνσταντ.	Κωστρούλου Καραγιαννούπουλος Μάνθος Παύλος Αθανάσιος Χαράλαμπος	Γκαρβελά Μουκουπούλου Σοφία Ευανθία
Κοτόπουλος Βάσιος Μαργαρίτης Σταύρος Παύλος Σταύρος	Νίνης Ντάφλης Λάπας Χρήστος Ιωάννης Βασιλείος	Καραγιάννη Δάψη Μούκου Γεωργία Μάρθα Αλεξάνδρα
Χατζής Μήσιος Γκούντας Γεώργιος Ανδρέας Παναγιώτης	Μακαρίου Καραγιάννη Σταυρίδου Διαλεχτή Καλλιόπη Κασσιανή	Σδράλη Κουκέση Μιράντα Ελένη
Μουκόπουλος Πίσιος Βλάνος Σπυρίδων Παναγιώτης Χρήστος	Ε Δ Ρ Α	Τσουβάλη Ζαχαροπούλου Αικατερίνη Σωσάνα
Εξάρχου Ντάφλης Φασούλης Χαράλαμπος Λεωνίδας Κωνσταντ.		Γαϊτανίδου Λέκκα Σπανού Δροσούλα Μαρτιάνθη Μαρία
Γκούντος Σίμος Δάλλας Νικόλαος Ιωάννης Παναγιώτης		Τσίνα Χαβά Ευαγγελίδου Φρειδερίκη Ελένη Βασιλική
Ντίνος Καραγιάννης Μπάμπας Ιωάννης Κωνσταντ. Γεώργιος		Ριστάνη Μαργαρίτη Φαρμάκη Δροσούλα Γιαννούλα Ευαγγελία

Κόνιτσα

ΠΙΝΑΚΑΣ

ΕΜΦΑΝΙΩΝ ΤΟΥΣ ΜΑΘΗΤΑΣ ΤΗΣ Ε' ΤΑΞΕΩΣ ΤΟΥ ΕΞΑΤΑΞΙΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ
ΚΟΝΙΤΣΗΣ ΣΧΟΛΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 1964-65

Μπάμπας Μήσιος Τσιρώνης Βασιλείος Βασιλείος Αθανάσιος	Κουκέσης Καλτσούνης Βασιλείος Αντώνιος	Σδράλη Φαρμάκη Ελευθερία Ειρήνη
Πρίντζος Εξάρχου Κουφάλας Αλεξάνδρος Νικόλαος Θωμάς	Κίσης Βελέκης Ηλίας Νικόλαος	Στεργίου Τζιάλλα Χριστίνα Χαρίκλεια
Κατσούκης Καμινάλης Φέλης Απόστολος Ευάγγελος Κωνσταντ.	Ε Δ Ρ Α	Καλτσούνη Μίσσιου Ελένη Γεωργία
Πάντος Καρανικούλης Παπαχρήστος Πέτρος Παύλος Σπυρίδων		Σιάκκα Σκούφια Γαλάτεια Γεωργία
Παπαευθυμίου Γιαννούλης Κουμπούρης Βασιλείος Βασιλείος Χαρίλαος		Λιάπη Ευαγγελίδου Αλεξάνδρα Ιωάννα

ΠΙΝΑΞ
ΕΜΦΑΙΝΩΝ ΤΟΥΣ ΜΑΘΗΤΑΣ ΤΗΣ ΕΚΤΗΣ ΤΑΞΕΩΣ ΤΟΥ
ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ "ΕΝ ΚΟΝΙΤΣΗ" ΚΑΤΑ ΤΟ ΣΧΟΛΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1964-1965

ΕΠΩΝΥΜΟΝ	ΟΝΟΜΑ
Βασιλείου	Ουρανία
Γκόρτζου	Ελένη
Δήσιος	Σπυρίδων
Καρέζου	Χαριτούλα
Κιτσάκης	Σπυρίδων
Μητσόπουλος	Παναγιώτης
Μουτσιούλης	Κωνσταντίνος
Ντεντόπουλος	Παναγιώτης
Ντίνου	Ευαγγελία
Ξεριάς	Κωνσταντίνος
Παπαγιαννόπουλος	Βασίλειος
Παπαθεμιστοκλέους	Χρήστος
Ριστάνης	Ελευθέριος
Σακελλαρίου	Ελένη
Σιαμπίρης	Απόστολος
Σιαμπίρης	Θωμάς
Σταυρίδης	Ιωάννης
Τζήμας	Ιωάννης
Τζιάλα	Αριστέα
Τσαρούχης	Ιωάννης
Τσούκας	Χρήστος
Φαρμάκης	Αθανάσιος
Χαβάς	Ιωάννης
Χαρισιάδου	Δωροθέα

Από το προσωπικόν μου Αρχεΐον
Ελευθέριος Βλέτσος Καθηγητής Φιλολόγος
Διορισθείς στο Γυμνάσιον Κονίτσης 16 Νοεμβρίου 1963 ημέρα Σάββατον.

Αντί για απάντηση...

ΔΙΠΟΛΙΤΣΑ-ΔΕΠΑΛΙΤΣΑ-ΜΟΛΥΒΔΟΣΚΕΠΑΣΤΗ

Αντί για απάντηση στο δημοσίευμα του αριθμ. 126 περιοδικού μας "ΚΟΝΙΤΣΑ" με τίτλο: ΟΧΙ ΔΙΠΟΛΙΣ-ΟΧΙ ΔΙΠΟΛΙΤΣΑ... ΔΕΠΑΛΙΤΣΑ - ΜΟΛΥΒΔΟΣΚΕΠΑΣΤΗ στο οποίο ο όψιμος (!) ιστορικός... του χωριού μας απορρίπτει με περισσή ευκολία κάθε άλλη εκδοχή και άποψη, ακόμη και αυτή την παράδοση (!...), σχετικά με τη σωστή ονομασία του χωριού, δημοσιεύω το ποίημα - εμβατήριο με τίτλο: Η απελευθέρωση της ΔΙΠΑΛΙΤΣΑΣ - 1913 - όπως το συνέγραψε ο αείμνηστος Διδάσκαλος - Καθηγητής **ΠΑΝΝΗΣ ΠΡΟΚΟΣ** ή **ΠΡΟΚΟΠΙΟΥ** που υπηρετούσε στο χωριό μας και το παρέδωσε ο **ΧΡΗΣΤΟΣ ΤΖΙΑΤΖΙΟΣ** μαθητής του παραπάνω Δασκάλου κατά το ίδιο έτος!...

Δεν ήταν, ούτε και είναι στις προθέσεις μου να χρησιμοποιήσω τις στίλβες του περιοδικού για αντιπαράθεση με τις απόψεις οιασδήποτε συντάκτη! Όταν όμως ανές χαρακτηρίζονται στο δημοσίευμα σαν απόλυτες και στρέφονται εναντίον προσώπων, τότε αναγκάζομαι να παραβώ τις προθέσεις μου...

Ο επίλογος του δημοσιεύματος φανερώνει ολοκάθαρα τις προθέσεις του συντάκτη του! Δε νομίζω ότι τον ενδια-

φέρει τόσο πολύ η σωστή ονομασία του χωριού μας, όσο η σπύλωση και η καθύβριση του ονόματος του **Μεγάλου Σεπού Ιεράρχη ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΥ**...

... Τον αποκαλεί αδιάντροπα: παιδί της Χούντας... αγνοώντας ότι ο αείμνηστος ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΣ ήταν γνήσιο παιδί της εκκλησίας και όλη του τη ζωή την αφιέρωσε σ' αυτή και στο Έθνος, χωρίς να υπολογίζει στρατοκρατίες ή πολιτικές καταστάσεις...

... Τον αποκαλεί: σκοταδιστή!!! Ποιόν;;; Αυτόν που η ζωή του, το έργο του, εξέπεμπε φως γαλήνιο, θρησκευτικό, ελληνικό... Αυτόν που οι μαρτυρικοί Βορειοηπειρώτες τον αποκαλούν ΕΘΝΑΡΧΗ!!! ... Αυτόν που κράτησε ζωντανό σε διεθνή επίπεδα το εθνικό μας θέμα της Β. Ηπείρου!...

Επιτέλους δεν υπάρχει ΝΤΡΟΠΗ!!!

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Τα μέλη της Συντακτικής Επιτροπής του Περιοδικού ευχαριστούν και συγχαίρουν όλους όσους με κόπο προσπαθούν και συνεισφέρουν στην αποκατάσταση της ιστορικής αλήθειας, είτε αυτή αφορά σε ονόματα είτε σε άλλα γεγονότα.

Έχουν (τα μέλη), όμως, την άποψη ότι στην όποια ιστορική αντιπαράθεση θα πρέπει να αποφεύγονται αφορισμοί και χαρακτηρισμοί που κάθε άλλο παρά σε ένα εποικοδομητικό διάλογο συμβάλλουν.

Σ.Ε.

Η Απελευθέρωση της Διπαλίτσας 1913

Γ. ΠΡΟΚΟΣ - ΔΑΣΚΑΛΟΣ

Χαίρε, ω Πατρίς, φιλότατη
ΔΙΠΑΛΙΤΣΑ μου χρυσή,
Κατεστράφη Λερναία Ύδρα,
Μεσσαριά η μισητή.

Όπως Ύδραν τη Λερναία
Ο αρχαίος Ηρακλής
Και την Μεσσαραιάν Ύδραν
Ο αντάρτης Περικλής.

Έλειψαν οι κακουργούντες
Δολοφόνοι ποταποί,
Γλιάζης και Φονάτης
Ο Κουτσός και οι λοιποί.

Έλειψαν οι τεμενάδες,
τα αυγά και τα πουλιά,
που το αίμα μας ροφούσαν
τα ακάθαρτα σκυλιά!

ΔΙΠΟΛΙΣ μου παναρχαία
Που'χες πλούτη και τιμές
Σε κατέστρεψαν ψυχή μου
Οι Τούρκοι της Μεσσαριάς.

Αλλά θάρσει μη φοβείσαι
Πάει, πάει η σκλαβιά
Πάει στο διάβολο πεσκέσι
Η κακή κλεφτοφωλιά.

Πιστή αντιγραφή υπό του Χρή-
στου Τζιάτζιου, μαθητού του εν λό-
γω Διδασκάλου καθηγητού κατά έ-
τος 1913.

Μολυβδόστος 06.03.1991

Ριστάνης Στ. Απόστολος
Συντ/χος Δάσκαλος

ΠΡΟΣ ΤΟΝ Κ. ΠΡΟΚΟΠΗ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟ, ΥΠΟΥΡΓΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

- ΑΝΟΙΧΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΗΣ Π.Ε.Σ.-Ο.Τ.Α.-

Θέμα: «Καποδίστριας και Τοπική Αυτοδιοίκηση»

Κύριε Υπουργέ,

Η Ένωσή μας - Ένωση Δημοτικών και Κοινοτήτων Συνταξιούχων παρακο-
λουθεί από κοντά και δη στις εσχατίες
της Ελλάδας τη λειτουργία των Οργανι-
σμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης, μετά την
εφαρμογή του Ν. «Καποδίστριας».

Μοντέρνο σύστημα διοίκησης επέ-
βαλε ο «Καποδίστριας», πλην όμως
βρήκε τους οργανισμούς απροετοίμα-
στους χωρίς πρόγραμμα και στόχους,
χωρίς κοστολόγηση των Υπηρεσιών
που ο νέος Νόμος καλείται να προ-
σφέρει στις τοπικές κοινωνίες.

Οι μικροί Δήμοι που έγιναν Καποδι-
στριακοί, ξάφνιασαν τους Δημοτικούς
Άρχοντες, οι οποίοι χωρίς υποδομή,
πρόγραμμα και στόχους βρέθηκαν υ-
περδήμαρχοι και συνέχισαν να συμπε-
ριφέρονται σαν άρχοντες της τοπικής
Κοινωνίας του τέως Δήμου τους.

Οι Κοινότητες που υπήχθησαν στους
Νέους Δήμους, έμειναν ακέφαλες και
απροστάτευτες.

Τα τοπικά Συμβούλια των τέως Κοινο-
τήτων, χωρίς αρμοδιότητες και προϋπο-
λογισμό, είναι όργανα διακοσμητικά, χω-
ρίς εκπροσώπηση στα Δημοτικά Συμβού-
λια, χωρίς λόγο και δικαίωμα ψήφου.

Είναι γνωστές οι αντιδράσεις των το-
πικών Συμβουλίων αλλά μέχρι σήμερα
κανείς δεν έσκυψε στα πραγματικά
προβλήματα που δημιουργήσε ο περί-
φημος Καποδίστριας, στις τοπικές Κοι-
νωνίες της πατρίδας μας.

Εν όψει της τροποποίησης του Δη-
μοτικού και Κοινοτικού Κώδικα, φρο-
ντίστε να διορθωθούν οι παραλείψεις
του Νόμου που διαπιστώθηκαν κατά
την εφαρμογή του, γιατί εμείς, γνώ-
στες των πεπραγμένων της τοπικής
Αυτοδιοίκησης, σας διαβεβαιώνουμε
υπεύθυνα ότι ο Νόμος χρεωκόπησε
και αν δεν παρέμβετε θα διαλυθεί η ή-
δη διαλυμένη Τοπική Αυτοδιοίκηση.

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Ζούμε την καθημερινότητα της τοπι-
κής Κοινωνίας και δη στο καφενείο
του χωριού, έχουμε πειστεί ότι οι τέως
Κοινότητες ερήμωσαν και η ερήμωση
είναι ορατή και μη αναστρέψιμη.

Αλήθεια, από ποια δεξαμενή θα α-
ντλήσετε κύριε Υπουργέ υποψηφίους
για τα τοπικά Συμβούλια, χωρίς κίνη-
τρα και αρμοδιότητες;

Γιατί για τους παρόντες των Κοινο-
τήτων δεν ισχύει ο Νόμος της χορη-
γίας που ίσχυε για τους Κοινοτάρχες.

Σας στέλνουμε απόφαση του Γεν.
Λογιστηρίου του Κράτους που απέρρι-
ψε αίτημα τέως Κοινοτάρχη για χορη-
γία επειδή δεν συμπλήρωσε τα υπό
του Νόμου προβλεπόμενα έτη στη θέ-
ση Προέδρου Κοινότητας ΚΑΙ όμως ο
άνθρωπος αυτός διετέλεσε τέσσερα
(4) χρόνια Πρόεδρος Κοινότητας -
τέσσερα χρόνια πάρεδρος, τέσσερα
χρόνια τοπικός Σύμβουλος, και όμως
δεν δικαιούται χορηγίας. Με τί κίνητρο
οι άνθρωποι αυτοί θα συνεχίσουν να

προσφέρουν τις υπηρεσίες τους στις τοπικές κοινωνίες;

Κύριε Υπουργέ:

Θα πρέπει να απεμπλακούν τα τοπικά Συμβούλια από τον κομματικό μηχανισμό, γιατί μοιραίως οι συνδυασμοί των Δημάρχων, είναι κομματικοποιημένοι: Τα τοπικά Συμβούλια πρέπει θεωρητικά να είναι ακομματίστα και οι πολίτες χωρίς κομματικούς περιορισμούς να επιλέγουν τους άξιους εκπροσώπους της Τοπικής Κοινωνίας.

Για να γίνει αυτό τα Τοπικά Συμβούλια δεν πρέπει να περιλαμβάνονται στο κομματικό ψηφοδέλτιο του Δήμαρχου, αλλά με ξεχωριστή λίστα κατ' αλφαβητική σιε-

ρά να εκλέγονται πλειοψηφικά οι κατάλληλοι ανεξάρτητα σε ποίο κόμμα ανήκουν και ποίο συνδυασμό υποψηφίου Δημάρχου στηρίζουν.

Ένα μικρό δείγμα βελτίωσης στο όλο σύστημα και να είστε βέβαιος ότι η επιτυχία είναι δεδομένη.

Οι προτάσεις μας αυτές είναι βγαλμένες από το καφενείο του χωριού και όχι από τις αναπαυτικές πολυθρόνες των Συμβούλων σας, οι περισσότεροι των οποίων δεν γνωρίζουν που βρίσκεται η Κόνιτσα.

Με εκτίμηση
ο Πρόεδρος Π.Ε.Σ.- Ο.Τ.Α.
ΚΩΣΤΑΣ Γ. ΚΙΤΣΙΟΣ

Αγαπητέ κύριε Τσιφλίδη

Σε χαιρετώ και εύχομαι να είσαι καλά εσύ και η οικογένειά σου. Διαβάζω το περιοδικό της Κόνιτσας και δεν σου κρύβω ότι το περιμένω πάντα με ανυπομονησία.

Εσύ και η υπόλοιπη συντακτική ομάδα κάνετε καταπληκτική δουλειά και χαίρομαι που προσπαθείτε με νύχια και με δόντια να κρατήσετε ό,τι μας έχει απομείνει από την παράδοση που είναι κατά την ταπεινή μου γνώμη ο ακρογωνιαίος λίθος που μας κάνει να διαφέρουμε ως Έλληνες από τους άλλους λαούς.

Λυπάμαι που τον καιρό που βρισκόμουν στην Κόνιτσα δεν μπόρεσα να περπατήσω μαζί σου και με την παρέα σου στις κορφές της Γκαμήλας, του Σμόλικα, στις Δρακόλιμνες και σε άλλες καταπληκτικές τοποθεσίες της Επαρχίας της Κόνιτσας. Άλλωστε πίστεψέ με νοιάζω σαν να γεννήθηκα στην Κόνιτσα και νοσταλγώ τα όμορφα χρόνια που έζησα κοντά σας. Πιστεύω ότι θα μου δοθεί η ευκαιρία να πραγματοποιήσω άμεσα την επιθυμία μου και σε παρακαλώ στην επόμενη εκδρομή σας να με ενημερώσεις μήπως το μπορέσω.

Σου στέλνω μια επιστολή για τον φίλο μας τον Σπύρο το Μαλλαχιά που έφυγε από κοντά μας με τραγικό τρόπο και σε παρακαλώ να την δημοσιεύσεις στο περιοδικό.

Σε χαιρετώ και εύχομαι το καλύτερο για σένα και την Κόνιτσα, και υγεία στον κόσμο της.

Με φιλία και εκτίμηση
Σιάμος Παντελής

ΣΧΟΛΙΑ

Οι Τοπικοί μας Ευεργέτες

Εκτός από τους Εθνικούς μας Ευεργέτες οι οποίοι ποικιλοτρόπως ευεργέτησαν το ΕΘΝΟΣ, υπάρχουν και οι τοπικοί Ευεργέτες. Οι άνθρωποι αυτοί όπου αφήσαν την τελευταία τους πνοή, δεν ξεχάσανε τον τόπο που γεννήθηκαν, τη γειτονιά που μεγάλωσαν, το Σχολείο που μάθανε τα πρώτα γράμματα, την Εκκλησία που στεφανώθηκαν κ.λ.π. κ.λ.π.

Άλλοι από το υστέρημά τους και άλλοι από το περίσσειμά τους, αφήσανε στον τόπο τους χρηματικά ποσά, σπίτια, καταλύματα κ.λ.π., ώστε με μια καλή διαχείριση και σύμφωνα με την επιθυμία του Διαθέτη, να διατίθενται για το καλό του τόπου.

Σ' όλους αυτούς τους Ευεργέτες οι τοπικές κοινωνίες, για να μην ξεχαστούν στο διάβα του χρόνου έχουν καθιερώσει ετήσιο μνημόσυνο "Υπέρ των αφιερωτών και ευεργετών". Αυτό βέβαια παντού εκτός από εμάς.

Και η μεν Μητρόπολή μας (προς τιμή της) κάθε χρόνο τελεί ετήσιο Μνημόσυνο "Υπέρ των δωρητών των Εκκλησιαστικών Ιδρυμάτων", εμείς όμως δυστυχώς τους ξεχάσαμε, τοπικοί άρχοντες όλων των παρατάξεων (προηγούμενοι και σημερινοί) σύλλογοι γονέων και κηδεμόνων, γιατί πολλοί άριστοι μαθητές ευεργετούνται ποικιλο-

τρόπως από κληροδοτήματα.

Όπως προείπα, με το διάβα του χρόνου οι άνθρωποι αυτοί (Ρούσης, Ίδρυμα Παπαδιαμάντη, Κληροδοτήματα Γκράσσου, Εριφίλειο Έπαθλο, Παπαχρηστίδη κ.λ.π.) θα ξεχαστούν και οι επόμενες γενεές δεν θα γνωρίζουν από ποιούς και γιατί ευεργετούνται!!!

Ας μην είμαστε λοιπόν εμείς αίτιοι της λησμονιάς και της αγνωμοσύνης προς τους τοπικούς ευεργέτες.

Ευάγγελος Ευαγγελίδης
Κόνιτσα

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Με βροχές και χιόνια στα βουνά ήρθε ο φετινός Μάρτης.

• Στις 2/3 έκοψε την πίτα του ο Εμποροεπαγγελματικός Σύλλογος Κόνιτσας στην αίθουσα του Δημαρχείου όπου έγινε και απολογισμός του έργου του από την πρόεδρο κ. Ε. Παπαμιχαήλ. Με την ευκαιρία, συζητήθηκαν και διάφορα θέματα που απασχολούν το Σύλλογο.

• Στις 5/3 γιορτάστηκαν οι Απόκριες με βροχερό καιρό. Όπως κάθε χρόνο κι εφέτος πραγματοποιήθηκαν στην Πηγή Αποκριάτικες εκδηλώσεις με τη συμμετοχή αρκετού κόσμου, παρά τις κακές διαθέσεις του καιρού.

• Την Καθαροδευτέρα οι Κονιτσιώτες γιόρτασαν τα "Κούλουμα" στην Αγ. Βαρβάρα ανανεώνοντας το παλιό έθιμο. Η πρωτοβουλία ανήκει στους συλ-

λόγους, εξωραϊστικό, πολιτιστικό Α. Κόνιτσας και παλιών εθίμων.

- Βροχές πολλές και χιόνια στα βουνά έπεσαν και το δεύτερο δεκάημερο του Μάρτη.

- Την παραμονή της Εθν. γιορτής (25η Μάρτη) σημαιοστολήστηκε η πόλη και στα σχολεία έγιναν ομιλίες για το ιστορικό της μεγάλης επετείου.

- Στις 25 μετά την καθιερωμένη Δοξολογία στον κεντρικό Ναό του Αγ. Κοσμά όπου χοροστάτησε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Ανδρέας, τελέστηκε επιμνημόσυνη δέηση στο μνημείο πεσόντων (στο προαύλιο του Δημαρχείου). Έγινε κατάθεση στεφάνων από τις Αρχές, κομματικές οργανώσεις και Συλλόγους της πόλης. Ακολούθησε η παρέλαση των μαθητών, Στρατιωτικού τμήματος και συνοροφυλάκων.

Στην εξέδρα παρέστησαν, ο Μητροπολίτης, ο βουλευτής κ. Τασούλας, η Νομαρχ. Σύμβουλος, ο Δήμαρχος με το Δημ. Συμβούλιο, η Ειρηνοδίκης.

Στις 12 εκφωνήθηκε ο πανηγυρικός της ημέρας από τη Λυκειάρχη δ/δα Ε-πίχαρη Μιχαηλίδου και μαθητές των Δημ. Σχολείων χόρεψαν δημ. χορούς καταχειροκροτούμενοι.

Ακολούθησε μικρή δεξίωση από το Δήμο και στη συνέχεια από τη Λέσχη Αξκών.

Στο φεινό γιορτασμό ιδιαίτερη εντύπωση έκανε η φιλαρμονική Ορχήστρα Γαστουρίου Κέρκυρας "ΟΜΟΝΟΙΑ" η οποία παρήλασε παίζοντας εμβατήρια και απέσπασε θερμά χειροκροτήματα από το συγκεντρωμένο πλήθος.

- Το απόγευμα στην αίθουσα του Λυκείου έγινε εκδήλωση με σκετς πατριωτικού περιεχομένου.

- Την Κυριακή 26/3 έγινε στην αίθουσα του Δημαρχείου παρουσίαση των βιβλίων: "Αναδρομή στο χρόνο 1895-1970 Βρυσοχώρι" της Ευτυχίας Οικονόμου - Γεωργοπούλου και "Ηπειρωτικά Λιθόγλυπτα - Τέχνη & Κοινωνία. Ανιχνεύοντας στο Ζαγόρι" της Μαρίας Τσούπη-Ρέμου (έκδοση "Ε-ΦΥΡΑ" τηλ. 26510 68982)

- Υπολογίζοντας με ακρίβεια το γύρισμα του χρόνου, έκαναν την εμφάνισή τους στις 25/3 οι προάγγελοι της άνοιξης, τα χελιδόνια. Σε λίγες μέρες αργότερα εμφανίστηκαν και οι πελαργοί στην Κλειδωνιά.

- Πολλές βροχές έπεσαν το πρώτο δεκάημερο του Απρίλη και στις 13 του μήνα χιόνισε στα βουνά στα 1600 μ. και πάνω.

- Στο κλειστό Γυμναστήριο της Κόνιτσας πραγματοποιήθηκαν στις 15/4 αγώνες εφήβων για το Πανελλήνιο πρωτάθλημα στην ελληνορωμαϊκή πάλη.

Στις 16/4 έγιναν αγώνες Παίδων -

Νεανίδων στην ελεύθερη πάλη. Συμτείχαν πολλοί αθλητές.

- Άρχισαν οι ζυμώσεις για τις υποψηφιότητες στις Νομαρχιακές και Δημοτικές εκλογές του ερχόμενου Οκτώβρη.

Ο νυν Δήμαρχος Κόνιτσας με δηλώσεις του στον τύπο και στα τηλεοπτικά κανάλια των Ιωαννίνων ανακοίνωσε ότι θα είναι υποψήφιος για τη Νομαρχία Ιωαννίνων.

- Στην Κόνιτσα με ανακοίνωσή του εμφανίστηκε ο πρώτος υποψήφιος Δήμαρχος Χαρ. Εξάρχου, μηχανικός.

Αναμένεται η υποψηφιότητα και του δεύτερου.

- Αρκετός κόσμος κυκλοφόρησε τις μέρες του Πάσχα στην περιοχή μας γεμίζοντας ξενοδοχεία και νοικιαζόμενα.

- Με βροχές μας αποχαιρέτησε ο φεινός Απρίλης, αφού χάρισε στη φύση λουλούδια και πράσινο.

* * *

Εθελοντική προσφορά

- Την Κυριακή 9/4 στην αίθουσα του Δημαρχείου πραγματοποιήθηκε επιστημονική εκδήλωση με την εθελοντική συμμετοχή κλιμακίου γιατρών.

Θέματα: Παθήσεις εντέρου. Υπέρταση - Παχυσαρκία - Σακχαρώδης Διαβήτης - Καρδιοπάθειες.

Ομιλητές ήταν:

1. Στέφανος Φούσας, Δ/ντής - Επ.

Καθηγητής Καρδιολογίας Τζανείου Νοσοκομείου.

2. Ευγενία Παππά, Επ/μελήτρια Καρδιολογίας Κλινικής Νοσοκ. Χατζηκώστα.

3. Κυριακή Σουνίδου, γνωστή στην Κόνιτσα όπου προ ετών είχε κάνει το Αγροτικό της.

Οι ομιλητές ανέπτυξαν με γλαφυρότητα και σαφήνεια τα θέματά τους σ' ένα ακροατήριο που παρακολούθησε με μεγάλο ενδιαφέρον την εκδήλωση.

Τονίστηκε ιδιαίτερα η σημασία της πρόληψης για όλα τα νοσήματα.

Συμπέρασμα: Μετρημένη ζωή με έμφαση στην κατανάλωση φρούτων, λαχανικών, οσπρίων, ψαριών και λιγότερου κρέατος με ένα ποτηράκι κρασί κοκκινέλι την ημέρα και πάνω απ' όλα όχι στο ΚΑΠΝΙΣΜΑ.

Ήταν μια πολύ κατατοπιστική εκδήλωση και οι παρευρισκόμενοι μαζί με το Δήμαρχο ευχαρίστησαν τους γιατρούς, ελπίζοντας ότι τέτοιες διαφωτιστικές εκδηλώσεις θα ακολουθήσουν και στο μέλλον.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ:

Ο Ραϋμόν Μάλιακας και η Λίνα Γρέντζιου απόκτησαν στις 17/1/2006 αγοράκι στην Αθήνα.

- Ο Νίκος Ζώτος του Σωκράτη από

τη Δροσοπηγή και η Ελεάνα Τσόκα απόκτησαν στην Αθήνα αγοράκι στις 14/2/06.

- Ο Αχιλλέας και η Κατερίνα Ρέβα στην Πάτρα απόκτησαν κοριτσάκι.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ:

Ο Χρήστος Γουρνοπάνος και η Δήμητρα Μήτσικα βάφτισαν στα Γιάννινα το κοριτσάκι τους στις 24/4. Όνομα: Πελαγία.

- Ο Χαράλαμπος Ζώης και η Ρούσα Ντενοπούλου βάφτισαν το αγοράκι τους στην Κόνιτσα στις 29/4. Όνομα: Αδάμ.

ΘΑΝΑΤΟΙ:

Απεβίωσαν:

Στις 29/12/05 στην Αθήνα ο Παναγιώτης Τζουμέρκας από την Πουρνιά, ετών 90.

- Στις 6/3/06 η Βασιλική Χ. Στέρτσιου από τον Αμάραντο ετών 91 στο Κιλκίς.

- Στις 19/3 ο Παντελής Τζάλλας, ετών 73, στη Μελίσσοπετρα.

- Στις 19/3 η Δημητρούλα Κόφα, ετών 86, στο Νικάνορα.

- Στις 26/3 ο Χρήστος Γκούρας στο Αηδονοχώρι.

- Στις 28/3 η Ανδρομάχη Πρίντζου, ετών 85, στην Κόνιτσα.

- Στις 30/3 η Ανδρομάχη Εξάρκου,

ετών 76, στην Αγ. Παρασκευή.

- Στις 5/4 η Αφροδίτη Πάνου από το Αηδονοχώρι, ετών 92, στη Θεσ/νίκη.

- Στις 6/4 η Ευθυμία Πορφύρη, ετών 86 στην Κόνιτσα.

- Στις 6/4 ο Ιωάννης Ζιάκος, ετών 84 στην Αγ. Βαρβάρα.

- Στις 19/4 η Μαρία Τζήμα από το Ελεύθερο ετών 81, στο Γηροκομείο Κόνιτσας.

- Στις 20/4 η Αντωνία Βαγενά, ετών 56, στην Κόνιτσα.

- Στις 24/4 ο Νικόλαος Κούκης, ετών 86, στον Αμάραντο.

ΜΝΗΜΕΣ:

Ο Απόλλων Βλάχος από το Κάιρο, στη μνήμη του εκλιπόντος πρόσφατα εξαδέφλου του Επαμεινώνδα Παπαχρήστου από την Οξυά, προσφέρει στο περιοδικό μας το ποσό των 50 €.

- Στη μνήμη του Αθανασίου Κωστάκη που έφυγε από τη ζωή πριν τρία χρόνια, η σύζυγος Μερόπη και τα παιδιά του Νικόλαος και Δημήτριος, προσφέρουν στο περιοδικό μας 30 €.

- Στη μνήμη του Γεωργίου Σπανού από την Πηγή που απεβίωσε στις 14/1/06, ο Βαγγέλης Βουρδούκας προσφέρει στο περιοδικό μας 20 € και εκφράζει τα συλλυπητήριά του στην οικογένεια του εκλιπόντος.

οφιέρωμα

Στον πρωτοξάδερφο Βαγγέλη

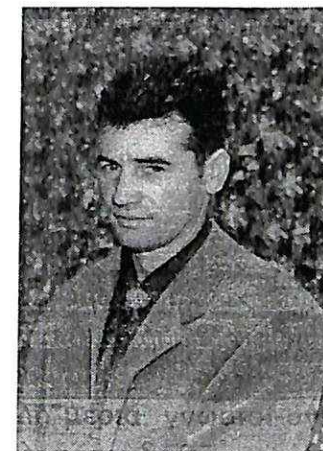
Τον πόνο σου, πρωτοξάδερφε
που να τον απιθώσω,
Που κι αν τον ρίξω τρίστρατα
τον παίρνουν οι διαβάτες,
Κι αν τον αφήσω στα κλαριά
τον παίρνουν τα πουλάκια,
Που να βαλθούν τα δάκρυγιά μου
για τον ξεχωρισμό σου,
Αν πέσουνε στη μαύρη γης
χορτάρι δε φυτρώνει,
Αν πέσουνε στη θάλασσα
πνίγονται τα καράβια,
Κι αν τα ασφαλήσω στην καρδιά
γλήγορα σ' ανταμώνω.

Προσπάθησα πολλές φορές να "χαράξω" δύο λόγια στη μνήμη σου. Μα ποτέ δεν μπόρεσα, δεν τα κατάφερα. Σφιγγόταν η καρδιά μου από πόνο. Ο καημός - για τον αναπάντεχο και άδικο χαμό σου - πλημμύριζε την ψυχή μου και σταματούσε τα λογικά μου. Τα μάτια μου βούρκωναν και θάμπωναν απ' τα δάκρυά μου.

Τα χέρια μου άρχιζαν να τρέμουν... κι έτσι τούτο το γραπτό έμενε πάντα στην αρχή.

Αγαπημένε μου πρωτοξάδερφε.

Κάθε βολά που ανηφορίζω για το χωριό μας, σε φωνάζω, γιατί ξέρω πως με περιμένεις. Έρχομαι, κάθομαι κοντά σου και συζητάμε σιγά ψιθυριστά

για όλα και για όλους. Νιώθω την παρουσία σου, με το αεράκι που δροσίζει το πρόσωπό μου.

Εκλεκτό παιδί της Λαγκάδας.

Σε αγαπήσαμε και σε αγαπάμε ακόμη, σε λατρεύαμε και σε λατρεύουμε ακόμη. Σε...

Μας αγάπησες, Μας... μα! αναπάντεχα ένα χειμωνιάτικο απόγευμα, ξεκίνησες για το μεγάλο σου ταξίδι. Ήταν 3 Δεκεμβρίου του 2000, λίγες ημέρες πριν την γέννηση του Θεανθρώπου.

Επέλεξες φεύγοντας να ξαποστάσεις στο έμπα και το έβγα του χωριού μας. Να χαιρετάς και να σε χαιρετάνε όσοι έρχονται κι όσοι φεύγουν, οι άνθρωποι που σε αγάπησαν και τους αγάπησες.

Επέλεξες το Σαραντάπορο, το δικό

σου και δικό μας ποτάμι, εδώ, που μαθητής ακόμη στο δημοτικό, σε κάποια "οβίρα" του έκανες μπάνιο, από την όχθη του τώρα, ν' αγναντεύεις το όμορφο δικό σου και δικό μας χωριό. Επέλεξες να αναπαυτείς, ψηλά στ'ν Αϊ-Σουτήρα" στους πρόποδες του Αϊ-Λιά, κι από δω να βιγλίζεις την κοιλάδα του Σαραντάπορου κι όλα τα κορφοβούνια και τις κοντορακούλες που περπάτησες.

Για κάτσετε μωρ' χωργιανοί τριγύρω μου, να ιδούμε ποιός μας λείπει.

Μας λείπει ο καλύτερος του χωργιού ο κάλιος του σπιτιού, της φαμπλιάς ο πρώτος.

Που ήταν στο σπίτι φλάμπουρο,

στην εκκλησιά φανάρι,

Το φλάμπουρο τσακίστηκε

και το φανάρι εσβήσθη.

Τι στέκεστε μωρ' παιδιά, σαν ξένοι,

σαν διαβάτες,

Και δεν λαλεί γ' αχειλί σας

σαν άγριο χελιδόνι,

Και δεν τρέχουν τα μάτια σας,

σαν σιγανό ποτάμι,

Τα δάκρυα λίμνη να γεννούν,

να βγει μια κρύα βρύση...

Για να νιφτούν οι άγουροι,

να πιούν οι διψασμένοι.

σταυραπτε της Πίνδου....

Άνοιξες τα φτερά σου και πέταξες ψηλά. Πολύ ψηλά, στα επουράνια, για να μην μπορούμε να σε βλέπουμε, να μην μπορούμε να σε αγγίζουμε. Ενώ ΕΣΥ! από κει, να μας παρακολουθείς με το

μελαγχολικό σου βλέμμα και να χωράνε όλοι κι όλα - ό,τι αγάπησες - στα δυό σου μάτια. Έφυγες από κοντά μας, μα είσαι δίπλα μας. Αισθανόμαστε τον ανασασμό σου, ο αέρας αναδύει το άρωμα της ύπαρξής σου. Εμείς, που με ψυχομάτια βλέπουμε, μπορούμε και να σε δούμε και να σε αγγίζουμε. Ανέβηκες ψηλά, στα όμορφα βουνά και τις καταπράσινες λαγκαδιές του τόπου μας. Εδώ που έμαθες να ζεις, να αναπνέεις. Εδώ όπου περπάτησες, μέσα στα λόγγα της Γύφτισσας, της Κοντογιαννούλας, της Κρανιάς και σε άλλους τόσους τόπους της πατρίδας μας.

Πέρα απ' τους δικούς σου ανθρώπους που τόσο πολύ αγάπησες και λάτρεψες, είχες και μιάν άλλη αγάπη. Την αγάπη για τη φύση.

Γαλουχήθηκες στα νάματά της, μεγάλωσες και ανδρώθηκες κοντά της. Και τούτο οφείλεται στον αξιολάτρευτο πατέρα σου Παναγιώτη, που ως μοναχογιός του, σε έπαιρνε μαζί του από μικρό παιδί, στο χώρο όπου εργάζονταν, εκεί όπου περνούσε τις πιότερες ώρες της ημέρας. Σου έδειξε τα μονοπάτια, σου έμαθε τα μυστικά της και τις κακοτοπιές. Σου έμαθε να αγαπάς το δάσος και να το φροντίζεις.

Περπάτησες σε καταπράσινα και λουλουδιαστά λιβάδια. Ανέβηκες σ' όλες τις βουνοκορφές της γεννέθλιας γης μας. Βάδισες και ξεκουράστηκες ανάμεσα σε βαθυϊσκιωτες οξυές. Μιλούσες με πανύψηλα έλατα, αιωνόβιες

πεύκες κι εκείνα με το θρόϊσμά τους σου ανταπέδιδαν τον χαιρετισμό. Πέρασες ήρεμα λακκώματα μα κι' αγριεμένα ποτάμια. Ξεδίψασες σε κρυστάλλινες πηγές. Ένιωσες το ξεροβόρι τις κρύες μέρες του φθινοπώρου και πάτησες αγνό και πεντακάθαρο χιόνι το καταχείμωνο. Βιώνοντας τέτοιες στιγμές μοναδικής ομορφιάς πώς να μην αγαπήσεις; Το αγάπησες, μα αυτό σ' αγάπησε πιότερα. Τόσο πολύ που θέλησε να σε κρατήσει για πάντα στην αγκαλιά του. Θέλησε να ανήκεις μόνο σ' αυτό. Και ξαφνικά ένα απόγευμα του Δεκέμβρη, ένα δέντρο απ' αυτά που μίλαγες, άπλωσε τα κλαδιά του, σ' αγκάλιασε σφιχτά στην αγκάλη του για να σε κρατήσει για παντοτινά σφιχταγκαλιασμένο.

Αγαπημένε μου πρωτοξάδερφε, εκλεκτό τέκνο της μικρής κοινωνίας της Λαγκάδας και της ευρύτερης περιοχής μας. Καμάρι των γονιών σου, πολυαγαπημένε σύντροφε, αξιολάτρευτε πατέρα.

Δεν βρίσκω λέξεις να αποτυπώσω στο χαρτί, που να αποδίδουν τον απόλυτο χαρακτηρισμό της υπέροχης προσωπικότητάς σου. Όλες είναι φτωχές.

Δεν θα σταθώ το πόσο καλός πατέρας, το πόσο τέλειος σύζυγος, το πόσο λατρευτός και μονάκριβος γιός, το πόσο αγαπητός αδερφός, το πόσο υπέροχος θεός, το πόσο αξιαγάπητος και αξιολάτρευτος Άνθρωπος ήσουν, διότι αυτά σε έκαναν να διακρίνεσαι

και να υπερέχεις. Ιδιότητες που σε χαρακτήριζαν και μέτρο να τις μετρήσω δεν υπάρχει. Η ευγένεια, η καλοσύνη και η αγάπη που είχες στην καρδιά και την ψυχή σου την έδινες απλόχερα σε όλους, και στον καθένα χωριανό χωριστά. Κακία και μίσος δεν έτρεφες για κανέναν μας. Ήταν συναισθήματα άγνωστα στον άτομό σου. Ό,τι έκανες για τον συνάνθρωπό σου, για τον συχωριανό σου, το έκανες πάντα με χαμόγελο, με προθυμία και χωρίς υστεροβουλία. Το χαμόγελό σου θα μείνει βαθιά χαραγμένο στα μάτια μου και ανεξίτηλο στη μνήμη μου για πάντα. Ήσουν άνθρωπος εφοδιασμένος μόνο με προτερήματα και ιδιαίτερα χαρίσματα. Έτρεφες ιδιαίτερη αγάπη και άσβεστο ενδιαφέρον για την ιδιαίτερη πατρίδα μας. Ο τόπος μας στερήθηκε τον άνθρωπο εκείνο που θα έβαζε ένα λιθαράκι για την καλύτερευσή του. Άνθρωπος, με ανοιχτό μυαλό, ευρύ πνεύμα σκέψης, Άνθρωπος χωρίς προκαταλήψεις και ατομικά οφέλη. Άνθρωπος, πάνω απ' όλα.

Ωρα καλή, λεβέντη μας,

ώρα καλή, ακριβέ μας.

Αυτού στη στράτα που περνάς

στο δρόμο νόπου πάνεις.

σιάδια να βρίσκεις ομπροστά

σιαδάκια και λιβάδια.

Χεριές-χεριές βασιλικό

να βρίσκεις ομπροστά σου,

να κόφτεις, να μυρίζεσαι

να στρώνεις να κοιμάσαι.

Κι εκεί στην πόρτα που θα μπεις
στη σκάλα που θ' ανέβεις
στο ξέφωτο που θαλά βγεις
για κρύα βρύση θ' ανταμώνεις.
Σκύψε να πιείς κρύο νερό
και λίγο για να ξαποστάσεις
κι η βρύση θαλά σου μολοϊ σει.
Πως φτιάχτηκε, απ' όσους σ' αγαπή-
σανε για να σε ξεδιψά, στο μακρινό
σου το ταξίδι .
Σεβαστή μου θεία Ευδοξία και σεβα-
στέ μου θείε Παναγιώτη. Πολυαγαπη-
μένα μου ξαδέρφια, Τζένη, Πελαγία,

Αντίο Φίλε Σπύρο!

Πριν από λίγο καιρό, στα τέλη του Γενάρη, επισκέφτηκα για μια ακόμα φορά την Κόνιτσα που αγάπησα και που έχω υπηρετήσει για μια δεκαετία, όχι αυτή τη φορά για να δω φίλους και να θυμηθώ, αλλά για να αποχαιρετήσω ένα συνάδελφο και φίλο, που με κάλεσε μαζί με άλλους να γιορτάσουμε την αποχώρησή του από το σώμα της Ελληνικής Αστυνομίας.

Και πραγματικά μέσα σε μια συγκινητική ατμόσφαιρα, φάγαμε, ήπιαμε, χορέψαμε όλοι μαζί αποχαιρετώντας το φίλο μας που με τη σειρά του και με δάκρυα στα μάτια του, άφηνε για πάντα τη στολή, περνώντας στον πολιτικό βίο.

Δυστυχώς όμως η μοίρα του επιφύλασσε επικίνδυνο παιχνίδι και πριν προλάβει ακόμα να πάρει τον πρώτο του μισό ως συνταξιούχος, έφυγε για πάντα από κοντά μας, βυθίζοντάς μας σε βαθιά θλίψη.

Φίλε Σπύρο μπορεί να έφυγες, αλλά για μας θα είσαι πάντα ο χαμογελαστός συνάδελφος που ποτέ δεν μας στεναχωρούσε και που όλοι μας είχαμε έναν καλό λόγο να πούμε. Ένας καλός φίλος που πίναμε το τσίπουρο και λέγαμε ιστορίες στον Μπάμπη, στο Χαραμούζα, στον μακαρίτη τον Λιάμη, και στα άλλα καφενεία της Κόνιτσας.

Ας είναι ελαφρύ το χώμα που σε σκεπάζει φίλε μας και να είσαι σίγουρος ότι δεν θα σε ξεχάσουμε ποτέ.

Σταύρο και ανήψια μου. Αγαπητοί συγχωριανοί. Όσο θα ζούμε, ο Βαγγέλης μας θα ζει.

Αγαπημένε μου πρωτοξάδερφε.
Σε ευχαριστώ που μου έδωσες κουράγιο ψυχής και δύναμη καρδιάς για να περατώσω τούτο το αφιέρωμα στη μνήμη σου.

Η μνήμη σου είναι ζωντανή μέσα μας, στην καρδιά μας. Θα σε λησμονήσουμε πραγματικά, μόνον τότε, που κι εμείς θα πάψουμε να ζούμε.

ΠΑΣΧΑΛΗΣ Δ. ΜΑΝΩΛΗΣ

Ο συνάδελφός σου Παντελής Σιάμος

Συνδρομές

€		
50	Βλάχος Απόλλων Κάιρο	10
20	Πατέρα Λίνα Αθήνα	10
10	Παγανιά Βαρβάρα Αθήνα	20
8	Κορδικόρης Γεωργ. Αθήνα	30
25	Φασούλη Ευγενία Αθήνα	20
20	Καρβούρνης Θεοδ. Αθήνα	20
20	Νούτσος Στεφ. Αθήνα	44
20	Ξάνθος Μιχ. Αθήνα	10
10	Πράπα Βασιλική Αθήνα	10
10	Παρασκευάς Γεωργ. Αθήνα	10
35	Μιχώτας Κων. Αθήνα	10
10	Ματσακούλη Ελευθερία Αθήνα	10
20	Τσούκας Χαραλ. Αθήνα	20
20	Γιώκας Γεωργ. Αθήνα	50
10	Κισσαντώνης Ιωάννης Αθήνα	10
10	Μπάρκης Δημ. Αθήνα	10
20	Σύνδεσμος Βούρμπιανης Αθήνα	10
20	Βλάχος Μιλτ. Αθήνα	10
20	Ζούκη Βασιλεία Αθήνα	10
10	Ρούβαλη Αλεξάνδρα Αθήνα	10
10	Τζήμος Ηλίας Αθήνα	10
10	Ανδρεάδης Χρ. Αθήνα	10
15	Μηλίγκος Μιχ. Αθήνα	10
20	Στέρτσου Ανθούλα Αθήνα	10
25	Κώστας Γρηγόρης Αθήνα	10
30	Μηλίγκου Αριστέα Αθήνα	10
15	Θεοδοσίου Κώστας Αθήνα	10
20	Ζιώγας Γιάννης Αθήνα	10
10	Πίσπας Ηλίας Πειραιάς	10
20	Σδούκου Παρασκευή Πειραιάς	10
15	Τσουμάνη Αμαλία Θεσ/νίκη	10
10	Μπάρμπας Εμμ. Θεσ/νίκη	10
15	Χατζηνικολάου Νίκος Θεσ/νίκη	10
10	Μουλαΐδη Ελπίδα Θεσ/νίκη	10
10	Μουλαΐδης Αναστ. Θεσ/νίκη	10
15	Φλίνδρη Βασιλική Γιάννινα	10
15	Φλίνδρης Βασ. Γιάννινα	10
10	Φασούλης Νικ. Γιάννινα	10
	Λωλίδης Δημ. Γιάννινα	10
	Πρωτόπαπας Γεωργ. Γιάννινα	10
	Λαζαρίδη Ειρήνη Γιάννινα	20
	Δούμα Ευανθία Γιάννινα	30
	Εξάρχου Χαραλ. Γιάννινα	20
	Παπακώστας Συμ. Γιάννινα	44
	Ματσό Ολυμπία Γιάννινα	10
	Ξάνθος Αθαν. Γιάννινα	10
	Ξάνθος Αποστ. Γιάννινα	10
	Αλεξίου Δάφνη Γιάννινα	20
	Γεωργιάδης Χαραλ. Γιάννινα	50
	Παΐσιου Ευδοκία Γιάννινα	10
	Δήμος Στεφ. Γιάννινα	10
	Φασούλη Ντίνα Γιάννινα	10
	Κατσιμπαρής Δημ. Γιάννινα	12
	Βίλλη Φρόσω Γιάννινα	20
	Ρόμπολος Γιάννης Γιάννινα	10
	Βανδόλας Δημ. Γιάννινα	50
	Κώτσικου Ευανθία Ελευσίνα	10
	Τασούλα Παναγ. Τρίκαλα	10
	Αναστασίου Δημ. Χαλκιδική	20
	Παγιάτη Ιφιγ. Αγρίνιο	10
	Μπιμπίκη Μαρία Χαλκίδα	10
	Σιάμος Παντ. Αγρίνιο	20
	Κυριάκου Αθαν. Γρεβενά	10
	Γιαννούσης Σπύρος Καβάλα	15
	Γαζώνα Ερασμία Άρτα	10
	Ζδράβου Λουίζα Άργος	10
	Βούρης Πέτρος Αλιβέρι	30
	Λυμπερόπουλος Νίκος Χαλκίδα	10
	Πηγαδά Χαρίκλεια Λαμία	10
	Πολιτιστ. Σύλλογος Παδιωτών	50
	Κυρίσης Ιωάννης Ρόδος	20
	Πίσπας Κώστας Νεράιδα	10
	Τζώτζης Δημ. Πάτρα	20
	Παπαμιχαήλ Χαρ. Πάτρα	20
	Φατές Θωμάς Κόνιτσα	20
	Ιατρού Ιφιγένεια Κόνιτσα	10
	Μιχαλόπουλος Χαρ. Κόνιτσα	10
	Λούδας Κων. Κόνιτσα	10
	Κυρτζόγλου Χρ. Κόνιτσα	10

Οικονόμου Σπύρος Κόνιτσα	10	Τζιάτζιος Αποστ. Μολυβδοσκεπάστη	10
Νίκου Βασιλίας Κόνιτσα	10	Τσιλίδης Κων. Τράπεζα	10
Ρούβαλης Αποστ. Κόνιτσα	15	Τάσιου Κων/νιά Δίστρατο	10
Πρ. Τάτσης Διον. Κόνιτσα	20	Νικολάου Φίλιππος Καβάσιλα	10
Μπούνας Βαγγ. Κόνιτσα	20	Λωλίδης Βασ. Τράπεζα	10
Σκορδάς Σπύρος Κόνιτσα	15	Μανώλης Πέτρος Λαγκάδα	10
Μήτσικας Αθαν. Κόνιτσα	20	Μούσιος Χαραλ. Λαγκάδα	10
Ντεντοπούλου Χριστ. Κόνιτσα	10	Δάσκαλος Χρ. Καβάσιλα	20
Χουλιάρης Παύλος Κόνιτσα	20	Σπανός Π. Στεργ. Δίστρατο	20
Ρούσης Νίκος Κόνιτσα	10	Πορφύρης Χρ. Οξυά	10
Ρούση Αριστέα Κόνιτσα	10	Ζούνης Νίκος Θεοτόκος	20
Μουλαΐδης Θωμάς Κόνιτσα	10	Βενέτης Παναγ. Οξυά	10
Μπριασούλης Δημ. Κόνιτσα	20	Τσουμάνης Ηλίας Τσεπέλοβο	10
Τσούκας Κων. Κόνιτσα	10	Παπαχρήστου Μαρία Ελεύθερο	15
Μάτσιας Βασ. Κόνιτσα	10	Τσίτσος Σωτ. Πληκάτι	20
Ζδράβος Βύρων Κόνιτσα	10	Καραφλιά Γιαννούλα Κλειδωνιά	10
Σπέλλας Χρ. Κόνιτσα	10	Δάσκαλος Ιωαν. Καβάσιλα	20
Ζαχαράκης Γεωργ. Κόνιτσα	10	Παρασκευάς Αντ. Μάζι	10
Κρυστάλλης Στ. Κόνιτσα	10	Παπαβασιλείου Κων. Ρουψιά	10
Παΐσιος Δημ. Κόνιτσα	10	Φασούλης Αναστ. Κεφαλοχώρι	10
Πηγαδάς Αναστ. Κόνιτσα	10	Εξάρχου Γ. Αθαν. Πηγή	10
Λώλος Ανδρέας Κόνιτσα	10	Κατσαμάνης Δημ. Δροσοπηγή	17
Μπάρμπα Νικολέτα Κόνιτσα	10	Φασούλης Β. Χαραλ. Κεφαλοχώρι	10
Βλάχου Μερώνει Κόνιτσα	10	Ζαφείρης Δημ. Πυρσόγιαννη	10
Ρόμπολος Κων. Κόνιτσα	10	Πολιτιστ. Σύλλογος Βούρμπιανης	20
Ζδράβου Αλίκη Κόνιτσα	20	Γαλιόγλου Ιωαν. Βούρμπιανη	15
Γουσγούνης Ιωαν. Κόνιτσα	10	Λάκκας Θεοφ. Καλλιθέα	10
Ζαχαράκη Ζωή Κόνιτσα	10	Λάμπας Δημ. Ηλιόρραχη	10
Τζάλλας Αθαν. Κόνιτσα	10	Λάμπρου Ιωαν. Μελισσόπετρα	10
Κύρκος Κων. Κόνιτσα	10	Ιερ. Τζήμος Μηνάς Ελεύθερο	10
Κρυστάλλης Χαραλ. Κόνιτσα	20	Πορφύρης Λάμπρος Εξοχή	10
Ντάφλης Δημ. Κόνιτσα	20	Πίσπας Δημ. Δίστρατο	10
Καπακλής Κων. Κόνιτσα	20	Μάρκος Κώστα Μάζι	20
Μάλιακας Νικ. Κόνιτσα	10	Βαζούκης Θωμάς Νικάνορας	20
Χούσος Κων. Κόνιτσα	10	Γιαννόπουλος Μιχ. Κλειδωνιά	10
Πίσπας Δημ. Δίστρατο	10\	Γρέντζιος Πούλιος Παλαιοσέλλι	10
Ζήσης Ηλίας Δίστρατο	10	Πρόκος Βασ. Μολυβδοσκεπάστη	18
Σουφλήρης Αποστ. Καλόβρυση	10		

ΕΙΡΗΝΗ ΣΤΑΜΑΤΑΚΗ - ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

ΕΙΔΙΚΗ ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ - ΚΑΡΔΙΟΛΟΓΟΣ
ΔΙΔΑΚΤΩΡ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΔΥΤ. ΒΕΡΟΛΙΝΟΥ
ΕΠΙΣΤ. ΣΥΝΕΡΓΑΤΗΣ ΤΟΥ «ΥΓΕΙΑ»

ΙΑΤΡΕΙΟ: ΘΕΜΙΔΟΣ 4 - 151 24 ΜΑΡΟΥΣΙ ΤΗΛ. ΙΑΤΡ.: 210 6122823
ΟΙΚΙΑ: ΦΛΟΙΑΣ 23 - 151 25 ΜΑΡΟΥΣΙ ΤΗΛ. «ΥΓΕΙΑ»: 210 6827940
ΔΕΧ. ΔΕΥΤ.-ΤΕΤ. - ΠΕΜ. 6-8 Μ.Μ. ΤΗΛ. ΑΝΑΓΚΗΣ: 210 3647021
ΜΕ ΡΑΝΤΕΒΟΥ ΟΙΚΙΑ - FAX: 210 6122908
ΤΗΛ. ΚΙΝ.: 091 392273

ΜΕΡΟΠΗ ΕΛ. ΣΟΥΡΛΑ

Συμβολαιογράφος

(αρχείο Ι. Γ. Παπαϊωάννου)

Κεντρική πλατεία 26, 44100 Κόνιτσα
Τηλ./fax: 26550 29377
e-mail: sourlams@otenet.gr

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΛΛΙΝΤΕΡΗΣ ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΡΘΟΠΑΙΔΙΚΟΣ

Τ. ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ
ST. MARIEN HOSPITAL - BORKEN GERMANIAΣ

ΙΑΤΡΕΙΟ: ΜΕΣΟΓΕΙΩΝ 421 Α ΠΡΩΙ
ΠΛ. ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΤΗΛ. 210 6390049 «ΥΓΕΙΑ» ΤΗΛ. 210 6827940
ΚΙΝ.: 6944 511802 ΟΙΚΙΑ: ΤΗΛ. 210 6845647

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΘ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ

ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ

Αισθητική & Επανορθωτική Οδοντιατρική
Εμφυτεύματα

Μιλτιάδου 1 & Αγ. Δημητρίου, πλατεία Κηφισιάς
τηλ.: 210 8080010 - 6944 812910
e-mail: ktheodorou@mail.gr

ΛΟΓΙΣΤΙΚΑ - ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΑ

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΚΩΣΤΑΣ

Πτυχ. Πανεπ. Αθηνών

ΤΗΛ. 210 2759721 - 2102691119
6974 491605
ΑΘΗΝΑ

ΗΛΙΑΣ Β. ΚΟΥΚΕΣΗΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ Α.Π.Θ.

Σ. ΜΑΝΑΡΗ 2 ΤΗΛ.: 26510 77585
ΙΩΑΝΝΙΝΑ ΚΙΝ.: 6932 430093
Τ.Κ. 453 33 e-mail: ikoyk@otenet.gr

PARIS SIANA
...αγνά υλικά, νέες γεύσεις!

Το άνω Ηπειρώτικο Ζαχαροπλαστείο
σας περιμένει να απολαύσετε τις γλυκές του γεύσεις

Δ/νση: Βαγγέλης Σ. Νούτσος

Ζήνωνος 7-9, ΟΜΟΝΟΙΑ
ΤΗΛ. 210 5222269

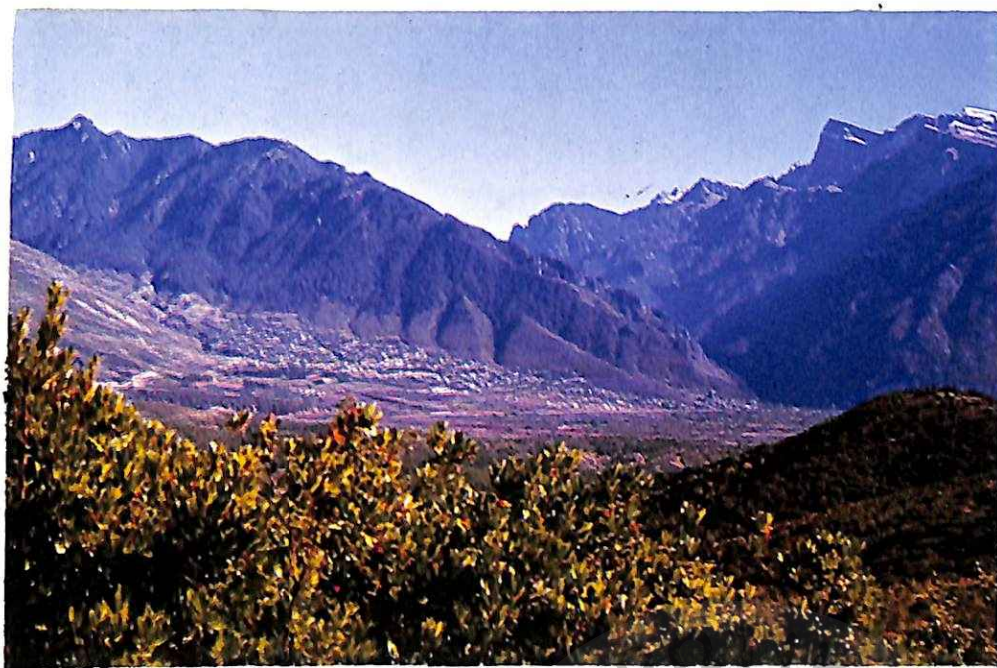
ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΧΡ. ΜΗΤΣΑΚΟΥΛΗ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Κάτοχος Μεταπτυχιακού Διπλώματος
Αστικού Δικαίου Παν/μιου Αθηνών

ΓΡΑΦΕΙΟ: ΤΗΛ.: 210 3820888
ΕΜ. ΜΠΕΝΑΚΗ & ΝΙΚΗΤΑΡΑ 3 FAX: 210 3820888
ΑΘΗΝΑ 106 78 ΚΙΝ.: 6977 242412
e-mail: elmitsakouli@ath.forthnet.gr

"ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ
ΜΕΛΕΤΩΝ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΥ 4
454 44 ΓΙΑΝΝΙΝΑ

Κόνιτσα

ΔΙΜΗΝΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
Κόνιτσα 441 00
Τηλ. 26550 22-464
22.212

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ
Ταχ. Γραφείο ΚΟΝΙΤΣΑΣ
Αρ. Αδείας 2573

